EVRİMCİLERE NET CEVAP IV

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Haziran, 2003

**ARAŞTIRMA
YAYINCILIK**

Çatalçeşme sk. Üretmen Han No: 29/7
Cağaloğlu - İstanbul Tel: (0 212) 511 44 03

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

Bilim ve Teknik dergisi, evrim hikayeleri anlatmaya devam ediyor

Bilim ve Ütopya dergisinin fosil proteinler çıkmazı

Bilim ve Teknik dergisinin "HIV virüsünün evrimi" hikayesi

Bilim ve Ütopya dergisi, evrim zincirindeki boşlukları doldurma hayalleri kuruyor

Evrimcilerden bir "uçan dinozor" masalı daha

Hürriyet gazetesinin kuş tüyleri yanılgısı

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisi ve Orhan Bursalı'nın dino-kuş yanılgısı

Hürriyet Bilim dergisi evrim propagandası yapmaya devam ediyor

Bilim ve Ütopya dergisinin termodinamik yanılgıları

Cumhuriyet Bilim Teknik'ten tehlikeli bir evrim propagandası

Yeni bilimsel bulgular diyalektik materyalizmi ve marksizmi bir kez daha yıkmıştır

Kader gerçeğini kavrayamamak da insanın kaderindedir

Türker Alkan'ın Darwinizm hakkındaki yanılgıları

National Geographic kanalından hayali hikayeler

Hürriyet gazetesinden köpeklerin kökeni hakkında hikayeler

Cumhuriyet Bilim Teknik'ten bilinçli tercüme hataları

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Çince, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü

fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

En çok kullanılan propaganda yöntemlerinden biridir: bir şey ne kadar sık ve ne kadar yüksek sesle söylenirse o kadar çok insan ona inanır.

Charles Darwin'in 19. yüzyılın ortalarında ortaya attığı evrim teorisi de, 150 yıldır aynı propaganda yöntemiyle savunulmakta, insanlara canlılığın kökeninin tek bilimsel açıklaması gibi sunulmaktadır. Oysa, evrim teorisi tarihin gördüğü en büyük safsatalardan biridir. Hiçbir bilimsel delili olmamasına rağmen, ideolojik anlamı nedeniyle, yoğun bir propaganda ile korunmaya ve insanlara kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Bu ideolojik anlam ise, evrim teorisinin tüm evreni ve canlıları Allah'ın yarattığı gerçeğine karşı bir alternatif olarak sunulmasından kaynaklanmaktadır.

Ateist, materyalist ve pozitivist fikir akımları, bu nedenle Darwin'in teorisini hemen sahiplenmişler ve bunu dine karşı bir propaganda malzemesi olarak kullanmaya başlamışlardır.

20. yüzyılda, bu teorinin bilimsel olmadığı anlaşıldı, ancak evrimci propaganda buna rağmen devam etti. Evrimci "bilim" dergileri, gazete ve televizyonlar bu propagandanın en önemli aracı haline geldi. Hiçbir bilimsel değeri olmayan hayali yarı maymun yarı insan çizimlerle, her bulunan insan fosili ile birlikte "kayıp halka bulundu" diyen haberlerle, "atamız mikropmuş", "maymundan bir farkımız yok", "uzaydan mı geldik?", "deney tüpünde evrim", "HIV virüsünün evrimi", "cinsel tacizin sorumlusu evrim" gibi büyük puntolu başlıklarla, evrim teorisi sürekli delilleri bulunan, insan hayatının her yönünü açıklayabilen bir teori gibi yansıtıldı.

Aslında herkes canlılığın tesadüflerle ortaya çıkamayacak kadar kompleks olduğunu; yıldırımların, radyasyonun, güneş ışığının, cansız, bilinçsiz atomları tesadüfler sonucu çiçeklere, portakal ağaçlarına, karacalara, tavşanlara, rengarenk tüylere ve kusursuz kanat yapıları ile kuşlara, mis gibi kokusuyla ve son derece estetik görünümüyle çileklere, devasa çınar ağaçlarına, papatyalara, günümüzde modacılara esin kaynağı olan kelebeklere, kaplanlara, zeytin ağaçlarına dönüştürmeyeceğini bilir. Ayrıca bu cansız bilinçsiz atomların düşünen, konuşan, sevinen, heyecanlanan, köprüler, barajlar, uzay gemileri inşa eden, sanat eserleri meydana getiren, kendisini meydana getiren atomları, molekülleri, hücreyi inceleyen, üniversiteler kuran, devletler yöneten insanları meydana getiremeyeceği açıktır.

Evrim teorisini savunanlar da bu gerçeği aslında görmekte ancak yanlış olduğunu söyleyememektedirler. Çünkü söyledikleri takdirde, materyalist dünya görüşlerini terk etmek zorunda olduklarının, tüm canlılığı yaratan Üstün ve Güçlü, sonsuz Akıl ve İlim Sahibi bir Yaratıcı'nın, tüm alemlerin Rabbi olan Allah'ın var olduğunu kabul etmeleri gerektiğinin farkındadırlar. Bu gerçeği kabul ettiklerinde ise, tüm hırslarını, kibirlerini bir kenara bırakıp, kendilerini yoktan var eden, kendilerine can veren, sayısız nimetle ve rahmetiyle kendilerini koruyup yaşatan Allah için yaşamaya başlamaları gerektiğini

bilmektedirler. İşte, körü körüne dünyaya bağlı, putperestler gibi maddeyi ve kendi zekalarını ilah edinen bu insanlar, bu gerçeği kabul edemedikleri için, evrim aldatmacasını anlatmaya devam etmektedirler.

Ne varki, günümüzde insanların büyük bir çoğunluğu artık evrim teorisinin tarihin en büyük saçmalıklarından biri olduğunu görebilmektedir. Küçük çocuklar dahi, yarı maymun yarı insan yaratıkların hiçbir zaman yaşamadıklarını bilmekte, bunlara bilimsel çizimler olarak değil, "karikatür" gözüyle bakmaktadırlar. Evrimci bilim adamlarının maskesi 20. yüzyılın sonunda düşmüş, ideolojileri uğruna insanları kandırmaya çalıştıkları anlaşılmıştır.

Bu kitapta, yerli ve yabancı basında çıkan evrim aldatmacalarına daha önce tarafımızdan verilen cevaplar biraraya getirilmiştir. Bu kitapta derlenen evrim haberlerini okuduğunuzda, söz konusu medya kuruluşlarının nasıl sistemli bir evrim propagandası içinde olduğunu, evrim teorisini savunmak uğruna ne kadar mantıksız ve gülünç iddiaları bilimsel habermiş gibi sunduklarını göreceksiniz. Ayrıca, bu evrim safsatalarına bilimin ve aklın verdiği cevapları görerek, 150 yıldır bilim dünyasının nasıl olup da böyle bir aldatmacanın peşinden gidebildiğine hayret edeceksiniz.

21. yüzyıl inşaAllah evrim teorisinin, dolayısıyla materyalist felsefenin yıkıldığı, insanların Allah'a ve dine yöneldikleri, barışın, huzur ve güvenliğin, güzel ahlakın -fedakarlığın, dayanışmanın, sevgi ve şefkatin- hakim olduğu aydınlık bir yüzyıl olarak tarihe geçecektir.

NTV'DEN EVRİM MASALLARI

18 Eylül 2002 tarihinde *NTV* kanalında, *BBC*'den alınan *The Human Body* (İnsan Vücudu) isimli bir belgeselin ilk bölümü yayınlandı. İnsan vücudunun tanıtıldığı programda, insanın sözde evrimi, izleyiciye hiçbir delil sunulmadan masalsı bir üslupla anlatıldı. Söz konusu belgesel, gerçekte evrim teorisinin bilimsel dayanaklardan tamamen yoksun olduğunu gösteriyordu. Aşağıda bu belgeselde yer alan yanılgılar bilimsel olarak açıklanmaktadır.

NTV'nin Bakteri Masalı

NTV'nin evrim masalları *"İlkel dünyada ilk olarak bakteriler vardı, sonra bu bakterilerden bitkiler ve hayvanlar evrimleşti"* cümlesiyle başlıyordu. Oysaki *"ilkel dünyada bakteriler vardı"* cümlesinin bir anlamı yoktur, çünkü mesele o bakterilerin nasıl var olduğudur. Söz konusu belgeseli hazırlayanlar, izleyicilerin konuya "bakteriler de kendi kendine ortaya çıkıyordur herhalde" gibi yüzeysel bir mantıkla bakacaklarını düşünerek yanılmış olabilirler. Ama gerçekte çok kompleks olmayan bir bakterinin kökenini açıklamak bile, evrim teorisi için üstteki cümleyle geçiştirilemeyecek kadar büyük bir "sorun"dur.

Bakterilerin kökeni evrim teorisi için sorundur, çünkü teori canlılığın ilkel dünyada rastgele kimyasal reaksiyonlarla geliştiğini ileri sürmektedir. Ama böyle bir bakteride bile hiçbir kimyasal reaksiyonla açıklanamayacak kadar kompleks bir organizasyon ve "bilgi" vardır.

Bu bilgiyi biraz inceleyelim: Bir bakterinin 2000 civarında geni vardır. Her bir gen ise 100 kadar harf (şifre) içerir. Bu da bakterinin DNA'sındaki bilginin en az 2 milyon harf uzunluğunda olması demektir. Bu hesaba göre tek bir bakterinin DNA'sının içerdiği bilgi, her biri 100 bin kelimelik 20 romana denktir.1 Bu durumda, tek bir bakterinin dahi tesadüfen oluşması veya tesadüfi etkenlerle evrimleşmesi kesinlikle mümkün değildir. Bu kadar çok bilgi içeren bir yapıya rastgele yapılacak bir müdahale bakterinin tüm çalışma sistemini bozacak kadar önemlidir. Bakterilerin gen şifrelerinde bir aksaklık olması ise, çalışma sistemlerinin bozulması, dolayısıyla ölümü anlamına gelir.

New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, çok kompleks olmayan bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantı sonucunda meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. Elde edilen rakam, $10^{40.000}$'de 1 ihtimaldir.2 (Bu sayı, 1 rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan muazzam bir sayıdır.)

Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe bu sayı karşısında şu yorumu yapar:

Bu sayı (1040.000) Darwin'i ve tüm evrim teorisini gömmeye yeterlidir. Bu gezegenin ya da bir başkasının üzerinde hiçbir zaman (hayatın doğabileceği) bir ilkel

çorba olmamıştır ve yaşamın başlangıcı rastlantısal olarak gerçekleşemeyeceğine göre, amaçlı bir aklın ürünü olmalıdır.[3]

İngiliz matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle ise, tüm bu sayılar karşısında şöyle demektedir:

Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.[4]

Görüldüğü gibi bir bakterinin dahi evrimcilerin iddia ettikleri gibi tesadüfen meydana gelmesi imkansızdır. Hatta bir bakteriyi oluşturan 2000 çeşit proteinden tek bir tanesinin dahi tesadüfen nasıl oluştuğunu açıklayamamaktadır. Dolayısıyla, *"önce bakteri vardı, sonra bakteriden bitkiler ve hayvanlar oluştu"* demek, hiçbir bilimsellik içermeyen büyük bir aldatmacadır. Zaten söz konusu belgeseli hazırlayanlar da bu durumun farkında olacaklar ki, ilk bakterinin nasıl oluştuğu konusuna hiç girmeden, masalsı anlatımlarına *"nasıl olduysa yeryüzünde belirmiş olan bakteriler"* ifadesiyle başlamışlardır.

Ayrıca, evrimcilerin bu evrim hayallerine gösterebildikleri tek bir delil yoktur. Bakterilerle, ilk bitki ve hayvan formu olduğunu iddia ettikleri canlılar arasında hiçbir ara geçiş formu bulunmamaktadır ve bunu kendileri de itiraf etmektedir. Bu evrimcilerden biri ülkemizin önde gelen evrim savunucularından Prof. Dr. Ali Demirsoy'dur. Demirsoy bu konuda şu itirafta bulunur:

Evrimde açıklanması en zor olan kademelerden biri de bu ilkel canlılardan, nasıl olup da organelli ve karmaşık hücrelerin meydana geldiğini bilimsel olarak açıklamaktır. Esasında bu iki form arasında gerçek bir geçiş formu da bulunamamıştır. Bir hücreliler ve çok hücreliler bu karmaşık yapıyı tümüyle taşırlar, herhangi bir şekilde daha basit yapılı organelleri olan ya da bunlardan birinin daha ilkel olduğu bir gruba veya canlıya rastlanmamıştır. Yani taşınan organeller her haliyle gelişmiştir. Basit ve ilkel formları yoktur.[5]

Çevreleri Değiştikçe Bakterilerin Evrimleştikleri Yanılgısı

NTV'nin söz konusu belgeselinde, bakterilerin zaman içinde değişime uğradığı ve bunun sonucunda daha kompleks yaşam formlarının ortaya çıktığı öne sürülmektedir. Bu da hiçbir bilimsel temeli olmayan bir hayalgücü ürününden başka bir şey değildir. Bakteriler yaşam süreleri çok kısa olan ve dolayısıyla tek bir bilim adamının binlerce neslini gözlemleyebildiği canlılardır. Bu nedenle evrimciler yıllarca bakterileri sayısız mutasyona uğratmışlar, ancak tek bir bakteri neslinde dahi evrim gözleyememişlerdir. Fransa'nın en ünlü zoologlarından, 35 ciltlik *Traité de Zoologie* ansiklopedisinin editörü ve Fransız Bilimler Akademisi'nin *(Académie des Sciences)* eski başkanı Pierre-Paul Grassé, bakterilerin evrimi geçersiz kılan değişmezliği hakkında şunları yazar:

*Bakteriler... çok sayıda üremeleri nedeniyle, en çok mutant (mutasyon geçirmiş canlı) ortaya çıkaran canlılardır. Ancak bakteriler... kendi türlerine çok büyük bir sadakat gösterirler. Escherichia coli bakterisinin mutantları çok dikkatli bir biçimde incelenmiştir ve bu konuda çok iyi bir örnektir. Okuyucular da kabul edecektir ki, evrimi kanıtlamak ve mekanizmalarını keşfetmek için örnek olarak seçilen bu canlının bir milyar yıldır hiçbir değişime uğramamış olması son derece şaşırtıcıdır. Eğer evrimsel bir değişim meydana getirmiyorlarsa, bu canlıların geçirdikleri bunca mutasyonun ne anlamı vardır? Sonuçta, bakterilerin ve virüslerin geçirdikleri mutasyonel değişimlerin, belirli bir genetik ortalamanın etrafında dönüp dolaşan kalıtsal dalgalanmalardan başka bir şey oluşturmadıkları ortaya çıkmaktadır; biraz sağa, biraz sola dalgalanma olmakta, ama nihai bir evrimsel değişim yaşanmamaktadır.*6

Kısacası eğer mutasyonlar bakterilerde evrim sağlasaydı, bunun örneklerinin laboratuvarlarda görülmesi gerekirdi. Oysa durum bunun tam aksidir.

Küçük Değişikliklerin Zaman İçinde Evrime Neden Olduğu Yanılgısı

Belgeselde evrimcilerin klasik iddialarına yer verilmekte ve organizmalarda meydana gelen küçük değişikliklerin milyarlarca yıllık zaman içinde biriktiğini ve organizmaların türlerinin değişmesine neden olduğu öne sürülmektedir. Oysa, bu iddianın hiçbir bilimsel dayanağı yoktur.

Sözü edilen "tek tek, küçük, fark edilmeyen değişiklikler" mutasyonlardır. Çünkü evrim teorisinin değişime neden olarak gösterebildiği tek mekanizma mutasyonlardır.

Mutasyonlar; canlıların genetik şifrelerinde, radyasyon, kimyasal etkiler gibi birtakım dış etkenler nedeniyle meydana gelen bozulma ve değişmelerdir. Sağlıklı bir canlının genetik yapısı kusursuz bir düzen ve dizilime sahiptir. Mutasyonlar ise DNA üzerinde %99 zararlı ve tahrip edici, %1 ise etkisiz role sahiptir. Mutasyonlar canlıdaki genetik bilginin kayıtlı olduğu DNA dizilimlerini parçalar, yok eder veya yerlerini değiştirirler; mevcut bilgiyi ortadan kaldırırlar. Radyasyonun sebep olduğu mutasyonların genler üzerindeki zararlı etkisinin güncel örneklerinden birkaçı Hiroşima, Nagasaki ve Çernobil olaylarıdır. Bu felaketlere maruz kalanlarda meydana gelen genetik mutasyonlar sonucunda, sayısız insan ve canlı hayatını kaybetmiş, pek çoğu sakat kalmış, daha sonra gelen jenerasyonlarda dahi özürlü bireyler dünyaya gelmiştir.

Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan mutasyonların canlı organizmalara verdiği zararı şöyle açıklar:

*Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.*7

Dolayısıyla, doğada canlılara küçük küçük fark edilmeyen yararlı değişiklikler kazandıracak bir mekanizma bulunmamaktadır. *NTV*'nin bu konunun detaylarına girmemesinin sebebi, bu değişimin nasıl gerçekleştiğinin bilinmemesinden kaynaklanmaktadır.

Türlerin Birbirlerinden Evrimleştiği Yanılgısı

Evrimcilere göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıllık uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Oysa eğer evrimcilerin bu iddiaları doğru olsaydı, yani *NTV*'nin iddia ettiği gibi, balıklar sürüngenlere, sürüngenler kuşlara... evrimleşmiş olsaydı, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara tür"ün oluşmuş ve yaşamış olması gerekirdi.

Bu iddiaya göre geçmişte, balık özelliklerini hala taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıydı. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıydı. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıydılar.

Geçmişte yaşamış olduklarına inanılan bu teorik canlılara "ara geçiş formu" adı verilir. Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışsa, bunların sayılarının ve türlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Çünkü bu ara geçiş formlarının sayısının bugün bildiğimiz hayvan türlerinden bile fazla olması ve dünyanın dört bir yanının fosilleşmiş ara geçiş formu kalıntılarıyla dolu olması lazımdır. Bu gerçek Darwin tarafından da kabul edilmiştir.

Ancak bu ara geçiş formlarının fosilleri bir türlü bulunamamaktadır. Kuşkusuz Darwin de bunun farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu da görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" *(Difficulties on Theory)* adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

*Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.*8

Darwin'den sonra da evrimciler bu ara geçiş formlarını bulamadılar. Bilimsel bulgular, evrim teorisinin öngörülerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını gösterdi. Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, evrim teorisini benimsemesine karşın bu gerçeği şöyle kabul eder:

*Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılarız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.*9

Bir başka evrimci paleontolog Mark Czarnecki ise şu yorumu yapar:

*Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır.*10

Peki, ara geçiş formlarının bulunamayışı ve bunun evrim teorisi için çok büyük bir problem olduğu açık bir gerçekken, *NTV* ve diğer bazı evrimciler nasıl olur da hiçbir delilleri yokken *"balıklar sürüngen oldu, sürüngenler kuş oldu"* masalını anlatmaya devam edebilmektedirler? Bu sorunun cevabı, *Science* dergisindeki bir makalede şöyle açıklanır:

*Evrimsel biyoloji ve paleontoloji alanlarının dışında kalan çok sayıda iyi eğitimli bilim adamı, ne yazık ki, fosil kayıtlarının Darwinizm'e çok uygun olduğu gibi bir yanlış fikre kapılmıştır. Bu büyük olasılıkla ikincil kaynaklardaki olağanüstü basitleştirmeden kaynaklanmaktadır; alt seviye ders kitapları, yarı-popüler makaleler vs... Öte yandan büyük olasılıkla biraz taraflı düşünce de devreye girmektedir. Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama yine de iyimser bir bekleyiş devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fantaziler de ders kitaplarına kadar girmiştir.*11

Science dergisinde açıklandığı gibi *NTV*'nin bilim dışı iddiasının arkasında "tarafsız olamama, hayal kurma" gibi etkenler bulunmaktadır. *NTV*, evrim fantazilerini bir masal gibi izleyiciye sunmuş ve "prense dönüşen kurbağa" masalını anlatır gibi, "insana dönüşen bakteriler, kuş olan sürüngenler, karaya çıkan balıklar" masalını anlatmıştır.

NTV, Haeckel'in Sahtekarlığını Neden Hala Bilim Gibi Gösteriyor?

NTV'nin İnsan Vücudu belgeselinde, insan ve balık embriyoları karşılaştırılmakta ve yıllar önce bilim literatüründen çıkarılmış "Rekapitülasyon" teorisi, bilimsel bir gerçek gibi gösterilmektedir. Rekapitülasyon terimi, evrimci biyolog Ernst Haeckel'in 19. yüzyılın sonlarında ortaya attığı "Bireyoluş Soyoluşun Tekrarıdır" *(Ontogeny Recapitulates Phylogeny)* teorisinin özet ifade biçimidir.

Haeckel tarafından öne sürülen bu teori, canlı embriyolarının gelişim süreçleri sırasında, sözde atalarının geçirmiş oldukları evrimsel süreci tekrarladıklarını iddia eder. Örneğin, *NTV*'nin insan ve balık embriyolarını ekrana getirerek iddia ettiği gibi, insan embriyosunun, anne karnındaki gelişimi sırasında önce balık, sonra sürüngen özellikleri gösterdiğini, en son olarak da insana dönüştüğünü öne sürer.

Oysa bu teorinin tamamen hayal ürünü bir senaryo olduğu yıllar önce ortaya çıkmıştır. İnsan embriyosunun ilk dönemlerinde ortaya çıktığı iddia edilen sözde "solungaçların", gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşılmıştır. Embriyonun "yumurta sarısı kesesi"ne benzetilen kısmının da gerçekte bebek için kan üreten bir kese olduğu ortaya çıkmıştır. Haeckel'in ve onu izleyenlerin "kuyruk" olarak tanımladıkları kısım ise, insanın omurga kemiğidir ve sadece bacaklardan daha önce ortaya çıktığı için "kuyruk" gibi gözükmektedir.

Bunlar bilim dünyasında herkesin bildiği gerçeklerdir. Evrimciler de bunu kabul ederler. Neo-Darwinizm'in kurucularından George Gaylord Simpson, *"Haeckel evrimsel gelişimi yanlış bir şekilde ortaya koydu. Bugün canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansıtmadığı artık kesin olarak biliniyor"* diye yazar.12 *American Scientist*'te yayınlanan bir makalede ise şöyle denmektedir:

*Biyogenetik yasası (Rekapitülasyon Teorisi) artık tamamen ölmüştür. 1950'li yıllarda ders kitaplarından çıkarıldı. Aslında bilimsel bir tartışma olarak 20'li yıllarda sonu gelmişti.*13

New Scientist dergisindeki 16 Ekim 1999 tarihli bir makalede ise şunlar yazılıdır:

*Haeckel'in keskin yasasının yanlış olduğu yakın bir zaman sonra gösterildi. Örneğin, erken insan embriyosunun hiçbir zaman bir balık gibi solungaçları yoktur ve embriyo hiçbir zaman erişkin bir sürüngene ya da maymuna benzer evrelerden geçmez.*14

Konunun daha da ilginç bir başka yönü ise, Ernst Haeckel'in aslında ortaya attığı Rekapitülasyon teorisini desteklemek için çizim sahtekarlıkları yapmış olmasıdır. Haeckel, balık ve insan embriyolarını birbirine benzetebilmek için sahte çizimler yapmıştır. Bunun ortaya çıkmasından sonra yaptığı savunma ise, diğer evrimcilerin de benzeri sahtekarlıklar yaptığını belirtmekten başka bir şey değildir:

Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları

*en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.*15

Ünlü bilim dergisi *Science* da, 5 Eylül 1997 tarihli sayısında, Haeckel'in embriyo çizimlerinin bir sahtekarlık ürünü olduğunu açıklayan bir makale yayınlamıştır. *"Haeckel's Embryos: Fraud Rediscovered"* (Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Yeniden Keşfedildi) başlıklı yazıda şöyle denmektedir:

Londra'daki St. George's Hospital Medical School'dan embriyolog Michael Richardson, '(Haeckel'in çizimlerinin) verdiği izlenim, yani embriyoların birbirine çok benzedikleri izlenimi yanlış' diyor... O ve arkadaşları Haeckel'in çizdiği türdeki ve yaştaki canlıların embriyolarını yeniden inceleyerek ve fotoğraflayarak kendi karşılaştırmalarını yapmışlar. Richardson, "Anatomy and Embryology" dergisine yazdığı makalede, 'embriyolar çoğu zaman şaşırtıcı derecede farklı görünüyorlar' diye not ediyor.

Kısacası, Haeckel'in çizimlerinin bir sahtekarlık olduğu henüz 1901 yılında ortaya çıkmış olmasına rağmen, *NTV* gibi evrim savunucuları, bu teoriyi bilimsel bir gerçek gibi izleyiciye sunmaya çalışmaktadır.

İçi Boş İfadeler, İzleyiciyi "Büyülemeye" Çalışan Boş Sözler

"Evrim mucizesi", "evrim bu olağanüstü değişimi başardı", "evrimin şekillendirdiği insan vücudu" gibi ifadelere, evrimci kaynaklarda sık sık rastlanır. *NTV* de bu ifadeleri bolca kullanmış, son derece renkli ve çarpıcı görüntülerle birlikte "evrim mucizesi" telkinini vermeye çalışmıştır. Ancak *NTV*'nin kullandığı bu ifadeler incelendiğinde, bunların tamamen bilimsel delilden yoksun oldukları görülmektedir.

NTV, hiçbir bilimsel dayanağı olmayan cümleleri kullanarak ard arda birçok iddia sıralamış, tahmin edileceği üzere, bunların hiçbirinin nasıl gerçekleştiğini, hangi evrim mekanizmalarının bu değişimleri nasıl meydana getirdiğini açıklamamıştır. İşte NTV'nin açıklamadığı daha doğrusu açıklayamadığı için süslü ifadelerle geçiştirdiği konulardan bazıları:

- *NTV, "gördüğünüz gibi sularda ilk bakteriler vardı, sonra bunlar daha kompleks canlılara evrimleşti"* demiş, ancak cansız maddelerle dolu dünyada ilk bakterilerin o sularda nasıl belirdiğinden ve bunların nasıl kompleks canlılara evrimleştiğinden hiç söz etmemiştir. Çünkü bunu ne *NTV* ne de diğer evrimciler bilmemektedirler.
- *NTV, "bakterilerin içinde bulunduğu çevre değiştikçe, daha kompleks hücre grupları oluşmaya başladı"* demiş, ancak tek bir hücrenin bile tesadüfi evrim mekanizmaları ile oluşmasının büyük bir muamma olduğu gerçeğinden söz etmemiştir.
- *NTV, "balıklar sürüngenlere evrimleşti"* demiş, ancak suda solungaçları ile nefes alıp verebilen, karada nefes alabilmek için bir akciğeri, yürümek için ayakları olmayan bu canlının nasıl olup da karaya hemen uyum sağladığından, hangi evrim mekanizmaları ile hangi organlarının nasıl evrimleşebildiğinden hiç söz etmemiştir. Çünkü

bu, evrimciler için büyük bir sorundur ve bunu hiçbir sözde evrim mekanizması ile açıklayamamaktadırlar.

- *NTV, "sürüngenler kuş oldu, sürüngen pulları kuş tüylerine dönüştü"* demiş, ancak böylesine imkansız bir evrimleşmenin nasıl gerçekleştiğinden yine bahsetmemiştir. Çünkü, sürüngenlerin kuşlara tesadüfi mutasyonlarla evrimleşmesinin imkansız olduğu, sürüngen pullarının ise kuş tüyleri ile tamamen farklı yapılara sahip olduğu ve birbirlerine dönüşmelerinin mümkün olmadığı evrimciler tarafından da bilinen bir gerçektir.
- *NTV,* kulak kemiklerinden söz ederken *"evrimin binlerce yıldır inanılmaz yöntemlerle şekillendirdiği bir yer"* ifadesini kullanmış, ancak bu "inanılmaz yöntemler"in neler olduğundan hiç söz etmemiştir. Çünkü böyle bir yöntem ne *NTV* ne de diğer evrimciler tarafından bilinmemektedir.
- *NTV, "işitme yanında dengemizi ve iki ayağımız üzerinde yürümemizi sağlayan kulağın diğer bölümleri, ellerimiz, kollarımız ve bütün vücudumuz evrim sayesinde şekilenmiştir"* demiş, ancak evrimin tüm bu kompleks organları nasıl şekillendirdiğinden hiç söz etmemiştir. Çünkü evrim teorisi indirgenemez kompleksliğe sahip organların nasıl oluştuğunu açıklayamaz.
- *NTV, "nasıl yaşadığımız, vücudumuzun şekli gibi kararlar, daha ilk insan ortaya çıkmadan milyarlarca yıl önce verildi"* demiştir. Ancak milyarlarca yıl sonra oluşacak olan insanın gözünün, kulağının, kalbinin, beyninin nasıl olacağına kimin karar verdiğini, cansız maddelerle dolu dünyada bu kadar olağanüstü bilinçli, akıllı ve organize sistemler için kimlerin planlar yaptığını açıklamamıştır. Acaba, *NTV* bu soruların cevabını verebilecek midir? Yani ilkel dünyada, kusursuz tasarıma sahip insan vücudu ile ilgili planları, hangi şuursuz, akılsız ve bilgisiz atomlar yapmış olabilir?

Görüldüğü gibi, *NTV*'nin evrim propagandası son derece temelsizdir; akıl, mantık ve bilimle hiçbir ilgisi olmayan iddialar bilim kisvesi altında izleyiciye sunulmuştur. *NTV,* evrim teorisinin tüm bu iddiaları gerçekte açıklayamadığının farkında olacak ki, evrim hikayesini anlatmaya başlamadan önce, bu hikayenin "inanılması güç bir hikaye" olduğunu vurgulamış ve şöyle demiştir:

Vücudumuz günlük hayatı mümkün kılan mucizenin yanında bizden büyük bir sır daha saklar. İnanılması daha güç olan bu sır, şu anki halimize nasıl geldiğimizin hikayesidir.

Yaşamın Volkanların, Sülfürlü Suların Olduğu Bir Ortamda Kendiliğinden Başladığı Yanılgısı

Evrim teorisinin ne kadar mantıksız ve dayanaksız olduğunu görmek için *NTV*'deki belgeselde yer alan şu iddianın incelenmesi yeterlidir: *NTV*'deki belgeselde, Amerika'daki termal suların bulunduğu Yellowstone Parkı görüntüye gelmekte ve *"eğer 3 milyar yıl önce burada olsaydınız ilk canlıların nasıl oluştuğuna tanıklık ederdiniz"* denmektedir. Madem

canlıların oluşumuna tanıklık etmek evrimcilerin iddia ettiği gibi bu kadar kolaydır, öyle ise neden evrimciler bu tür yerlerde ilk canlılığı oluşturmak için deneyler yapmamaktadırlar?

Üstelik, bu deneylerde evrimciler günümüz teknolojisiyle diledikleri koşulları oluşturabilir, diledikleri malzemeleri kullanabilirler. Hatta, ilkel dünya koşullarındaki başıboş, rastgele etkenleri bertaraf edebilir, rastgele mutasyonlar değil, bilinçli bir şekilde yönlendirilmiş mutasyonları kullanabilirler. Hatta, onlara hazır proteinler ve canlılık için gereken fosfattan karbona kadar her türlü malzemeyi kullanma izni de verilebilir. Bunun yanında, eğer "zamana ihtiyacımız var" diyorlarsa, bu deney alanını milyarlarca yıl boyunca birbirlerine miras bırakabilirler. Dünyanın en önde gelen evrimci bilim adamları, bu deneye katkıda bulunabilir.

Ne var ki, tüm bu tanınan imkanlara rağmen evrimciler böyle bir yerde, gülleri, kaplanları, kartalları, güvercinleri, kelebekleri, muhabbet kuşlarını, kedileri, incir ağacını, dutları, portakalı, domatesi, limonu, karpuzu, menekşeleri, ayçiçeğini, film yapımcılarını, yazarları, atom mühendislerini, beyin cerrahlarını, üniversite öğrencilerini, kendini oluşturan hücreleri inceleyen biyoloji profesörlerini, üniversite rektörlerini, devlet başkanlarını, ressamları, mimarları oluşturamazlar. Değil burada sayılanları, bu deney alanında tek bir hücre bile meydana getiremezler.

Prof. Hoyle, bir evrimci olmasına rağmen bu gerçeği itiraf etmiştir:

*Eğer maddenin, organik (cansız) sistemleri hayata doğru iten bir temel prensibi olsaydı, bunun varlığının laboratuvarda kolaylıkla kanıtlanabilir olması gerekirdi. İlkel çorbayı temsil etmek üzere, örneğin bir yüzme havuzunu ele alın. Bunu biyolojik olmayan özellikteki kimyasallarla istediğiniz gibi doldurun. İstediğiniz gazı üzerine pompalayın veya arasından isterseniz hoşunuza giden herhangi bir çeşitte radyasyon verin. Deneyin bir sene sürmesine izin verin ve o 2000 enzimden (canlı hücreler tarafından üretilen proteinler) kaç tanesinin havuzda ortaya çıkacağını görün. Ben cevabını vereceğim, böylelikle deneyi yapmanın zaman, zorluk ve masrafından kurtulmuş olursunuz. Muhtemelen aminoasitlerden ve diğer basit organik kimyasallardan oluşan, kahverengimsi çamurdan başka hiçbir şey bulamayacaksınız. Bu iddiadan bu kadar emin nasıl olabilirim? Eğer tam tersi olacak olsaydı, bu deney şimdiye kadar çoktan yapılmış olurdu ve eğer yapılsaydı dünya çapında çok iyi bilinip ünlü olurdu. Bunun maliyeti ise Ay'a bir adamı yerleştirmeyle karşılaştırıldığında çok önemsiz kalacaktır.*16

Sonuç

NTV, sonuç alamayacağı bir evrim propagandasının içine girmiştir. İzleyiciye hiçbir delil sunmadan, "burada bakteriler vardı, sonra bunlar evrimleşti ve en sonunda insan oldu, bu evrimin büyük bir mucizesidir" diyerek, insanları evrime inandırmaya çalışmak boş bir çabadır. Çünkü günümüzde, ortaokul çocukları dahi evrim hikayelerini ciddiye almamakta, hatta bunları komik bulmaktadır.

1 - Mahlon B. Hoagland, *Hayatın Kökleri*, Tübitak Yayınları, 8. basım, s. 25.

2 - Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York, 1986, s.127.

3 - Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, Simon & Schuster, New York, 1984, s. 148.

4 - Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, s. 130.

5 - Prof. Dr. Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Meteksan Yayınları, Ankara, s. 79.

6 - Pierre-Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 87.

7- B. G. Ranganathan, *Origins?*, The Banner Of Truth Trust, Pennsylvania, 1988.

8 - Charles Darwin, *The Origin of Species*, ss. 172, 280.

9 - Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133.

10 - Mark Czarnecki, *"The Revival of the Creationist Crusade"*, MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56.

11 - *Science*, 17 Temmuz 1981, s. 289.

12 - G. G. Simpson, W. Beck, *An Introduction to Biology*, Harcourt Brace and World, New York, 1965, s. 241.

13 - Keith S. Thompson, "Ontogeny and Phylogeny Recapitulated", *American Scientist*, cilt 76, Mayıs-Haziran 1988, s. 273.

14 - Ken McNamara, "Embryos and Evolution", *New Scientist*, 16 Ekim 1999.

15 - Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, Ticknor and Fields, New York, 1982, s. 204.

16 - Sir Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1983, ss. 20-21.

NTV'DEN EVRİM MASALLARI –II-

NTV'de 18 Eylül 2002 tarihinde yayınlanmaya başlayan *The Human Body* (İnsan Vücudu) isimli belgeselin, 25 Eylül 2002 tarihinde yayınlanan ikinci bölümü de bilimsellikten uzak bir evrim propagandası niteliğindeydi. Aşağıda, *NTV*'de yayınlanan belgeselin bu bölümünde yer alan yanılgılar bilimsel olarak açıklanmaktadır.

NTV'nin "Balık Solungaçları İnsan Kulağı Oldu" Masalı

NTV'deki belgeselde insanlarla balıkların ortak bir ataya sahip oldukları öne sürülüyor ve insan vücudunda buna delil olacak bazı izler olduğu iddia ediliyordu. *NTV*'ye göre, insan kulağı bu izlere bir örnekti ve insan kulağının kökeni sözde ortak atalar paylaştığımız balıkların solungaçlarının yanındaki kemiklerdi.

NTV'nin bu iddiası yıllar önce bilim literatüründen çıkartılmış olan Rekapitülasyon teorisine dayanmaktadır. Bu konu bir önceki "*NTV*'den Evrim Masalları 1" başlıklı yazıda açıklandığı için burada tekrarlanmayacaktır. Burada üzerinde durulacak konu, insan kulağının bir balık kemiğinden tesadüflerle evrimleşemeyecek kadar kompleks bir yapıya sahip oluşudur.

İnsan Kulağı İndirgenemez Kompleksliğe Sahiptir

İnsan kulağının indirgenemez kompleksliğe sahip olmasının anlamı şudur: İnsan kulağı birçok parçanın biraraya gelmesinden oluşur ve bu parçaların birbirleriyle uyum içinde çalışmaları sonucunda biz duyarız. Bu parçalardan biri eksik olduğunda işitmemizde önemli hasarlar oluşabilir. İndirgenemez kompleksliğe sahip bir organın evrim sürecinde, tesadüflerle, aşama aşama gelişmesi ise imkansızdır. Duyma işleminin nasıl gerçekleştiği hakkında verilecek kısa bir bilgi, bu gerçeğin daha açık olarak anlaşılmasını sağlayacaktır.

Duyma işlemi, bilindiği gibi havada yayılan titreşimlerle başlar. Bu titreşimler kulak kepçesinde güçlendirilir. Bu şekilde ses dalgalarının şiddeti yaklaşık 17 desibel artar.1

Böylece güçlendirilen ses, dış kulak yoluna girer. Yaklaşık 3,5 cm uzunluğundaki dış kulak yolunun önemli bir özelliği, düzenli olarak salgılanan kulak sıvısıdır. Bu sıvı, bakterileri ve böcekleri kulaktan uzak tutan antiseptik bir içeriğe sahiptir. Dış kulak yolunun yüzeyindeki hücreler ise, dış yöne doğru bir spiral oluşturacak şekilde dizilmiştir. Bu sayede kulak sıvısı hep kulaktan dışarı doğru akar.

Dış kulak yolundan bu şekilde geçen ses titreşimleri, kulak zarına varır. Kulak zarı öylesine hassastır ki, molekül boyutundaki titreşimleri bile algılar. Kulak zarının bu hassasiyeti sayesinde, gürültüsüz bir ortamda, sizden metrelerce uzakta fısıldayan bir insanı kolaylıkla duyabilirsiniz. Zarın bir diğer olağanüstü özelliği ise, bir titreşim aldıktan

sonra, hemen tekrar normal durumuna dönmesidir. Eğer zar bu denli hızlı bir biçimde hareketsiz hale dönmeseydi, duyduğumuz her ses kulağımızın içinde yankı yapardı.

Kulak zarı, kendisine ulaşan titreşimleri güçlendirerek orta kulak bölgesine aktarır. Burada birbiri ile çok hassas bir dengede temas eden üç küçük kemik vardır. Örs, çekiç ve üzengi olarak bilinen bu üç kemik, zardan kendilerine ulaşan titreşimleri yükseltirler.

Ancak orta kulağın bir de aşırı derecede yüksek sesleri aşağı indirmek gibi bir tür "tampon" özelliği de vardır. Bu özellik, örs, çekiç ve üzengi kemiklerini kontrol eden, vücudun en küçük boyuttaki iki kası tarafından sağlanır. Bu kaslar, aşırı derecede yüksek seslerin iç kulağa geçirilmeden önce hafifletilmesini sağlar. Bu sayede bizim için şok meydana getirecek derecede yüksek sesleri daha alçak düzeylerde duyarız. Bu kaslar bizim kontrolümüz dışında, otomatik olarak devreye girerler.

Bu denli kusursuz bir tasarıma sahip olan orta kulağın önemli bir dengeyi korumaya ihtiyacı vardır. Bu denge, orta kulaktaki hava basıncı ile, kulak zarının öteki tarafındaki, yani atmosferdeki hava basıncının eşit olması zorunluluğudur. Ancak bu denge de düşünülmüş ve orta kulak ile dış dünya arasında hava alışverişi sağlayan bir "havalandırma kanalı" var edilmiştir. Bu kanal, orta kulaktan ağzımıza kadar uzanan içi boş bir boru olan östaki borusudur.

Buraya kadar anlattığımız mekanik hareketlerin sese dönüştürülmeye başlaması, iç kulak adı verilen bölgede olur. İç kulakta, içi sıvıyla kaplı olan salyangoz adlı organ yer alır.

Orta kulağın en son parçası olan üzengi kemiği, salyangozun başlangıcındaki bir zara bağlıdır. Orta kulaktaki mekanik titreşimler, bu bağlantıyla iç kulağın sıvısına aktarılmış olur.

İç kulaktaki sıvıya ulaşan titreşimler, bu sıvının içinde dalgalanmalar oluşturur. Salyangozun iç duvarlarında ise, bu sıvının dalgalanmalarından etkilenen küçük tüycükler vardır. Bu tüycükler, sıvıdaki dalgalanmalara göre belli belirsiz şekilde hareketlenir. Eğer güçlü bir ses gelirse, daha fazla sayıdaki tüycük, daha güçlü bir biçimde eğilir. Dış dünyadaki her ayrı ses frekansı, bu tüycükler üzerinde ayrı etkileşimler oluşturmaktadır.

Peki ama bu tüycüklerin hareketinin anlamı nedir? Bir klasik müzik konseri dinlememizle, arkadaşımızın sesini tanımamızla, araba gürültüsünü duymamızla ve milyonlarca farklı sesi ayırt etmemizle, iç kulak salyangozundaki tüycüklerin hareketinin ne gibi bir ilişkisi vardır?

Cevap çok ilginçtir ve kulaktaki tasarımın kompleksliğini bizlere bir kez daha gösterir. Bu tüycükler, aslında salyangozun iç duvarını çevreleyen yaklaşık 20 bin ayrı hücrenin tepesinde yer alan birer mekanizmadır. Tüycükler bir titreşim algıladıklarında, aynı domino taşları gibi birbirlerini iterek hareket ederler. İşte bu hareket, tüycüklerin altındaki hücrelerin kapılarını açar. Bu sayede hücrelere iyon girişi olur. Tüycükler ters yöne yattıklarında ise hücre kapıları bu kez kapanır. Bu sürekli hareket, hücrelerin kimyasal dengelerini de sürekli değiştirir ve elektrik uyarıları üretmelerini sağlar. Bu

elektrik uyarıları, sinirler aracılığıyla beyne iletilir ve beyin de bunları yorumlayarak ses haline getirir.

Bilim bu sistemin teknik detaylarını tam olarak çözememiştir. İç kulaktaki hücreler, söz konusu elektrik sinyallerini üretirken, dış dünyadan gelen dalgaların frekanslarını, kuvvetlerini ve ritimlerini de yansıtmayı başarırlar. Bu öylesine karmaşık bir işlemdir ki, bilim bugüne dek, frekans ayrıştırma işleminin iç kulakta mı, yoksa beyinde mi yapıldığını dahi saptayamamıştır.

Buraya dek incelediğimiz tüm bilgiler, bizlere işitme organımız olan kulakların olağanüstü bir tasarıma sahip olduğunu göstermektedir. Ve dikkat edilirse, bu tamamen "indirgenemez kompleks" bir tasarımdır. Çünkü duymanın gerçekleşebilmesi için, birbirinden bağımsız çok sayıda parçanın eksiksiz ve kusursuz olarak var olması gerekmektedir.

Bunlardan birini, örneğin orta kulaktaki "çekiç" kemiğini çıkarın, ya da yapısını bozun, artık hiçbir şey duymazsınız. Kulağınızın duyması için; dış kulak zarı, örs, çekiç ve üzengi kemikleri, iç kulak zarı, salganyoz, salyangoz sıvısı, algılayıcı hücreler, bu hücrelerin titreşimi algılamalarını sağlayan tüycükler, hücrelerden beyne giden sinir ağı ve beyindeki duyma merkezi gibi farklı elemanların her birinin eksiksiz olarak var olması gerekir. Sistem "aşama aşama" gelişemez, çünkü ara aşamaların hiçbiri herhangi bir işe yaramayacaktır.

Kulak gibi kompleks bir organın, evrim gibi bilinçsiz, tamamen tesadüflere dayalı bir süreç tarafından aşama aşama inşa edildiği iddiası hem bilim hem de akıl dışıdır. *NTV* de bu imkansızlığın farkında olacak ki, belgeselde sık sık bunun inanılması çok zor bir mucize olduğu tekrarlanmakta ve şöyle denmektedir:

Evrim vücudumuzu şekillendirmektedir. Tüm bunların gerçekleşebildiğine inanmak çok zor.

NTV'nin Zaman Yanılgısı

NTV'nin sıkça tekrarladığı iddialarından biri ise, en küçük değişikliklerin dahi zaman içinde birikerek büyük değişikliklere sebep olması ve imkansız olan evrimin, bu şekilde gerçekleştiğidir.

NTV gibi diğer evrimcilerin de en temel sığınma noktalarından birisi olan bu argümanın temelinde, zamanın imkansızı başarabilecek bir güç olduğu varsayımı yatar. Buna göre, kimyasal bir karışımın tesadüfen aminoasitleri, proteinleri, DNA ve RNA'yı, diğer hücre parçacıklarını ve sonuçta canlı bir hücreyi oluşturmaları veya bir sürüngenin kuşa dönüşmesi kısa bir zaman aralığında imkansızdır. Ancak zaman uzadıkça, örneğin milyonlarca yıla çıktıkça, bu imkansız olasılık, birdenbire mümkün hale gelir.

Evrimciler bu zaman faktörünü "faydalı tesadüflerin birikmesi" olarak açıklarlar. Yani bir yapı, faydalı bir tesadüfle olumlu bir özellik kazanacak, aradan birkaç bin yıl geçtikten sonra bir faydalı tesadüf daha ona eklenecek, birkaç on bin yıl sonra bir tanesi daha

gerçekleşecek ve sonuçta milyonlarca yıl içinde bu yararlı tesadüfler birikerek büyük ve olumlu bir değişim meydana getireceklerdir.

Pek çok insan, bu mantığı fazla incelemeden kabul eder. Oysa bu mantığın içinde çok basit, ama temel bir aldatmaca vardır. Bu aldatmaca, "faydalı tesadüflerin birbirlerine eklenmeleri" tezinde yatar. Oysa faydalı tesadüfleri seçecek ve birbirlerine eklenmeleri için bekletecek bir mekanizma doğada yoktur.

Bununla ne demek istediğimizi, evrimcilerin de başvurduğu bir örnekle açıklayabiliriz. Bir proteinin tesadüfler sonucu sentezlenmesi olasılığından söz ederken, bazı bilim adamları bir örnek verir ve bunun "bir maymunun daktiloda hiç yanlış yapmadan insanlık tarihini yazma olasılığı kadar az" olduğunu belirtirler.

Ancak evrimciler bu tür açıklamalar ve çelişkiler karşısında yine zaman iddiasına sığınırlar. Ve şöyle bir açıklama yaparlar: *"Maymun tuşlara bastığında, her harf için 29'da 1 doğru yapma şansı vardır. Bir kere doğru tuşa bastığında, bu doğru tuş doğal seleksiyon yoluyla seçilir. Bir sonraki tuş için yapacağı hatalar da yine doğal seleksiyon yoluyla seçilir. Böylece, milyonlarca yıl süren bir eleme süreci içinde, maymun insanlık tarihini yazabilir."*

Evrimcilerin savundukları zaman iddialarının temelinde de buradaki mantık yatar. Oysa az önce belirttiğimiz gibi bu yaklaşımda çok basit bir aldatmaca vardır: Doğada, maymunun bastığı tuşlardan hangisinin doğru olduğunu belirleyip seçecek bir mekanizma yoktur! "Tamam bu harf doğru oldu, şimdi bunu koruyarak bir sonraki basamağa geçelim" diyecek bir bilinç yoktur.

Dahası, doğada tuşlara basacak bir maymun bile yoktur. Çünkü tuşlara basmak da bir bilinç ister. Evrimcilerin argümanı, ancak bir daktilonun tuşlarının rüzgar, yağmur, deprem gibi doğal etkilerle hareket ettiği olmalıdır.

Hücrenin ve tüm canlı yapıların tesadüfen oluşması senaryosunu bu gerçekçi zeminde incelediğimizde, tam bir safsata ile karşı karşıya olduğumuzu görürüz. Sadece tek bir hücrenin ve hücreyi oluşturan milyonlarca küçük yapı taşının tesadüfen oluşmaları ve düzenli bir biçimde dizilmeleri, dev bir kentin herhangi bir inşa edici güç olmadan, doğal yollarla oluşmasına benzetilebilir. Yağmur, toprak ve ısı tesadüfler sayesinde birleşerek milyonlarca tuğla oluşturacak, sonra bu tuğlalar, rüzgar, deprem, sel gibi etkilerle yan yana ve üst üste dizilip evleri meydana getirecek, yolları ve kaldırımları ortaya çıkaracaklar, sonunda da kocaman bir kent tesadüfen oluşacaktır.

Size birisi böyle bir iddiada bulunursa, onun akli dengesinden kuşkulanırsınız. Peki bu kişi söz konusu şehrin kısa bir zamanda değil de, birkaç milyon yıl içinde oluştuğunu öne sürerse bir şey değişir mi? Elbette değişmez. Safsata safsatadır ve imkansız da, ne kadar uzun bir zamana yayılırsa yayılsın, imkansızdır. Dolayısıyla NTV'nin "zaman"ı kurtarıcı gibi göstermeye çalışması, iddialarını geçerli kılmamaktadır.

1 - *Color Atlas of Human Anatomy*, Harmony Books, New York, 1994, s. 70.

NTV'DEN EVRİM MASALLARI –III-

N*TV*'de, 9 Ekim 2002 tarihinde yayınlanan The *Human Body* (İnsan Vücudu) adlı belgeselde, "gözü kapalı evrim propagandası" devam etti. Doğum konusunun anlatıldığı bu bölümde, bir bebeğin doğumuna kadar geçen süreçte annenin vücudunda yaşanan olağanüstü olaylar ve kusursuz doğum süreci anlatıldıktan sonra, bunların "bir tasarım olmadığı" öne sürüldü. Aşağıdaki açıklamalardan sonra daha açık görüleceği gibi, bu iddia, üst düzeyde teknolojik bir donanıma sahip 100 katlı bir gökdelenin şehrin ortasında kendi kendine belirdiğini, bu gökdelenin bir tasarımcısının ve bilinçli mühendislerinin olmadığını öne sürmekten daha da saçma bir iddiadır.

NTV'nin Reddettiği Tasarım,
Apaçık Bir Gerçektir

NTV'deki belgeselde, bir bebeğin doğumu için anne vücudunda yaşanan olaylar, bebeğin doğumu için gereken bütün koşulların annenin hiçbir müdahalesi olmadan kusursuzluk içinde kendi kendine oluştuğu anlatıldıktan sonra şöyle denmektedir:

Vücudumuz tasarım sonucunda ortaya çıkmamıştır, vücudumuz büyük değişimler sonucunda bugünkü halini almıştır. Vücudumuzu mükemmellikten uzaklaştıran özellikler bize atalarımızdan miras kalan sorunlardır. Gerçek mucize mirasın içinde sorunlarla birlikte çözümlerin de bulunmasıdır.

NTV'nin yukarıdaki açıklamaları tümüyle dayanaksız bir Darwinist propagandadan başka bir şey değildir. *NTV*, vücudun bir tasarım olmadığını söylerken, aslında insanı yaratanın Allah olduğu gerçeğini inkar etmekte, insan vücudunu meydana getirenin kör tesadüfler ve şuursuz atomlar olduğunu iddia etmektedir. *NTV*, doğum sırasında bazı güçlükler olduğunu, ama "mucize" bir şekilde bu sorunların çözümleri ile birlikte, insanlara maymun atalarından miras kaldıklarını öne sürerken ise, bu çözümleri getirenlerin yine kör tesadüfler ve şuursuz atomlar olduğunu kabul etmektedir. *NTV*'nin iddiasının ne kadar gerçek dışı olduğunu görmek için, belgeselde verilen doğumla ilgili bazı örnekler üzerinde düşünmek yeterli olacaktır:

Anne rahmindeki embriyonun kafasının üzerinde önce göz çukurları oluşmaktadır. Gözler ise, daha sonra bu çukurlar içine yerleştirilmektedir. Eğer *NTV*'nin iddiası paralelinde düşünür ve burada bir "tasarım" olmadığını varsayarsak, şu senaryoya inanmamız gerekir: Embriyoyu oluşturan atomlar ve bu atomların oluşturduğu hücreler o kadar akıllı, bilinçli, ileriyi görebilen, organize çalışabilen varlıklardır ki; göz nedir, nasıl çalışır, görmek nedir çok iyi bilmekte, ileride oluşturacakları gözler için önceden yer açmayı düşünecek kadar planlı çalışabilmektedirler. Ya da öyle inanılmaz bir tesadüf gerçekleşmiştir ki, embriyonun kafatasında önce tesadüfen iki çukur açılmıştır. Bu çukurlar da yine tesadüfen son derece simetrik ve düzgün bir yerde, insan yüzünü en estetik gösterecek şekilde yerleştirilmişlerdir.

İnsanın leğen kemiği insan vücudunun en geniş bölgesidir. Leğen kemiğinin genişliği, insanın yürüyebilmesi, iki ayak üzerinde durabilmesi ve doğum sırasında bebeğin kafasının sığabilmesi için en ideal büyüklüktedir. Eğer NTV'nin iddiası paralelinde düşünür ve burada bir "tasarım" olmadığını varsayarsak, yine şu senaryoya inanmamız gerekir: İnsan bedenini inşa etmeye karar veren şuursuz atomlar, biraraya gelmişler, önceden insanın yürüyebilmesi, iki ayak üzerinde durabilmesi ve bebek doğurabilmesi için en ideal ölçüyü belirlemişler ve insan iskeletini bu ölçülere göre inşa etmişlerdir. Ya da yine tesadüfen hücreler öyle bir ölçü ve organizasyonla biraraya gelmişlerdir ki, insanın yürümesi ve doğurabilmesi için en ideal iskelet ve kemik yapısı kendiliğinden oluşmuştur.

Bu senaryoya inanmakla, taştan veya tahtadan yapılmış putların yaratma gücü olduğuna inanmak arasında bir fark yoktur. Her ikisi de aynı şekilde saçmadır. Gerçekte ise doğum sırasında anne vücudunda yaşananların hiçbiri tesadüflerle açıklanacak gibi değildir. Her bir aşamasında Allah'ın üstün yaratışının ve sonsuz aklının eserleri görülür. Aşağıda doğum sırasında yaşanan olaylardan bazı örnekler verilecektir, ki bunlar binlerce gelişmeden sadece bir kaçıdır. Görüleceği gibi sadece bunların dahi tesadüfen meydana geldiğini söylemek, akla ve mantığa tamamen aykırıdır:

Embriyo (hücre kümesi) hamileliğin sağlıklı bir şekilde devam edebilmesi için uygun bir yere yerleşmelidir. Öyle bir yer seçilmelidir ki, bu yer hem korunaklı hem de dokuz ay sonra doğumun gerçekleşebileceği niteliklerde bir yer olmalıdır. Ayrıca bu yerleşme yeri bebeğe besin sağlayacak olan annenin kan damarlarına yakın bir yerde de olmalıdır. Bu iş için en uygun yer elbette ki rahim duvarıdır.

İşte fallop tüpünden rahme doğru ilerleyen embriyo da, bunun bilincindeymiş gibi hareket eder. 3-4 gün boyunca içinde bulunduğu fallop tüpünün herhangi bir noktasında durup buraya tutunmaya çalışmaz. Rahme ulaşmadan tutunduğu herhangi bir noktanın, varlığını devam ettirmesine izin vermeyeceğini bilir gibi davranır. Rahme kadar ilerler; burada rahmin duvarlarında kan damarlarının yoğun olduğu bir bölgeyi bulur ve buraya tutunur. Toprağa atılan tohumların bir yandan filizlenip bir yandan da kök salmaları gibi, embriyo da bir yandan büyümesini devam ettirir; bir yandan da besin sağlayacağı dokunun derinlerine doğru ilerleyerek kendisine yeni besin kanalları üretir.

Burada önemli bir noktaya dikkat çekmekte yarar vardır. Embriyonun kendisi için en uygun yeri seçebilmesi başlı başına bir mucizedir. *Beginning of Life* (Hayatın Başlangıcı) adlı kitabın yazarı G. L. Flanagan bu olaydaki olağanüstülüğü şöyle vurgulamaktadır:

*Bir hücre yığını nasıl olur da böyle hayret verecek derecede "ileri görüşlü" bir seçim yapabilir?*1

Kuşkusuz bu ileri görüşlülük, hiçbir düşünce yeteneği olmayan bir hücre yığınına değil, onu orada var eden Yaratıcı'ya aittir. *NTV* bu gerçeği görmezden gelmeye çalışmakla, büyük bir yanılgı sergilemektedir.

Doğum yaklaştığında, amniyon sıvısı doğumu kolaylaştırmak için gerekli faaliyetlere başlar. Rahim ağzını genişletecek su kesecikleri oluşturan amniyon sıvısı, bu sayede

rahmi bebeğin geçeceği büyüklüğe ulaştırır. Bu keseler aynı zamanda ceninin doğum sırasında rahimde sıkışmasını da engelleyecektir. Ayrıca doğum başlangıcında keseler delinip de içindeki sıvılar aktığında ise ceninin gideceği yol hem kayganlaşır hem de sterilize olur. Bu şekilde doğum hem daha rahat hem de mikroplardan arınmış bir şekilde gerçekleşir.2

Rahimde yapılan bu hazırlıkların yanı sıra bebeğin güvenli bir şekilde dünyaya gelebilmesi için pek çok şartın aynı anda gerçekleşmesi gereklidir. Örneğin bebek dışarı çıkış için en uygun duruş pozisyonunu almalıdır. Bunun için ayak hareketleriyle yavaş yavaş dönmeye başlar ve sonunda başı annenin rahim boynuna girer. Artık bebeğin hareket kabiliyeti kısıtlanmıştır ve başını buradan çıkaramaz.3 Peki henüz dünyaya gelmemiş bir bebek hangi pozisyonun uygun olduğuna nasıl karar vermektedir? Doğum için en uygun pozisyonu nereden bilmektedir? Üstelik doğum zamanının geldiğini, anne karnındaki bir cenin nasıl tespit etmektedir? Tüm bu sorular insanın yaşama başlangıcının *NTV* belgeselinde iddia edildiği gibi rastantılara dayalı bir evrimle değil, kusursuz bir tasarımla olduğunu göstermektedir.

Bebeğin dünyaya geliş aşamasında daha pek çok mucizevi tasarım örneği de görülmektedir. Örneğin sağlıklı bir doğumun gerçekleşmesi için bebeğin kafatasının da doğum kanalında zarar görmeyecek bir yapıya sahip olması gerekmektedir. Bebeğin kafatasına baktığımızda tam bu ihtiyacı karşılayacak şekilde 5 kemik tabakasından ve bunların arasındaki "fontanel" adı verilen yumuşak, bir dokudan oluştuğunu görürüz. Bu yumuşak yapı kafatasının esnek olmasına olanak tanır ve bu sayede doğum anında meydana gelen basınçtan dolayı bebeğin beynine ve kafatasına bir zarar gelmez.

Doğum sürecinde meydana gelen ve kusursuz şekilde planlandığı açıkça belli olan bu olaylar için ciltlerce kitaplar yazılmaktadır. Bunların birkaç tanesi bile insanın yaratılışında tesadüflerin yer almadığını açıkça göstermektedir. Bunların herhangi birinin tesadüfen meydana geldiği bilimsel olarak kanıtlamak kuşkusuz ki imkansızdır. *NTV*'nin belgesel boyunca tekrarladığı mucizeler, şuursuz atomların ve kör tesadüflerin değil, Allah'ın mucizeleridir.

Allah, yaratışı çok açık olmasına rağmen Kendisi'ni inkar edenler için Kuran'da şöyle bildirmektedir:

... Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin? Fakat, O Allah benim Rabbim'dir ve ben Rabbim'e hiç kimseyi ortak koşmam. (Kehf Suresi, 37-38)

Sonuç

Tüm evreni ve canlıları yaratanın Allah olduğu çok açık bir gerçektir. Bu kadar kusursuz bir düzen ve son derece kompleks yapılara sahip canlıların tesadüflerin eseri olamayacağı ortadadır. Buna rağmen, evreni ve canlıları yaratanın tesadüfler olduğunu öne sürenler, samimi düşünmemekte, kendilerini Allah'ın varlığını inkar etmeye şartlandırdıkları için, inanılması imkansız ve saçma iddiaların savunuculuğunu yapmaktadırlar.

Biz *NTV*'nin bu kadar akıl almaz iddiaları samimi olarak savunduğunu düşünmüyoruz. Son derece çarpıcı görüntülerin ve etkileyici bilgilerin verildiği, Allah'ın yaratışının örneklerinin çok güzel anlatıldığı bu belgeselin aralarına serpiştirilen anlamsız, delilsiz, akıl ve mantık dışı evrimci iddiaların gözden kaçtığını, belgeselin çok iyi incelenmeden yayına hazırlandığını tahmin ediyor; *NTV*'nin bu bilimsel delil ve açıklamalardan yoksun evrim propagandasını telafi edeceğini umuyoruz.

1- Geraldine Lux Flanagan, *Beginning of Life*, A Dorling Kindersley , Londra, 1996, s. 33.

2- Laurence Pernoud, *J'attends un enfant*, Pierre Horay, s. 138.

3- Geraldine Lux Flanagan, *Beginning Life*, Dorling Kindersley , Londra, 1996, s. 103.

NTV'NİN İNSANA BEYNİNİN EVRİMİ YANILGISI

6 Kasım 2002 tarihinde *NTV* kanalında yayınlanan *The Human Body* (İnsan Vücudu) isimli belgeselin bu bölümünün konusu insan beyni idi. Belgeselde, insan beyni hakkında verilen bilgiler, her zamanki gibi klişeleşmiş evrimsel propaganda cümleleri ile tamamlanıyor, insan beyninin kompleksliği "evrim mucizesi" olarak tanımlanıyordu.

Tesadüflerin, Milyonlarca Mucize Yarattığını Söylemek "İleri Derecede Saçmalamaktır"

NTV'de dizi olarak yayınlanan *The Human Body* adlı belgeselde bugüne kadar insan vücudu ve insanın doğumu hakkında birçok bilgi verildi. Bu belgeselde en çok tekrarlanan cümlelerden biri ise "bu evrimin bir mucizesidir" oldu. Evrimden, bilinçli, ne yaptığını bilen, planlar yapan, bu planlara uymak için cansız varlıkları ve atomları kusursuzca organize eden bir varlık gibi söz eden *NTV*, belki de belgeselde öne sürülen mantıkların gerçekte nasıl bir anlam içerdiğinin tam olarak farkında değildi.

"Evrimin mucizesi" demek, "tesadüflerin mucizesi" demektir, çünkü evrim teorisine göre, tüm canlılar, cansız maddelerin tesadüfler sonucunda kendi kendilerini organize etmeleri ile gelişmektedirler. Bu iddiaya göre, karbon, fosfat, hidrojen, oksijen, azot gibi atomlar, tesadüfler sonucunda proteinleri, hücreyi, bakterileri, balıkları, kuşları, deniz yıldızlarını, yunusları, ceylanları, filleri, arıları, karıncaları, gülleri, portakalları, kartalları, aslanları, insan beynini, kalbini, günümüz teknolojisi ile dahi taklit edilemeyen insan elini, gözü ve düşünen, karar veren, okuyan, okuduğunu anlayan, sevinen, üzülen, heyecanlanan insanı meydana getirmiştir. Burada sayılanların her biri olağanüstü kompleks ve kusursuz yapıları ve özellikleri olan mucizelerdir ve evrende bu mucizelerden sayısız miktarda bulunmaktadır. Kuşkusuz, tüm bunların tesadüfen meydana geldiğini iddia etmek, "ileri derecede saçmalamaktır". Evrim teorisinin mimarı Charles Darwin de bunu fark etmiş ve sayısız kompleks yapıdan biri olan gözün meydana gelişi hakkında şu itirafta bulunmuştur:

*Gözün odağını farklı uzaklıklara uydurması, içeri bırakılacak ışık tutarını ayarlaması, küresel ve renksel sapmayı (aberration) düzeltmesi gibi eşsiz düzenlenişlerinin tümünün Doğal Seçme ile oluşabildiğini düşünmenin en ileri derecede saçmalamak gibi göründüğünü açık yürekle itiraf ederim...*1

Tüm canlıların ve canlılara ait organ ve yapıların tesadüfen meydana geldiklerini ileri sürmenin "ne derece saçmalamak" olduğunu daha iyi anlamak için, *The Human Body* belgeselinin son bölümünün konusu olan beynin sadece birkaç özelliğini hatırlamak yeterli olacaktır.

Yetişkin bir insanın beyninde ortalama 10 milyar nöron (sinir hücresi) vardır. Nöronların "akson" ve "dendrit" adı verilen çıkıntıları bulunur ve nöronlar bu çıkıntılar sayesinde birbirlerine bağlanırlar. Sinaps olarak adlandırılan bu bağlantılar sayesinde bir

beyin hücresi diğerine mesajlar gönderir. Ünlü biyokimyacı Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı eserinde nöronların arasındaki bağlantı sayısının yaklaşık 1 katrilyon (1015= 1.000.000.000.000.000) olduğunu belirtip sözlerine şöyle devam eder:

*1015 sayısı elbette algılarımızın üzerinde bir sayıdır. ABD'nin yarı büyüklüğündeki bir arazi düşünün (1 milyon mil kare). Bu bölgede 1 mil kareye 10.000 ağaç düşmektedir. Eğer her ağacın 100.000 tane yaprağı olduğunu kabul edersek, bu bölgedeki yaprak sayısı beynimizdeki bağlantıların sayısına eşit, yani 1015 olacaktır.*2

Kafatasınızın içine sığacak kadar küçük olan beyninizin içindeki bu olağanüstü sayıdaki ve karmaşıklıktaki bağlantıların her biri, tam olması gerektiği şekilde ve belirli bir amaç için yaratılmıştır. Allah'ın yaratışındaki üstün tasarım sonucu olan bu bağlantılar sayesinde, birbirinden bağımsız işleri birbirine karıştırmadan aynı anda gerçekleştirebilirsiniz. Örneğin bu satırları okurken aynı zamanda müzik dinleyebilir, bir yandan da kahvenizi yudumlayabilirsiniz. Ayrıca beyniniz, aynı anda siz farkında bile olmadan, kalp atışlarınızı düzenler, kandaki oksijen miktarını çok hassas bir seviyede sabit tutarak nefes alıp vermenizi sağlar, vücut ısınızı belirler, kaslarınızın hangilerinin hangi sıra ya da şiddette kasılarak elinizdeki bardağı düşürmeden ağzınıza götürebileceğinizi hesaplar, dik durmanız için gerekli olan çok detaylı denge hesaplarını yapar. Bunlar gibi birbirinden farklı yüzlerce işlem, hayatınız boyunca, beyniniz tarafından en mükemmel biçimde gerçekleştirilir. Siz ise bu işlemler için beyinde yapılan hesaplamalardan haberdar bile olmazsınız.

New Scientist dergisinde yayınlanan *"Computing from the Brain"* (Beynin İşlem Kapasitesi) başlıklı makalede beynin olağanüstü işlem kapasitesi için şu benzetme yapılmıştır:

*En kaba deyimiyle, insan beyni, 10 ile 100 milyar arasında sinir hücresine sahip ve her bir sinir hücresinin 10.000 sinir hücresine bağlı olduğu ve birbirine paralel olarak fonksiyon gösteren doğal bir bilgisayardır... Sinir sistemi, görmek veya konuşmak gibi kompleks bir eylem için 100 farklı işlem gerçekleştirir, aynı işlemleri bir elektronik bilgisayar ancak milyarlarca aşamada gerçekleştirebilir.*3

Görüldüğü gibi insan beyni, en ileri teknoloji ile üretilmiş bilgisayarlardan çok daha üstün özelliklere sahiptir. Ne var ki, bir bilgisayarın silikon, tel, cam gibi maddelerin rastlantılar sonucunda biraraya gelmelerinden oluşamayacağını kabul eden evrimciler, bilgisayardan çok daha üstün olan insan beyninin fosfat, karbon, nitrojen gibi atomların rastlantısal birleşimleri sonucunda oluşabileceğini kabul edebilmektedirler. Hatta bundan en ufak bir kuşku dahi duymamakta veya öyle gözükmeyi tercih etmektedirler. Oysa, bir bilgisayarın meydana gelebilmesi için nasıl tasarımcılara, mühendislere, teknik bir ekibe, en uygun miktar ve kalitede malzemeye ve uzmanlık bilgisine ihtiyaç varsa, beyin için de aynı durum geçerlidir. Ancak doğada bunların hiçbiri bulunmamaktadır. Doğadaki malzemenin kuşları, balıkları, atları, çiçekleri ve her ırktan insanı meydana getirebilmesi için, o malzemeyi sonsuz bir akıl, ilim ve güç ile kullanan, kusursuz bir tasarım

yeteneğine sahip olan üstün bir Yaratıcı'nın varlığının gerektiği açıktır. O üstün Yaratıcı, tüm alemleri yoktan var eden Rabbimiz'dir.

Doğada, Maymun Beynini İnsan Beynine Dönüştürebilecek Bir Mekanizma Yoktur

NTV belgeselinde klasik evrimci iddia yinelenmiş ve maymun benzeri sözde atalarımızın beyinlerinin 2,5 milyon yıl içinde insan beynine dönüştüğü öne sürülmüştür. Bunun içinse, bir benzetme kullanılmıştır: Maymun benzeri atalarımızın beyin kapasitesi küçük bir Fiat arabanın motoruna, insan beyninin kapasitesi ise daha gelişmiş bir spor arabanın motoruna benzetilmiştir.

Aslında, bu benzetme ile evrimciler kendi tezlerini kendi elleriyle çürütmektedirler. Çünkü herkes bilir ki, hiçbir arabanın motoru, değil 2,5 milyon yıl, trilyonlarca yıl geçse dahi kendi kendine, tesadüfi olaylar sonucunda çok daha gelişmiş bir arabanın motoruna dönüşmez. Hatta, fizik kanunlarına göre zaman geçtikçe çok daha eski ve yıpranmış bir hale gelir, çürür ve yok olur. Bu motorun gelişebilmesi için, onu geliştirecek bilgi ve yetenek sahibi bir tasarımcıya ihtiyacı vardır.

Ayrıca, bugün evrimci bilim adamlarının dahi kabul etmek zorunda kaldıkları önemli bir gerçek vardır: Maymun beyni ile insan beyni arasındaki tek fark kapasite ve büyüklük farkı değildir. Materyalistler, insana ait özelliklerin tamamını maddeye dayandırır, dolayısıyla beynin fonksiyonlarına indirgemeye çalışırlar. Oysa bugün kabul edilmektedir ki, insan ruhuna ait özellikler maddeye indirgenemez. İnsanın konuşma, düşünme, karar alma, plan yapma, istek ve heveslere sahip olma, sanat, estetik gibi yeteneklere sahip olma, ideolojileri destekleme, fikirler üretme, hayal kurma, sevgi, vefa, dostluk gibi erdemlere sahip olma gibi özellikleri onun beyninin fonksiyonlarının bir ürünü değildir. İnsan ruhu, maddenin ötesinde bir şeydir ve bu gerçek tek başına materyalizme meydan okumaktadır.

Evrimci nörolog ve beyin cerrahı Dr. Wilder Penfield, *The Mystery of the Mind: A Critical Study of Consciousness and the Human Brain* (Zihnin Sırları: Bilinç ve İnsan Beyni Hakkında Eleştirel Bir Çalışma) adlı kitabında, insan ruhunun beynin fonksiyonları ile açıklanamayacağını defalarca itiraf etmek zorunda kalmıştır. Bu itiraflardan bazıları şöyledir:

*Yıllarca zihni sadece beyin faaliyetleri ile açıklamaya çabaladıktan sonra bir insanın varlığının iki temel öge (beyin ve ruh) içerdiği hipotezini kabul etmenin daha kolay olduğu sonucuna vardım.*4

*Zihnin yaptığı işleri beynin tek başına yüklenebileceğine dair hiçbir iyi kanıt olmadığı sonucuna varıyorum.*5

Dolayısıyla, maymunların beyin yapıları ile insan beyninin yapısını karşılaştırmak evrimcilere hiçbir şey kazandırmaz. Çünkü doğadaki hiçbir mekanizmanın insana, onu insan yapan özellikleri kazandıramayacağı açıkça ortadadır. İnsana sahip olduğu ruhu

veren, onu yoktan yaratan ve ona ruhundan üfleyerek onu diğer canlılardan farklı kılan Alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Göz Ardı Edilen Çok Önemli Bir Konu:
GÖREN GÖZ DEĞİLDİR

NTV belgeselinde çok önemli bir bilimsel gerçek dile getirilmekte, ancak bu gerçek gereği gibi vurgulanmadan geçilmektedir. Belgeselde şöyle denmektedir:

Gözlerimiz yalnızca bir penceredir. Çevremizi gören beynimizdir. Göz sadece ilk basamağı oluşturur.

Ortaokul yıllarından itibaren biyoloji kitaplarında da rastladığımız bu cümle aslında çok önemlidir ve insanın hayata bakış açısını tamamen değiştirecek önemli bir sırrı içermektedir.

İnsanlar dünyayı gözleriyle gördüklerini zannederler. Oysa, gözler ve gözü oluşturan hücreler, sadece dışarıdan gelen ışığı kimyasal işlemler sonucunda elektrik sinyaline çevirmekten sorumludurlar. Bu elektrik sinyalleri, daha sonra beynin arkasındaki görme merkezine ulaşır ve gördüğümüz görüntü bu merkezde oluşur. Örneğin şu anda bu satırları okuyan kişi, bu yazının görüntüsünü beyninin arkasındaki görme merkezinde görmektedir. Yani gören gözleri değildir. Peki beynin arka kısmında oluşan görüntüyü gören, bu yazıyı okuyan kimdir? Işığa yalıtkan, kapkaranlık beyninizin içinde oluşan rengarenk, ışıltılı, üç boyutlu görüntüyü seyrederken heyecanlanan, kızan veya sevinen kimdir?

Aynı gerçek işitme, dokunma, tat ve koku alma duyularımız için de geçerlidir. En sevdiğiniz şarkıyı dinlerken, duyan kulaklarınız değildir. Kulaklarınızın görevi ses dalgalarını toplamaktır. Kulağınızdaki hücreler, ulaşan ses dalgalarını elektrik sinyallerine çevirir ve beyindeki işitme merkezine iletir. Beyninizde ise bu elektrik sinyalleri en sevdiğiniz şarkı olarak duyulur. En yakın dostunuzun sesini de beyninizde duyarsınız. Peki sese de yalıtkan olan ıpıssız beyninizde bu sesleri duyan, duyduğu melodi ile coşku duyan, ritimden zevk alan kimdir?

Bu soruların cevabı, düşünen her insana ruhun varlığını gösterir. Bu bilimsel gerçeğin gösterdiği bir başka önemli nokta ise şudur: Biz hayatımız boyunca gördüğümüz, duyduğumuz, dokunduğumuz herşeyi beynimizde algılarız. Yani biz aslında hiçbir zaman nesnelerin asıllarını göremeyiz, nesnelerin asıllarına dokunamayız. Daima beynimizin içindeki algılarla muhatabızdır ve algılarımız yoluyla dış dünyadaki bu nesnelerin asıllarına ulaşmamız kesinlikle mümkün değildir. Dolayısıyla her insan, en kalabalık salondayken bile, gerçekte beyninin içindeki algıları izlemektedir ve aslında yapayalnızdır.

Bunu daha iyi anlayabilmek için rüyalarımızı düşünebiliriz. Rüyasında çok büyük bir salon dolusu insana konferans veren bir kişi, gerçekte yapayalnız yatağında yatmaktadır. Konferans görüntüsü ise, beyninin içinde oluşmaktadır. Ve insan uykusundan uyanana

kadar bunun bir rüya olduğunu anlamaz, gerçek bir konferansta olduğunu zannederek yanılır.

Bilim yazarı Rita Carter, dış dünyanın aslını göremeyeceğimizi şöyle açıklar:

Bir yüz veya manzara gördüğümüzde, tam aslını görmeyiz, gördüğümüz orjinalinin bir yorumu veya tamamen yeni inşa edilmiş bir versiyonudur... Bunlar her ne kadar çok iyi kopyalar olsa bile orijinalinden eksik veya farklıdır.[6]

Biraz düşünen her insan, dünya hayatının gerçek yönünü gösteren, insanın dünyaya yönelik tüm hırs ve tutkularının ne kadar boş ve anlamsız olduğunu anlamasına yardımcı olan bu gerçeği kavrayacaktır. Her insanın kasasındaki paraları, milyonlarca dolara satın aldığı yatı, holdingi, en son model arabası, gösteriş yaptığı insanlar, o insanın beyninde oluşan görüntülerdir. Ve bu insan, bu görüntülerin asıllarına asla dokunamaz, onların asıllarını asla göremez, tek algıladığı beyninin arka kısmındaki görüntülerdir. Bu bilimsel bir gerçektir. Akıl ve vicdan sahibi bir insanın yapması gereken "uykudan uyanmadan", yani ölüm gelmeden evvel, bu gerçeği kavramak ve dünya hayatına kapılıp aldanmamaktır.

İnsanın hayata bakış açısını tamamen değiştiren bu büyük gerçekle ilgili detayları ve bilimsel açıklamaları *Hayalin Diğer Adı: Madde* isimli kitabımızdan öğrenebilirsiniz.

Sonuç

Düşünmek, zevk almak, fikir sahibi olmak, sevgi, merhamet, özlem, şefkat duymak, sevinmek, üzülmek, keyiflenmek, heyecanlanmak gibi insani özellikler materyalist ve Darwinist bakış açısı ile açıklanamaz. Tüm canlıların cansız maddelerden tesadüfen oluştuğuna inanan materyalizm ve Darwinizm, cansız maddelerin nasıl olup da bir gün düşünmeye, karar vermeye, fikir üretmeye, sanat ve estetik zevkine sahip olmaya başladığını açıklayamamaktadır. *NTV*'nin, Darwinist ve materyalist anlayışla hazırlanmış belgesellerin etkileyici görüntülerine kapılıp, bu belgesellerdeki bilim, akıl ve mantık dışı iddiaları görmezlikten gelmemesi gerekir.

1 - Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, 5. baskı, Ankara, 1996, s.198.

2 - Michael Denton, *Evolution: A Theory In Crisis*, Burnett Books, London, 1985, s. 330.

3 - Michael Recce and Philip Treleavan, "Computing from the Brain," *New Scientist*, cilt 118, no. 1614, 26 Mayıs 1988, s. 61.

4 - Wilder Penfield, *The Mystery of the Mind: A Critical Study of Consciousness and the Human Brain*, Princeton University Press, New Jersey, 1975, s. 80.

5 - Wilder Penfield, *The Mystery of the Mind: A Critical Study of Consciousness and the Human Brain*, Princeton University Press, New Jersey, 1975, s. xxi.

6 - Rita Carter, *Mapping The Mind*, University of California Press, London, 1999, s. 135.

HÜRRİYET GAZETESİNİN EVRİM ALEYHİNDEKİ DELİLLERİ EVRİMİN DELİLİ SANMA YANILGISI

18 Şubat 2002 tarihli *Hürriyet* gazetesinde *"Beyin Yapımız Aynı Çıktı"* başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, evrim teorisinin aleyhine olan bir haber, her zaman olduğu gibi evrime delil gibi gösterilmeye çalışılmıştı.

Haberin kaynağı, *Nature Neuroscience* dergisinde yer alan, California Üniveristesi'nden antropolog Katerina Semendeferi ve ekibinin yaptıkları bir araştırmanın sonucuydu. Aynı araştırmanın sonuçları, *Scientific American* dergisinde "Brain Study Casts Doubt on Theory of How Human Intelligence Evolved" (Beyin Araştırması, İnsan Zekasının Nasıl Evrimleştiği Teorisine Şüphe Getirdi) başlığı ile yayınlanan bir makalede özetlendi.

Bu yazıda, söz konusu araştırmanın içeriği, neden evrim teorisinin aleyhine olduğu belirtilecek ve *Hürriyet* gazetesinin bu haberi verirken içine düştüğü yanılgıya yer verilecektir.

Nature Neuroscience dergisinde yayınlanan araştırmanın sonuçları evrim teorisini aslında yalanlamaktadır. Evrimcilerin kesinlikle açıklayamadıkları konuların başında insan bilincinin ve zekasının nasıl oluştuğu sorusu gelir. Evrimciler, bu sorunun cevabını verebilmek için birçok hayali senaryo üretmişlerdir. Bu senaryolardan en popüler olanının ise geçersiz olduğu söz konusu araştırma ile anlaşılmıştır. Evrimcilerin çoğunluğunun kabul ettiği bu teoriye göre, insanın kavramsal düşünme yeteneğine sahip olmasının nedeni, primatlara göre çok daha geniş bir frontal kortekse sahip olmasıdır. Ancak, Katerina Semendeferi ve ekibinin yaptıkları araştırmaya göre, bu teori çürütülmüş ve insanlar ile primatların frontal kortekslerinin arasında boyut farkı olmadığı belirlenmiştir.

Evrimcilerin tezlerini geçersiz kılan bu son gelişme, *Hürriyet* gazetesi tarafından, ya bilgisizlikten ya da önyargıdan dolayı, evrim teorisinin lehine gibi gösterilmeye çalışılmış ve habere bu doğrultuda bir başlık verilmiştir.

Söz konusu araştırma sonucunun evrim teorisinin aleyhine olmasının nedeni şudur: İnsan bilincinin nasıl geliştiğini açıklayamayan evrimciler, insanın idrakine ait bazı özelliklerin bulunduğu varsayılan frontal korteksin, zaman içinde evrimleşerek genişlemesi ile insan zekasının ve idrakinin geliştiğini öne sürerler. Ancak, primatlarla insanların frontal korteksi arasında önemli bir boyut farkının olmayışı, evrimcileri, "akıl, idrak ve zekadan yoksun primatların nasıl olup da düşünen, akleden, muhakeme ve yargı sahibi insan haline dönüşebildikleri ve insan bilincine sahip olabildikleri" sorusuna bir cevap bulmak zorunda bırakmıştır.

Bu araştırmanın sonuçlarının evrimcileri nasıl zor bir durumda bıraktığı, *Scientific American* dergisinde yayınlanan makalede şöyle ifade edilmektedir:

... büyük, meraklı ve narsist beyinlerimizin nasıl evrimleştiklerini anlamak istemekten daha insani ne olabilir? Hikayenin büyük bir bölümü bilinmiyor ve yeni bir

çalışmanın sonucu bilim adamlarının bildiklerini sandıkları bölümün ise aslında revizyona ihtiyacı olduğunu gösterdi. 1

Hayatın, insanın ve insan bilincinin kökeni hakkındaki tüm evrimci iddiaların ciddi bir revizyona, hatta tamamen değiştirilmeye ihtiyacı olduğu gerçeğinin anlaşılması, 21. yüzyılın en önemli gelişmelerinden biridir. Bilim adamları konuyu inceledikçe, söz konusu revizyonun başlı başına materyalist felsefenin çöküşü anlamına geldiği daha da açık bir şekilde ortaya çıkacaktır.

1- Kate Wong, "Brain Study Casts Doubt on Theory of How Human Intelligence Evolved", *Scientific American*; http://www.sciam.com/news/022002/2.html

SABAH GAZETESİNİN DİLİN KÖKENİ KONUSUNDAKI YANILGILARI

16 Ağustos 2002 tarihli *Sabah* gazetesinde, *"Gen değişti, insanlar konuşmaya başladı!"* başlığı ile verilen haberde, bir gen hakkındaki bulgular evrim propagandası yapabilmek için tamamen saptırılmış, bilim adamlarının değil, *Sabah* gazetesinin vardığı sonuçlar okuyucuya sunulmuştu.

Haberde, geçtiğimiz yıllarda bilim adamlarınca tespit edilen *FOXP2* adlı genin, insanın konuşmasını sağladığı, maymunların bu gene sahip olamadıkları için konuşamadıkları vurgulanıyordu. Oysa;

1. *FOXP2* adlı gen, insanın konuşmasını sağlayan bir etken değildir. Bilim adamları, bu gen ile konuşma arasında doğrudan bir bağ olmadığını belirtmektedirler.

2. Maymunların konuşamamalarının tek nedeni bu gen değildir. Çünkü konuşabilmek için muhakeme, yargı, zeka, düşünme kavramlar arasında ilişki kurabilme gibi akla ait özelliklerin ve onlarca anatomik özelliğin birarada olması gerekir. Bunların hiçbiri maymunlarda yoktur.

Sabah gazetesi sadece insana ait olan bilinçli konuşma yeteneğini, sanki tek bir gendeki bir mutasyona bağlı basit bir özellikmiş gibi göstermek ve bu şekilde "maymunlarla aramızda sadece bir gen farkı var, onlar da tek bir mutasyona daha uğrasalardı insan olurlardı" izlenimi verebilmek için, bu bilimsel bulguyu kendi yorumlarıyla okuyucuya iletmiştir. Aşağıda *Sabah* gazetesinin okuyucuyu yanıltmaya çalıştığı konular bilimsel olarak açıklanmaktadır.

İnsanların Konuşma Yeteneği *FOXP2* Adlı Gene Bağlı Değildir

FOXP2 geni ile ilgili araştırmayı yürüten bilim adamlarından biri olan Max Planck Enstitüsü Evrimsel Antropoloji Bölümünden araştırmacı Svante Paabo, *FOXP2* geninin konuşma yeteneğinin ortaya çıkışına neden olduğuna inanılmadığını, ancak bu genin insanlara konuşmayı daha anlaşılır hale getiren özellikler (yüz kasları ile ilgili) sağladığının düşünüldüğünü belirtiyor. 1

New York Üniversitesi'nden antropoloji profesörü Todd Disotell ise bu konuda şu yorumda bulunuyor:

Bu gen ve insan dilinin ortaya çıkışındaki ilişki kanıtlanmadı. Verebileceğim en iyi benzetme şudur: Kas erimesinden sorumlu geni bulduk ve bu nasıl yürüdüğünüzü etkiler. Bazı insanlarda bu mutasyonun meydana gelmesi, söz konusu geni yürümekten sorumlu yapar mı? Hayır. 2

Görüldüğü gibi araştırmayı yürüten bilim adamları bu genin konuşmaktan sorumlu bir gen olmadığını, sadece konuşma ile ilgili bazı özelliklere etki edebileceğinin tahmin edildiğini belirtmektedirler.

Maymunlar, *FOXP2* Genine Sahip Olsalardı da Konuşamazlardı, Çünkü Akla Sahip Değiller

Sabah gazetesinin anlatımına göre, eğer maymunlarda *FOXP2* geni olsaydı, onlar da konuşabilirlerdi! Kuşkusuz bu çok mantıksız bir iddiadır. Nitekim, araştırmayı yürütenlerden Svante Paabo insanların böyle bir yanılgıya düşebileceklerini tahmin ederek şu açıklamada bulunmuştur:

İnsanlar bunu (FOXP2 genini) bir şempanzenin içine yerleştirirsek, şempanzenin konuşabileceğini söyleyebilirler. Bunun doğru olduğunu sanmıyorum, konuşma yeteneği bundan çok daha kompleks. 3

Svante Paabo'nun da belirttiği gibi, dil tahminlerin ötesinde kompleks bir yapıya sahiptir. Kademeli bir evrimle açıklanamayacağı kabul edilmekte olduğu için, evrimcilerin en kaçındıkları sorulardan biri dilin kökeni konusudur.

Dil, ancak eksiksiz olduğunda işlev gören kompleks bir anatomik tasarımın sonucudur. Bir insanın konuşabilmesi için uygun bir yapıdaki dile, gırtlağa, ses tellerine, akciğere, diyaframa, dişlere, damağa, dudaklara, yüz kaslarına bunları kontrol eden bir beyne, beyinde konuşmayla ilgili özel bölgelere, bu bölgelerin hafızayla kuracakları kompleks bağlantılara gereksinimi vardır. Ancak bu fiziksel sistemlerin hazır bulunmaları da yeterli değildir. Kelimeler arasında bağlantıları kuracak mantık sistemine ve bunlardan da önemlisi, sistemi kontrol edecek, mantıklı bir akışla konuşacak, diğer insanlarla iletişim kuracak, isteklerini, duygularını kelimelere dökecek, dahası bu hazır sistemi bilinçli bir biçimde kullanacak bir zihne, bir ruha ihtiyaç vardır. Bu açıdan bakıldığında, dil konusunda evrimcilerin neden son derece umutsuz oldukları daha iyi anlaşılmaktadır.

Başka hiçbir canlıda en ilkel örneği bile görünmeyen sembolik iletişim, dil ve konuşma yeteneğinin yavaş yavaş evrimsel gelişmelerle ortaya çıkmasının imkansız olduğunu aslında evrimciler de kabul etmektedirler. W. K. Wilkins ve J. Wakefield adlı iki evrimci beyin araştırmacısı, evrimin bu çıkmazını bir bilim dergisinde şöyle ifade etmektedirler:

Dil evriminin geçiş aşamalarıyla ilgili delil yoktur. Buna rağmen, alternatif fikirleri kabul etmemiz zordur. Eğer türe özgü bazı özellikler parçalara ayrılmış bir şekilde evrimleşmiyorsa, bu durumu açıklamak için iki yol gözüküyor. Ya henüz keşfedemediğimiz bir güç, belki de ilahi bir müdahaleyle, olması gerektiği gibi yerleştirilmiştir. Ya da türlerin gelişiminde nispeten ani bir değişikliğin, belki de bir tür spontane ve yaygın mutasyonun sonucudur... Ama böyle tesadüfi bir mutasyonun rastlantısal doğası, bu iddiayı şüpheli bir hale getiriyor. Daha önce belirtildiği gibi (Pinker and Bloom, 1990), dil gibi kompleks ve görünüşe göre görevlerine bu kadar ideal bir şekilde uygun bir sisteme yol açacak mutasyonun ihtimali yok denecek kadar düşüktür. 4

Bu sözlerin özeti şudur: Evrimciler, dilin kökeni için iki açıklama olduğunu, bunun birinin yaratılış diğerinin de "mutasyon yoluyla evrim" olduğunu kabul etmektedirler. Ama bu ikinci açıklamanın "imkansız" denebilecek kadar ihtimal dışı olduğunu da görmekte ve

itiraf etmektedirler. Yaratılışı açıkça kabul etmemelerinin tek nedeni, önyargıları ve dogmatik yaklaşımlarıdır.

Hawaii Üniversitesi'nde ünlü bir dilbilim profesörü, aynı zamanda da bir evrim taraftarı olan Derek Bickerton ise, uzun araştırmalardan sonra, dilin tesadüfe bağlı mutasyonlarla gelişmiş olmadığını şöyle belirtmiştir:

İncelenen gerçekler dilin kademe kademe bir ilkel dilden gelişmediğini ve bir ara formunun olamayacağını ortaya koymaktadır. Eğer böyle ise sözdizimi ve gramer, bir anda ve tek parça olarak ortaya çıkmış olmalıdır... 5

Bickerton'un ifade ettiği gibi, "dil"in bir tür teorik "ilkel dil"den kademe kademe oluşması, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir teoridir. Ancak evrimciler bu hayali teorilerini doğrulayacak bir delil bulamadıkları halde onu ısrarla savunurlar.

Bu konudaki evrimci yaklaşım, "evrimin mekanizması rastgele mutasyonlar olduğuna göre, konuşma da mutasyonlarla ortaya çıkmış olmalıdır" şeklindeki dogmatik bir tümdengelimden ibarettir. Bu tezin imkansızlığı, dilbilimci Elizabeth Bates tarafından şöyle değerlendirilir:

Eğer dilin temel yapısal prensipleri öğrenilemez ve türetilemez ise, varlıklarını açıklayabilecek iki olasılık var: Ya evrensel gramer bize doğrudan Yaratıcı tarafından bağışlanmıştır veya yalnızca bizim türümüz Büyük Patlama'nın kuramsal benzeri olan eşi görülmemiş büyüklükte bir mutasyon geçirmiştir. 6

Yani Bates, "mutasyonların konuşmaya sebep olması" gibi bir olayın imkansızlığını, Büyük Patlama'nın (Big Bang) tesadüfen meydana gelmesi gibi bir imkansızlığa benzetmektedir. Bilindiği gibi şu anda içinde yaşadığımız ve sayısız ince ayar, hesap ve ölçü üzerine kurulu evrenin meydana gelmesi Büyük Patlama'nın sahip olduğu (hız, yoğunluk, şiddet gibi) değerlerdeki son derece karmaşık ve hassas dengelere dayanmaktadır. Böyle bir durumun rastlantısal olarak oluşması ihtimal dışıdır ve bugün pek çok astronom ve fizikçinin de kabul ettiği gibi, Büyük Patlama, evreni Allah'ın yarattığının dellilerinden biridir. Bates'in, hassaslık ve tasarım yönünden Büyük Patlama'yla karşılaştırdığı "dil" kavramı ve konuşma yeteneklerini de Allah yaratmıştır.

Dile dair özelliklerin bir anda ortaya çıktığını kabul eden bir diğer otorite, ünlü paleontolog Tattersall'dır. Tattersall, bir röportajda, *"O halde neden dil tam da o anda icad edildi?"* sorusuna şu yorumu getirmektedir:

Bu da diğer bir zor soru... Bu geçişte ahlak gibi konulara olan ilgimiz de dahil olmak üzere, bizim insana dönüşümümüzün sırrı yatmaktadır. Ancak bilinç gibi bir şeyi yalnızca evrim teorisini kullanarak açıklamak mümkün değildir. 7

İnsanın eşi ve benzeri olmayan konuşma becerisi, evrimcilerin açıklayamadıkları bir özellik olmaya devam etmektedir. Bu beceri, bizim diğer canlılardan farklı olarak bilinçli olduğumuzun en önemli göstergelerinden biridir. Dilbilimci Noam Chomsky, *Dil ve Zihin* adlı kitabında, konuşmanın evrimle geliştiğini ve hayvanlarda da bu sistemin mevcut olabileceğini düşünenlere karşı fikirlerini şu şekilde belirtir:

Görünen o ki, insan dili bütünüyle farklı ilkelere dayanır. Bu, insan diline doğal, biyolojik bir görüntü olarak yaklaşanların çoğu zaman göz ardı ettikleri önemli bir noktadır; özellikle insan dilinin daha basit dizgelerden evrimleşerek gelişmesi konusunda yapılan kurgulamalar, bu nedenlerle çok anlamsız görünüyor. Neredeyse atomların, ilkel parçacıkların oluşturdukları bulutlardan 'evrimleşerek' gelişmeleri konusunda yapılan kurgulamalar kadar saçma oluyorlar artık. Anladığımız kadarıyla, insan diline sahip olmak özel bir zihinsel yapılanmayla bağlantılıdır... İnsan dilinin, hayvan dünyasının başka bir yerinde karşılaşılacak bir şeyin yalnızca daha karmaşık bir örneği olduğu görüşünün hiçbir dayanağı görünmemektedir. 8

Bilimsel kanıtları ve evrimcilerin bu konulardaki yorumlarını inceledikçe, dilin sahip olduğu kompleks yapısıyla birlikte yaratıldığını, bu yeteneğin rastlantılarla açıklanmasının imkansız olduğunu ve evrimcilerin bunu kabul eden itiraflarını görmeye devam ederiz.

Evrimcilerin dilin kademeli gelişimi varsayımları ise herşeyden önce dilin yapısına aykırıdır. Çünkü dili oluşturan kurallar bir bütünün ayrılmaz parçalarıdır. Parça parça veya basitten karmaşığa doğru dizilemezler, ancak hepsi birden birarada bulunduğu zaman bir yapı ve fonksiyon elde ederler. Yani yarım dil, çeyrek dil olmaz. Dilbilimci Elizabeth Bates bu gerçeği şöyle dile getirir:

Bir canlı organizma için yarım sembol veya dörtte üç kural ne anlama gelir?... Simgeler, mutlak kurallar ve modüler sistemler bir bütün olarak kazanılmış olmak zorundadır. Evet mi hayır mı gibi bir kesinlik gerektiren bu durum, bir yaratılışı ilan eder. 9

Bates'in de açıkça ifade ettiği gibi dil bu şekli ile var olmak zorundadır. Böyle bir durum yaratılışın kanıtıdır.

Ünlü nörolog Deacon da konuşarak iletişim özelliğinin sadece insanda bulunmasının evrimci görüşe ters olduğunun farkındadır ve "beklentilerin aksi" olarak tanımladığı bu durumu şöyle değerlendirir:

*Bu gerçek bir sırdır. Bu en yumuşak kriterler altında bile, diğer türler arasında başka birçok iletişim şekli olmasına rağmen, kullanılan basit diller neden yoktur?*10

Bu sorunun cevabı açıktır. Konuşarak iletişim kurabilmek sadece insanlara ait bir ayrıcalıktır. Evrimci dilbilimcilerin konuya tamamen önyargılı yaklaşmaları ve bütün delilleri görmelerine rağmen olmayan bir evrim sürecini aramaya çalışmaları, konuyu onlar açısından içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir. Dilbilimin duayeni Noam Chomsky'nin dediği gibi bu bir "inançtır" ve evrimciler, bilim tamamen aksini gösterse de inançlarına bağlılıklarını sürdürmeye çalışırlar. Chomsky'nin şu sözleri ibret vericidir:

Cevabı olmayan bir soru daha var. Cevabı olsa idi şaşırtıcı olurdu. Bunu en kolay, evrim hakkında bir peri masalı anlatarak açıklayabiliriz. (Bu masal uyarınca) etrafta bizim gibi his ve hareket donanımı ve aynı kavramsal tertibatı olan bir primat vardır. Bizimle aynı düşünceleri düşünür, fakat konuşma becerisi yoktur. Yani dil olmaksızın bizim düşüncelerimizi düşünebildiğince düşünür. Bizim niyetimize ve amaçlarımıza sahiptir. Bizim ses ve algılama düzenimize sahiptir. Sadece dil becerisi yoktur. Sonra bazı şeyler

*olur. Kozmik ışınlar olabilir. Bazı mutasyonlar olabilir ve beyni öyle bir biçimde yeniden düzenlenir ki, planlama, duyu ve hareket yapısı, kavramsal yapılanma değişmez, fakat bir dil yeteneği yerleştirir...*11

Görüldüğü gibi dilbilim alanında 20. yüzyılın en önemli birkaç isminden biri olan Chomsky, evrim teorisinin dilin kökeni hakkındaki senaryosunun bir "peri masalı"ndan öteye gitmediğini kabul etmektedir. Oysa bilim adamlarına düşen görev, masallar anlatmak değil, bilimsel bulguları akıl ve mantık süzgecinden geçirerek doğruyu bulmaya çalışmaktır. *Sabah* gazetesi gibi, birçok kişiye ulaşan bir yayının sorumluluğu ise, bilim adamlarının buldukları doğruları, birtakım ideolojilerin süzgecinden geçirmeden tarafsızlıkla okuyuculara iletmektir.

1- CBS, "Language Gene Identified", 15 Ağustos 2002; http://www.cbsnews.com/stories/2002/09/17/tech/main522213.shtml

2- CBS, "Language Gene Identified", 15 Ağustos 2002; http://www.cbsnews.com/stories/2002/09/17/tech/main522213.shtml

3- CBS, "Language Gene Identified", 15 Ağustos 2002; http://www.cbsnews.com/stories/2002/09/17/tech/main522213.shtml

4- Wilkins, W. K. & Wakefield, J., “Brain evolution and neurolinguistic preconditions”, Behavioral and Brain Sciences, no. 18 (1), 1995, ss. 161-226.

5- Derek Bickerton, Language and Species, The University of Chicago Press,1992, s.190.

6- E. Bates, D. Thal., V. Marchman, Symbols and Syntax: A Darwinian approach to language developement, In Krasnoger et al, 1991.

7- Ian Tattersall'la söyleşi, 9 Eylül 1998; www.swif.uniba.it/lei/rassegna//980909.htm.

8- Noam Chomsky, Dil ve Zihin, s.112.

9- E. Bates, D. Thal., V. Marchman, Symbols and Syntax: A Darwinian approach to language developement, In Krasnoger et al, 1991.

10- Terrence W. Deacon, The Symbolic Species, W. W. Norton&Company, 1997, s. 41.

11- J. Maher, J. Groves, Introducing Chomsky, Totem Books, 1998, ss. 112-113.

AKŞAM GAZETESİ VE HÜRRİYET BİLİM DERGİSİNİN İNSAN DİLİ HAKKINDAKİ SPEKÜLASYONLARI

12 Ekim 2002 tarihli *Hürriyet Bilim* dergisinde ve 24 Ekim 2002 tarihli *Akşam* gazetesinde, insanın konuşma yeteneği hakkında bilimsellikle ilgisi olmayan bazı

spekülasyonlara yer verildi. Söz konusu haberlerdeki iddiaya göre, insanın konuşma yeteneğinin sözde evrimi ile ilgili bazı sırlar açıklığa kavuşmuştu.

İnsan dilinin evrimle meydana gelemeyeceği *Evrimcilere Net Cevap* serisinin bir önceki sayısında ve bu kitapta "Sabah Gazetesinin Dilin Kökeni Konusundaki Yanılgıları" başlıklı yazımızda yer verilmişti. Bu nedenle burada detayları ile tekrarlanmayacaktır. (Bu konuda bkz. *Evrimcilere Net Cevap 3*, Harun Yahya) Ancak şunu kısaca tekrarlamak gerekir ki, insanın konuşma yeteneği tamamen özgündür ve konuşamayan canlılara isabet edecek rastlantısal mutasyonlarla meydana gelemeyecek kadar komplekstir. Konuşma yeteneği, maddenin kendi kendini organize etmesiyle oluşamayacağı açıkça ortada olan bilincin varlığını gerektirir. Ve doğadaki bilinçten yoksun mekanizmaların hiçbiri, bir canlıya konuşma, düşünme ve bilinç gibi yetenekleri kazandıramaz.

Walkie-talkie Teorisi ve Evrimcilerin Bozuk Mantık Yürütme Teknikleri

Akşam gazetesindeki haberde, Maryland Üniversitesi'nden Robert Provine isimli araştırmacının birkaç yıl önce ortaya attığı "walkie-talkie" teorisinden söz ediliyordu. Bu teoriye göre, karmaşık konuşma sistemi insanın dik yürüyüşü ile başlamıştır. Dik yürüyüş olmadan konuşma için gerekli olan nefes alma şeklinin mümkün olmadığını söyleyen Provine, insanın önce yürüyüşünün sonra da dilinin evrimleştiğini öne sürmektedir. Bu klasik bir "evrimci tarzı, kanıtsız mantık yürütme"dir. Provine, elinde hiçbir delil olmamasına rağmen önce insan dilinin evrimle ortaya çıktığını kabul etmekte, sonra da bu ön kabule göre elindeki verileri değerlendirmektedir. Yani bir tür tümdengelim uygulamaktadır: "Konuşan insanın dik durması gerekir. Herşey evrimle meydana geldiğine göre, demek ki önce dik duruşun evrimi gerçekleşti, ardından da dilin evrimi." Bu tür dogmatik bir mantık yürütme ile, her araştırmacı elindeki verileri farklı şekillerde yorumlayabilir. Ancak bu yorumlar bilimsel delillere göre değil, o araştırmacının önceden belirlenmiş olan kabullerine ve bunlar gereğince varmak istediği sonuca göre değişecektir.

Sorun ise, söz konusu senayorların hepsinin çıkış noktası olan evrim teorisinin temelden çürük olmasıdır: İnsanın evrimle meydana geldiğine dair hiçbir delil yoktur. İnsana ait her özellik bir diğeri ile bir bütünlük içindedir, insanın tüm diğer canlılar gibi bir plan ve her parçası birbiriyle uyumlu bir tasarımla yaratıldığı açıktır. Dolayısıyla, insanın dik duruşu veya konuşma yeteneği gibi özelliklerindeki incelikler, sahip olduğu eşsiz tasarımın birer parçasıdır.

"İlk Önce Erkek Konuştu" İddiasının Cevaplayamadığı Soru

Hürriyet Bilim dergisinde ve *Akşam* gazetesinde yer alan haberlerde, ilk önce erkeğin konuştuğu ileri sürülmekteydi. Söz konusu iddianın sahibi ise, British Academy profesörlerinden Tim Crow. Tim Crow geçtiğimiz haftalarda yayınlanan *The Speciation of*

Modern Homo Sapiens (Modern Homo Sapiens'in Türleşmesi) adlı kitabında, konuşma yeteneğinin erkeğin Y kromozomunda yer alan *protocadherinXY* adlı gende meydana gelen bir değişiklik sonucunda ortaya çıktığını öne sürüyor.

Oysa konuşma gibi son derece kompleks ve bilinç gerektiren bir yeteneğin, sadece genlerdeki mutasyonlarla sağlanamayacağı çok açıktır. Ağustos 2002'de *FOXP2* adlı genin, insanın konuşmasını sağladığı öne sürülmüştü. Anlaşılan o ki, her araştırmacı kendi keşfettiği geni, konuşmanın veya başka bir özelliğin ana nedeni olarak görme eğiliminde.

Birçok bilim adamı ise, evrimci olmalarına rağmen, konuşma yeteneğinin genlere ve mutasyonlara bağlanmasına karşı çıkmaktadır. Pinker ve Bloom gibi insan dili üzerinde çalışmaları olan evrimciler dahi bu gerçeği kabul etmekte ve insan dilinin rastlantısal mutasyonlarla açıklanamayacak kadar kompleks olduğunu itiraf etmektedirler.1

Evrimci bilim adamları dahi insanın konuşma yeteneğinin tek bir gendeki mutasyonla oluştuğunu kabul etmemekte, ancak bu yeteneğin insanlara Yaratıcı'nın verdiği bir özellik olduğunu kabul edemedikleri için, çözümsüz kaldıklarını belirtmektedirler.2 Medyada belirli aralıklarla ve "insanı konuşturan gen bulundu" benzeri başlıklarla çıkan haberler ise, bilimsel değildir; bunlar, okuyucuya evrim teorisini ve insanın tesadüflerin eseri olduğu masalını empoze etmek için aktarılan boş spekülasyonlardan ibarettir. *FOXP2* ve *protocadherinXY* adlı genlerle ilgili iddialar bunun en son örneklerindendir.

"İnsan Önce Hırıldadı Sonra Konuştu" Masalı

Akşam gazetesindeki bir başka iddia ise, insanın önce hayvanlara benzer ara bir konuşma sergilediği, hırıldama, horuldama gibi sesler çıkardığı ve sonra bu seslerin kelimelere dönüştüğü şeklindeydi. Bu iddia da, bilim adamları tarafından kabul edilmemektedir. Fransız biyokimyacı Jacques Monod, *Rastlantı ve Zorunluluk* adlı kitabında, bir evrimci olmasına rağmen bu iddianın geçersizliğini şöyle kabul etmek zorunda kalır:

*Çağdaş dilciler, simgesel dilin, hayvanların kullandığı türlü iletişim yollarına (işitsel, dokunsal, görsel ya da başka) indirgenemeyeceği olgusu üzerinde direniyorlar. Kuşkusuz bu doğru bir tutum.*3

Hawaii Üniversitesi'nde ünlü bir dilbilim profesörü, aynı zamanda da bir evrim taraftarı olan Derek Bickerton ise, uzun araştırmalardan sonra, dilin kademe kademe gelişmesinin imkansız olduğunu şöyle açıklamaktadır:

*İncelenen gerçekler dilin kademe kademe bir ilkel dilden gelişmediğini ve bir ara formunun olamayacağını ortaya koymaktadır. Eğer böyle ise sözdizimi ve gramer, bir anda ve tek parça olarak ortaya çıkmış olmalıdır...*4

Bu ise, insan dilinin ilk insanla birlikte yaratıldığını gösterir. Allah'ın yarattığı ilk insan olan Hz. Adem'e kelimeleri Allah öğretmiştir ve o günden itibaren her insan konuşma yeteneği ile birlikte doğar.

Bonobo Kanzi ve Evrimcilerin Yıkılan Umutları

Evrimcilerin en çok umut bağladıkları çalışmalar kuşkusuz konuşma ve anlama yeteneği kazandırılmaya çalışılan maymunlar olmuştu. Ancak evrimcilerin bu umutları uzun zaman önce, bu çalışmaların başarısız sonuçları ile yıkıldı. *Akşam* gazetesinde evrimcilerin en "başarılı maymunlarından" biri olan Bonobo Kanzi tanıtılıyor ve Kanzi'nin bazı kelime sembollerini tanıdığı belirtiliyordu. Ancak *Akşam* gazetesinin belirtmediği bir gerçek vardı, evrimciler bile artık Bonobo Kanzi ve benzeri maymunların konuşmalarını veya konuşulanları anlamalarını beklememektedirler.

Birçok bilim adamı Bonobo Kanzi'den bekledikleri sonuçları alamadıklarını itiraf etmektedir. Bunların arasında olan bir grup bilim adamı, yaptıkları çalışmada bunu şöyle belirtmektedir:

*Bu deneylerin bazı "yıldızları" - dişi goril Koko (Patterson, 1978) ve erkek bonobo Kanzi (Savage-Rumbaugh, Shanker, & Taylor, 1998) gibi - her ne kadar dikkat çekici bir öğrenme yeteneği sergileşmiş olsalar da kompleks ardışık yapıları öğrenmede problemler yaşıyorlar... Maymunlara dil öğretme konusundaki ilk deneylerde insan olmayan primatlara gerçek insan dili öğretilmeye çalışıldı. (örneğin Kellogg & Kellogg, 1933). Hayvanlarla, insan bebekler ve küçük çocuklarla konuşulduğu gibi konuşuldu. Ancak bu yaklaşım daha sonra başarısızlıklar nedeniyle bırakıldı.*5

Lund Üniversitesi Linguistik ve Fonetik Bölümü'nden Jorden Zlatev ise bu konuda şöyle demektedir:

*Son zamanlarda elde edilen başarılara rağmen - bunların en başında bonobo Kanzi (örneğin Savage-Rumbaugh & Rumbaugh, 1993) gelir, maymunların dil yeteneği kazanmaları konusu tartışmalıdır. Sadece söz dizimi açısından değil, ki asıl tartışma konusu budur, anlambilimsel açıdan da bu böyledir.*6

Yine Lund Üniversitesi’nden Peter Gärdenfors ise dil yeteneğine sahip tek canlı türünün insanlar olduğunu kabul etmektedir:

*Maymunlara farklı şekillerde sembolik kodlar öğretme çabalarına rağmen, (örneğin Savage-Rumbaugh, Shanker, & Taylor, 1998), dili kullanabilen tek canlılar insanlar gibi görünüyor. Bonobo Kanzi'nin performansı her ne kadar etkileyici olsa da, sembolleri kullanışı duruma bağlı oluyor... Bugüne kadar maymunların sembolik olarak iletişim kurabildikleri gösterilemedi.*7

New York Times'ın bilim ekinde yayınlanan "Chimp Talk Debate: Is It Really Language?" (Şempanze Konuşma Tartışması: Gerçekten Dil mi?) başlıklı bir yazıda araştırmacı-yazar George Johnson, Bonobo Kanzi'nin eğitmenlerinden biri olan Dr. Rambaugh ve çalışmaları hakkında şu yorumda bulunmuştur:

Dr. Rumbaugh şempanzelerinin 2,5 yaşında çocukların güdük anlama becerilerini gösterebildiğini bildirmektedir. Pinker ise böyle deneyler için; 'benim zihnimde bu tip çalışmaların, ayıların Moskova Devlet Sirki'nde tek tekerlekli bisikletlere binmesinden bir farkı yoktur' demekte... Yakından inceleyince bilim adamları şempanzelerin eğiticilerini

*memnun etmek için ellerini çeşitli şekillere soktuklarına dair çok güçlü deliller buldular. Ve eğiticiler iletişimle ilgili örnekler bulmak için zorlarlarken el sallamanın arasında kelimeler gördüklerini sandılar, tıpkı çocukların bulutlarda resimler gördükleri gibi… Bazı dilbilimciler ve kognitif bilimi (bilişim) uzmanları arasında hayvan konuşma deneylerinin bilimsel kaygı kadar ideolojik kaygılarla motive edildikleri şüphesi yer almaktadır.*8

Johnson'ın da belirttiği gibi evrimciler, insanın biraz daha gelişmiş bir maymun türü olduğunu ispatlamak için, elde ettikleri her veriyi bu inançları doğrultusunda değerlendirmekte, bir tür hayal aleminde yaşamaktadırlar. Bu taraflı yaklaşımları nedeniyle, vardıkları sonuçlar güvenilmez olmakta ve mutlaka tarafsız bilim adamları tarafından yalanlanmaktadır.

Doğadaki En Zeki Canlılar Şempanzeler Değildir

Basında sık sık yer alan "konuşan maymun" "insan gibi alet kullanan maymun" haberleri son derece yanıltıcıdır ve topluma "maymunların insanların çok yakın kuzenleri oldukları" telkininde bulunma amacını gütmektedir. Oysa, birçok hayvan türü farklı yetenek ve özelliklere sahiptir, ancak hiç kimse bu hayvanların insanların yakın akrabaları olduğu iddiasında bulunmamaktadır, çünkü bu ideolojilerine uygun değildir.

Örneğin 9 Ağustos 2002 tarihli *Science* dergisinde yayınlanan bir çalışmada, Oxford zoologları, sıradan kargaların maymunlardan daha zeki olduklarını ve el becerileri olduğunu gösteren bir çalışmanın sonuçlarını yayınladılar. Oxford Üniversitesi zoologları tarafından yapılan bir deney sırasında, sıradan ve eğitilmemiş bir karga, kendiliğinden bir teli bükerek kanca şekline getirdi ve çok başarılı bir şekilde bu kancayı kullanarak dikey bir borunun içine yerleştirilmiş olan yiyecek dolu kovayı aldı. *Science* dergisinde bu çalışma hakkında şunlar yazıyordu:

Primatlar çok yönlü ve kompleks alet kullanıcıları olarak kabul edilir, ancak New Caledonian kargaları (Corvus moneduloides) üzerinde yapılan gözlemler bu kuşların aletlerle ilgili kognitif yeteneklerde primatlara rakip olabileceklerini gösterdi…

BBC bu hikayeyi ele alırken kargaların sözde "en yakın kuzenlerimizi" utanç içinde bıraktığını, kargaların alet yapımında şempanzelerden daha iyi olduğunu yazdı. Oxford Üniversitesi'nden Davranışsal Ekoloji Profesörü Alex Kacelnik ise *"Şaşırtıcı olan hiçbir eğitim almamış olmasıydı"* dedi.

Prof. Kacelnik ayrıca şu yorumu yaptı:

*İnsanların kuşlardan daha yakın akrabaları olan primatlarla yapılan deneylerde herhangi bir kasıtlı, özel alet yapımına rastlanmamıştı. Söz konusu karga sadece bizim tahminimizden daha akıllı değil, aynı zamanda aletler konusunda şempanzelerden daha yüksek bir anlayışa sahipler.*9

Zeka belirtileri gösteren hayvanlar sadece kargalar da değil. Örneğin güvercinler insanları ve alfabedeki harfleri tanıyabiliyorlar. Papağanların ve muhabbet kuşlarının kelime öğrenme yetenekleri ise bilinen bir gerçek. Barajlar ve kompleks barınaklar inşa edebilen kunduzlar, ancak matematik mühendislerinin hesaplayabileceği oranlar

kullanarak petekler yapan balarıları, kör olmalarına rağmen kendi boyutlarına göre gökdelen sayılabilecek, tünellere, odalara sahip yapılar inşa eden termitler kuşkusuz şempanzelerden çok daha zeki ve yeteneklidirler. Ancak, bu canlıların insanların yakın akrabaları olduğunu söylemek evrimci önyargılara uymayacağı için, genellikle bu canlıların yetenekleri göz ardı edilmektedir. Sıradan bir karganın gösterdiği yetenek, *BB*C'nin haberinde söylendiği gibi aslında şempanzeler için değil, evrimciler için bir utanç kaynağıdır. Bu tür örnekler gündeme geldikçe, evrimciler teorilerini terk etmek zorunda kalacaklardır.

Akşam gazetesinden ve bilim dergisi olma iddiasındaki *Hürriyet Bilim* dergisinden beklenen ise, yayınladıkları haberleri daha iyi analiz etmeleri, bilimsellikten ve akılcılıktan uzak spekülasyonları bilim haberleri gibi okuyucuya sunmamalarıdır.

1- Pinker, S. & Bloom, P., “Natural language and natural selection”, Behavioural and Brain Sciences, no. 13, 1990, ss. 707-784; http://cogsci.soton.ac.uk/bbs/archive/bbs.pinker.html.

2- Wilkins, W. K. & Wakefield, J., “Brain evolution and neurolinguistic preconditions”, Behavioral and Brain Sciences, no. 18 (1), 1995, ss. 161-226.

3- Jacques Monod, Rastlantı ve Zorunluluk, Dost Kitabevi, Ankara, Ekim 1997, s. 118.

4- Derek Bickerton, Language and Species, The University of Chicago Press, 1992, s. 190.

5- Morten H. Christiansen, Rick A. C. Dale, Michelle R. Ellefson and Christopher M. Conway, The Role of Sequential Learning in Language Evolution: Computational and Experimental Studies, s. 150.

6- Jordan Zlatev, A hierarchy of meaning systems based on value.

7- Peter Gärdenfors, *Cooperation and the Evolution of Symbolic Communication*; T. W. Deacon, T*he Symbolic Species: The Co-evolution of Language and the Brain*, Norton, New York, 1997; M. Tomasello, *The Cultural Origins of Human Cognition*, Harvard University Press, Cambridge, 1999.

8- George Johnson, "Chimp Talk Debate: Is It Really Language?", The Science Times Book of Language and Linguistics, edited by Nicholas Wage, The Lyons Press, 2000, ss. 64-69.

9- BBC Online, Crows prove they are no birdbrains, 8 Ağustos 2002; http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2178920.stm.

''MAYMUNLARDAN FARKIMIZ YOK'' YANILGISI DEVAM EDİYOR

28 Ağustos 2002 tarihli *Radikal* gazetesinde "İnsanın Hayvandan Farkı" ve *Akşam* gazetesinde "3 Milyon Yıl Önce İnsan Olduk" başlıkları ile yayınlanan haberlerde, insanlarla maymunlar arasında tek bir gen farkı olduğu, bir mutasyon sonucunda maymunlardaki bir genin kaybolduğu ve bunun insana geçişte önemli bir rol oynadığı öne sürüldü. Hatta *Radikal* gazetesi bu haberi "İnsanı şempanzelerden ayıran tek gen bulundu" sloganıyla verdi. Söz konusu gazeteler, bazı bilimsel bulguları tamamen yanlış yorumlayarak, bunları evrim teorisi lehinde bir bilimsel gelişme gibi sundular. Aşağıda, *Radikal* ve *Akşam* gazetelerinin yanılgıları ve söz konusu habere kaynak olan araştırmanın gerçek yönü bilimsel olarak açıklanmaktadır.

Evrimciler, Bilimsel Bulguları Evrimci Önyargıları ile Değerlendirerek İnsanları Yanıltmaktadırlar

Radikal ve *Akşam* gazetelerindeki yazılara konu olan haberin aslı şöyledir: Yapılan araştırmalarda bilim adamları *sailic asit* olarak bilinen şeker molekülünün (Neu5Ac) ve (Neu5Gc) olmak üzere iki formunun bulunduğunu, bu iki form arasında sadece tek bir oksijen atomu farkı olduğunu, Neu5Gc'nin şempanzelerde ve tüm memelilerde olduğunu, ancak soyu tükenmiş bir insan ırkı olan Neandertallerde ve günümüz insanlarında bulunmadığını tespit etmişlerdir. Evrimciler ise, bu bilgiden yola çıkarak, bir mutasyonun bu şeker molekülünü üreten geni yok ettiğini ve bunun şempanzelerle insanlar arasındaki ilk farklılaşmayı başlattığını öne sürmektedirler.

Aslında burada klasik evrimci önyargılarla yapılmış bir yorum örneği görülmektedir. Evrimciler, evrimin gerçekleştiğine dair hiçbir delilleri olmamasına rağmen, bilimsel bulguları evrimin gerçekleştiği ön kabulü ile değerlendirirler. Yani, "şempanzede olan bir gen insanda yoksa, evrim de mutasyon ve doğal seleksiyon yoluyla gerçekleştiğine göre, demek ki, bu gen mutasyon sonucu kayboldu" demektedirler. Oysa bunun için hiçbir delilleri bulunmamaktadır, bu sadece bir spekülasyondur.

Evrimcilerin Söz Konusu Genle İlgili İddiaları, Evrim Teorisi ile Çelişmektedir

Evrimciler, şempanzelerdeki söz konusu genin yok olması ile şempanzelerin gelişerek insanlaşmaya başladıklarını iddia etmektedirler. Oysa, insanlarda bu genin eksikliğinin onların kanser, AIDS, sıtma, grip gibi hastalıklara daha açık olmalarına sebep olduğu düşünülmektedir. Şempanzelerin bu tür hastalıklara yakalanmamalarının nedeni olarak bu gene sahip olmaları gösterilmektedir. Yani bu durumda, şempanzelerin sahip oldukları bir avantaj insanlarda bulunmamaktadır. Evrim teorisi ise, bir organizmada mutasyonlar ile meydana gelen değişikliklerden canlı için avantajlı olanların doğal seleksiyon yoluyla seçildiğini ve bu avantajlı değişimlerin seçilerek birikmesi sonucunda

canlıların evrimleştiklerini iddia etmektedir. Ancak, bu durumda ortada avantajlı bir durum oluşmamıştır, yani sözü edilen mutasyona uğrayan canlı, son derece tehlikeli ve ölümcül hastalıklara daha açık hale gelmiştir. Bu durumda eğer evrim teorisinin iddiası doğruysa böyle bir dezavantaj elde eden bir canlının elenmesi beklenir. Evrimciler ise, şempanzelerdeki bu gen kaybının onların gelişerek insan özellikleri kazanmasına neden olduğunu öne sürerek, kendi teorileri ile çelişmektedirler.

Radikal ve *Akşam* Gazetelerinin, Tek Bir Gen Farkının Bir Şempanzeyi İnsana Dönüştüreceğine İnanmaları Bilimsel Bir Gaftır!

İnsanlarla şempanzeler arasındaki anatomik veya biyokimyasal farklılıklar kuşkusuz tek bir genin değil, pek çok genin farklılığından kaynak bulmaktadır. Dolayısıyla tek bir geni "insan ile şempanze arasındaki fark" gibi ileri sürmek, evrim teorisine inanan bir insan için bile son derece sığ bir yanılgıdır. Ancak ne ilginçtir ki, *Radikal* ve *Akşam* gazeteleri haberi tam da bu yanılgı içinde sunmuşlardır. Konu her iki gazetede de, “insanı şempanzelerden ayıran tek gen bulundu” gibi bir üslupla verilmiştir. Bu da haberlerin ciddiyeti konusunda oldukça negatif bir tablo ortaya çıkarmaktadır.

Evrimcilerin en büyük umudu, insanlarla şempanzeler arasında çok az gen farkı olduğu iddiasına dayanak bulmaktır. Böylece, “şempanzelerle sahip olduğumuz ortak ataya bir kaç mutasyon isabet etti ve bu maymunlar insan oldu” diyebileceklerdir. Ancak, insanla maymun arasındaki farklılıkların gen farklılığına bağlı olmadığı açıktır. İnsan, genetik yapısının ötesinde özelliklere sahip, hayvanlardan çok farklı bir varlıktır. Bir maymuna hangi mutasyon isabet ederse etsin, hangi gen eklenirse eklensin, bu şempanzenin düşünmesi, akletmesi, vicdan sahibi olması, muhakeme ve yargıda bulunabilmesi, mimari projeler yapması, sanat eserleri meydana getirmesi, estetikten, simetriden zevk alması, moda meydana getirmesi, uzay araçları, gökdelenler inşa etmesi, atom mühendisi olması, beyin ameliyatları yapması, kendisini oluşturan genleri, hücreleri incelemesi, politikalar oluşturması, diplomatik ilişkilerde bulunması, sanayi kurması, devletleri yönetmesi, besteler yapması, ideolojiler üretmesi, inanç sahibi olması imkansızdır.

Evrimciler her ne kadar aksini ispat etmeye çalışsalar da, insanlarla hayvanlar arasındaki aşılamaz uçurumu, ne (bir türlü bulamadıkları) ara geçiş formları ile, ne tesadüfen meydana gelen mutasyonlarla, ne de genlerle kapatabilirler. İnsanı insan yapan sahip olduğu ruhudur. Ruh ise, mutasyonlarla, genlerdeki farklılıklarla, doğal seleksiyonla kazanılamaz. Ruhu insana veren Allah’tır. Bilimsel bulgular, bu temel ayrım bir yana, insan ile diğer canlılar arasında bedensel bir akrabalık da olmadığını göstermektedir. *Radikal* ve *Akşam* gazetelerinin bilimsel temelden tamamen yoksun olan evrimci yanılgıları ise, bu gazetelerimizin bilimsel düzeyini aşağıya çekmekten başka bir sonuç doğurmamaktadır.

EVRİMCİLER İNSAN İLE MAYMUN ARASINDAKİ BÜYÜK GENETİK FARKI İTİRAF ETTİ

Uzun zamandır evrimciler, "insanlar ve şempanzeler arasında sadece %1'lik bir genetik farklılık vardır" iddiasıyla evrim propagandası yapıyorlardı. İnsan ve şempanze genleri arasında kesin bir karşılaştırma yapılmamış olmasına rağmen, Darwinist ideoloji onları bu iki tür arasında çok küçük bir farklılık olduğunu varsaymaya yöneltiyordu.

Yapılan yeni bir araştırma ise, evrimcilerin bu konudaki propagandalarının -tıpkı diğerleri gibi- yanlış olduğunu gösteriyor. Araştırmada, evrimci yayınlarda iddia edildiği gibi insanlar ve şempanzelerin genetik yapısının "%99 benzer" olmadığı ve genetik benzerliğin %95'ten öteye gitmediği belirtiliyor. *CNN*'in internet sayfasında 25 Eylül 2002 tarihinde yayınlanan "Humans, Chimps More Different Than Thought" (İnsanlar, Şempanzeler Düşünüldüğünden Daha Farklı) başlıklı yazıda bu araştırmanın sonuçları şöyle haber veriliyor:

Yapılan yeni genetik araştırmaya göre, insanlar ve şempanzeler arasında bir zamanlar inanıldığından çok daha fazla farkılık var.

Biyologlar uzun bir süre şempanzelerin ve insanların genlerinin %98,5 benzer olduğunu savundular. Ancak California Institute of Technology biyologlarından Roy Britten, bu hafta yayınlanan çalışmada, genleri karşılaştırmak için kullanılan yeni bir yöntemin insanlar ve maymunların arasındaki genetik benzerliğin yalnızca %95 oranında olduğunu gösterdiğini açıkladı.

Britten, araştırmasını, insan DNA zincirindeki 3 milyon baz çiftinden 780.000 tanesini şempanzelerinki ile karşılaştıran bir bilgisayar programına dayandırdı. Daha önceki araştırmacıların bulduklarından daha fazla birbirine benzemeyen bölüm buldu ve DNA bazlarının en az %3,9 oranında farklı olduğu sonucuna vardı. Bu durum onu, türler arasında yaklaşık %5 oranında genetik bir farklılık olduğu sonucuna götürdü.[1]

Darwinizm'e olan koyu bağlılığı ile tanınan İngiliz bilim dergisi *New Scientist* da aynı konuyu 23 Eylül 2002 tarihli internet haberinde *"Human-Chimp DNA Difference Trebled"* İnsan-Şempanze Genetik Farkı Üç Katına Çıktı" başlığıyla haber yaptı:

İnsan ve şempanze DNA'ları arasında yapılan yeni karşılaştırmalara göre, eskiden düşünüldüğünden daha eşsiziz. Uzun bir süre, en yakın akrabalarımız ile genetik yapımızın %98,5 benzeştiği görüşü savunuldu. Şimdi bunun yanlış olduğu ortaya çıkıyor. Gerçekte, genetik yapımızın %95'den daha az kısmını paylaşıyoruz, şempanzeler ile aramızdaki farklılık düşünüldüğünden 3 kat daha fazla.[2]

Bu bulguyu ortaya çıkaran biyolog Roy Britten ulaştığı sonucu, evrim teorisine göre değerlendirerek devam ediyor, ancak aslında bunu yapması için bilimsel bir neden yok. Çünkü, evrim teorisini ne fosil kayıtları ne de genetik veya biyokimyasal veriler destekliyor. Aksine, kanıtlar dünyadaki değişik hayat formlarının birdenbire, evrimsel ataları olmadan ortaya çıktığını gösteriyor ve bunların kompleks sistemleri bir "akıllı tasarım"ın, yani yaratılışın varlığını ispatlıyor.

Genetik Bilimi Evrime Meydan Okuyor

Gerçekte değişik türler arasındaki benzerliklerden hiçbirisi evrimsel bir ilişkiyi göstermez. Farklı türlere ve sınıflara ait canlıların DNA ve kromozom analizleri sonucunda elde edilen bulgular karşılaştırıldığında, canlıların DNA ve kromozomlarındaki benzerliklerin ya da farklılıkların, öne sürülen hiçbir evrimci mantık ya da bağlantıyla uyuşmadığı çok açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Evrimci teze göre canlıların kompleksliklerinde kademeli bir artış yaşanmış olmalı, buna paralel olarak da gen sayılarının kademeli olarak artması beklenmelidir. Fakat elde edilen veriler bu tezin tamamen hayal ürünü olduğunu göstermektedir.

Moleküler karşılaştırmaların evrim teorisi lehinde değil, aleyhinde sonuçlar verdiği, 1999 yılında Science dergisinde yayınlanan "Is It Time to Uproot the Tree of Life?" (Evrim Soyağacını Söküp Atma Zamanı Gelmedi mi?) başlıklı bir makalede de kabul edilmiştir. Elizabeth Pennisi imzalı makalede, Darwinist biyologların "evrim ağacını" aydınlatmak için yürüttükleri genetik analiz ve karşılaştırmaların tam aksi yönde sonuç verdiği belirtilmiş, "yeni verilerin evrimsel tabloyu kararttığı" ifade edilmiştir:

Bir yıl önce, bir düzineden fazla mikroorganizmanın yeni dizinlenmiş genomlarını inceleyen biyologlar, bu bilgilerin yaşamın erken zamanlarının tarihi hakkındaki kabul edilmiş çizgileri destekleyeceğini ummuşlardı. Ama gördükleri şey onları şaşkına düşürdü. O an mevcut olan genomların karşılaştırılması, yaşamın büyük gruplarının nasıl ortaya çıktığına dair tabloyu aydınlatmamakla kalmadı, onu daha da karışık hale getirdi. Ve şimdi, elde bulunan 8 yeni mikrobial dizilimle birlikte, durum daha da kafa karıştırıcı bir hal aldı...

*Çoğu evrimci biyolog, yaşamın başlangıcını üç temel alemde bulabileceklerini düşünüyorlardı... Tam DNA dizilimleri, başka türlü genlerin karşılaştırılmasının yolunu açtığında, araştırmacılar basitçe bu ağaca daha fazla detay ekleyeceklerini umuyorlardı. Ama "hiçbir şey gerçekten bu kadar daha uzak olamazdı" diyor Claire Fraser, Rockville Maryland'deki The Institute for Genomic Research'ün başkanı. Aksine, (genetik) karşılaştırmalar, hem rRNA ağacıyla hem de birbirleriyle çelişki içinde bulunan pek çok farklı hayat ağacı versiyonu ortaya çıkardı.*3

Ortak Tasarım

Peki insanların DNA'larının %95 oranında da olsa şempanzelerinkine benzemesi ne anlama geliyor? Bu soruyu cevaplamak için, insan ile başka canlılar arasında yapılan diğer bazı karşılaştırmalara da bakmak gerekiyor.

Bu karşılaştırmalardan biri, insan ile nematod filumuna bağlı solucanlar arasında yapılmış ve %75 benzerlik gibi ilginç bir sonuç ortaya çıkmıştır.4 Öte yandan bazı proteinler üzerinde yapılan analizler de, insanı çok daha farklı canlılara yakın gibi göstermektedir. Cambridge Üniversitesi'ndeki araştırmacıların yaptığı bir çalışmada, kara canlılarının bazı proteinleri karşılaştırılmaktadır. Hayret verici bir şekilde, yaklaşık bütün

örneklerde insan ve tavuk, birbirlerine en yakın akraba olarak eşleşmişlerdir. Bir sonraki en yakın akraba ise timsahtır.5

Tüm bu tablonun gösterdiği ise şu: İnsan ve diğer canlılar arasında genetik benzerlikler var. Ama bu benzerlikler herhangi bir "evrim şeması" ortaya çıkarmıyor.

Bu genetik benzerliklerin var olması ise, son derece doğal, hatta kaçınılmaz. Çünkü insan bedeni de diğer canlılarla aynı malzemeden, aynı atomlardan oluşuyor. İnsanın soluduğu hava, yediği besinler, içinde yaşadığı iklim hayvanlarınkiyle aynı. Dolayısıyla insan da diğer canlılarla benzer proteinlere ve bunların genetik kodlarına sahip. Ama bu, insanın diğer canlılarla ortak bir kökenden geldiği, onlardan evrimleştiği gibi bir anlam taşımıyor.

Nitekim, farklı canlılar arasında yapılan genetik karşılaştırmalar, 150 yıllık evrim ağacını ortadan kaldırmış durumda. Genetik bulgular, evrim teorisini reddiyor.

Peki bu durumda canlılardaki benzer yapıların bilimsel açıklaması nasıl yapılabilir? Bu sorunun cevabı, Darwin'in evrim teorisi bilim dünyasına hakim olmadan önce verilmişti. Canlılardaki benzer organları ilk kez gündeme getiren Carl Linneaus ya da Richard Owen gibi bilim adamları, bu organları "ortak tasarım" örneği olarak görmüşlerdi. Yani benzer organlar veya benzer genler, ortak bir atadan tesadüfen evrimleştikleri için değil, belirli bir işlevi görmek için bilinçli bir şekilde tasarlanmış oldukları için benzerdir.

Modern bilimsel bulgular ise, benzer organlar için ortaya atılan "ortak ata" iddiasının tutarlı olmadığını ve yapılabilecek yegane açıklamanın söz konusu "ortak tasarım" açıklaması olduğunu göstermektedir. Diğer bir ifadeyle, Allah canlıları ortak bir planla yaratmıştır.

1- http://www.cnn.com/2002/TECH/science/09/24/humans.chimps.ap/index.html.

2- http://www.newscientist.com/news/news.jsp?id=ns99992833.

3- Elizabeth Pennisi, "Microbes, Immunity, and Disease: Is It Time to Uproot the Tree of Life?", *Science*, cilt. 284, no. 5418, 21 Mayıs 1999, ss. 1305-1307.

4- *New Scientist,* 15 May 1999, s. 27.

5- *New Scientist*, no. 103, 16 Ağustos 1984, s. 19.

ERTUĞRUL ÖZKÖK'ÜN "İNSAN-MAYMUN BENZERLİĞİ" YANILGISI

12 Mayıs 2002 tarihli *Hürriyet* gazetesinde, Sayın Ertuğrul Özkök'ün "Türkler, Maymunlar Gibidirler, Kötüdürler" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazıda yer alan bazı yanılgılar aşağıda açıklanmaktadır.

Şempanze ve İnsanların Genetik Malzemesinin %98 Benzer Olduğu Yanılgısı

Sayın Özkök yazısında, Adrian Berry'nin *Sonsuzluğun Kıyıları* adlı kitabından söz ediyor ve bu kitapta yer alan bazı açıklamalara yer veriyordu. Söz konusu kitapta şempanzelerle insanlar arasında %98 genetik benzerlik olduğu iddia edilmektedir. Bu, hiçbir bilimsel dayanağı olmayan, evrimcilerin propaganda amaçlı kullandıkları bir iddiadır.

Herşeyden önce, insanla şempanzenin genetik yapılarının birbirine %98 benzer olduğunu iddia etmek için şu anda insanınkinin olduğu gibi şempanzenin de genetik yapısının çözülmesi, ikisinin karşılaştırılması ve bu karşılaştırma sonucunun elde edilmiş olması gerekir. Oysa elde böyle bir sonuç yoktur. Çünkü, şu ana kadar yalnızca insanın genetik haritası çıkartılmıştır. Şempanze içinse henüz böyle bir çalışma yapılmamıştır.

Gerçekte, zaman zaman gündeme gelen insan ve maymun genlerinin %98 benzeştiği iddiası, yıllar önce üretilmiş propaganda amaçlı bir slogandır. Bu benzerlik iddiası insanda ve şempanzede bulunan 30-40 civarındaki temel proteindeki aminoasit dizilimlerinin benzerliğinden yola çıkılarak yapılmış olağanüstü abartılı bir genellemedir.

Oysa insanda 30 bin civarında gen ve bu genlerin kodlandığı 100 bin kadar protein vardır. Bu yüzden, 100 bin proteinin sadece 40 tanesinin benzemesiyle insan ve maymunun bütün genlerinin %98 aynı olduğunu iddia etmenin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur. Kaldı ki, söz konusu 40 protein üzerinde yapılan DNA karşılaştırması da tartışmalıdır. Bu karşılaştırma, 1987 yılında Sibley ve Ahlquist adlı iki biyolog tarafından yapılmış ve *Journal of Molecular Evolution*'da (Moleküler Evrim Dergisi) yayınlanmıştır.1 Oysa daha sonra bu ikilinin verilerini inceleyen Sarich isimli bilim adamı, kullandıkları yöntemin güvenilirliğinin tartışmalı olduğu ve verilerin abartılı yorumlandığı sonucuna varmıştır.2

İnsan DNA'sı, Solucan, Sinek veya Tavuğa da Benzemektedir!

Kaldı ki söz konusu bu temel proteinler diğer pek çok farklı canlılarda da bulunan ortak hayati moleküllerdir. Yalnızca şempanzede değil, bütünüyle farklı canlılarda bulunan aynı tür proteinlerin yapısı insandakilerle çok benzerdir.

Örneğin, *New Scientist* dergisinde aktarılan genetik analizler, nematod solucanları ve insan DNA'larında %75'lik bir benzerlik ortaya koymuştur.3 Bu, elbette insan ile bu solucanlar arasında sadece %25'lik bir fark bulunduğu anlamına gelmemektedir!

Genetik Benzerlik Evrime Delil Olmaz

Görüldüğü gibi, evrimcilerin şempanze insan arasında %98 benzerlik olduğu iddiası gerçekçi değildir. Ancak iki farklı türdeki canlı, genetik açıdan %98 oranda benzer bile olsa, bu ikisi arasında evrimsel bir ilişki kurulamaz. Çünkü genetik çalışmalar türlerin çok özel genetik şifrelere sahip olduklarını göstermektedir. Bu şifrelerde meydana gelen en küçük değişim bile o tür açısından ölümcül sonuçlar getirmektedir. Üstelik canlılardaki bu özel yapı genetik şifrenin işlerliğiyle ilgilidir.

Bunu anlamak için birbirine benzer iki canlı türüyle, birbirine benzeyen iki binayı karşılaştıralım. Evrimcilerin iddiası genetik benzerlik olduğuna göre, bunu bir bakıma canlının projesi olarak değerlendirmek mümkündür. İki canlının ve iki binanın projelerinin %98 oranında aynı olduğunu kabul edelim. Sonra da bu projelere dayanarak ortaya çıkan canlıların biçimlerini ve binaların yapılarını birbirleriyle kıyaslayalım. Sonuç, genetik yapıları %98 aynı olan canlılar arasında kapanması mümkün olmayan bir yapı ve fonksiyon farklılığına karşın, projeleri %98 aynı olan binaların birbirine benzer olacağıdır.

Hem canlılar, hem de binaların projelerinde %1'lik fark olmasına rağmen niçin binalar çok benzemekte, ama canlılar benzememektedir? Bunun sebebi genetik yasalarının işleyişidir. Pleiotropi adı verilen genetik kanunun bilinmesi ile bu konu daha da açıklık kazanır. Buna göre canlı vücutlarında bulunan bir gen birden fazla özellik üzerinde etkindir. Bir özellik ise birden fazla gen tarafından kontrol edilir.4

Bunun anlamı, iki canlı türünün genetik yapıları arasındaki fark %1 bile olsa, bu farkın gerçek boyutunun çok daha geniş bir alana uzanmasıdır. Çünkü bina projesindeki %1'lik fark, binanın genel yapısı içinde pek fark oluşturmazken, canlı projesi, yani genetik yapıları arasındaki %1'lik fark o iki canlının tümüyle farklı özelliklere sahip olması anlamına gelecektir.

Benzerliklerin Nedeni: "Ortak Tasarım"

Elbette insan bedeninin diğer canlılarla moleküler benzerlikleri olacaktır; çünkü daha önce belirttiğimiz gibi tüm bunlar, aynı moleküllerden oluşmakta, aynı suyu ve atmosferi kullanmakta, aynı moleküllerden oluşan besinleri tüketmektedirler. Elbette ki, metabolizmalarının ve dolayısıyla genetik yapılarının benzemesi de doğaldır. Ancak bu, "ortak malzeme", evrimin değil "ortak tasarımın", yani hepsinin aynı plan üzerine yaratılmış olmalarının sonucudur.

Bir örnek konuyu daha iyi açıklayabilir: Dünya üzerindeki tüm köprüler de benzer malzemelerle (tuğla, demir, çimento vs.) yapılır. Ama bu durum bu köprülerin birbirlerinden "evrimleştikleri" anlamına gelmez. Köprüler, ortak bir malzeme kullanılarak, ayrı ayrı inşa edilirler. Canlıların durumu da buna benzetilebilir. Ancak elbette ki canlıların yapısı köprülerle kıyaslanmayacak kadar komplekstir.

Canlılık evrimin iddia ettiği gibi bilinçsiz rastlantılarla değil, sonsuz bir bilgi ve akıl sahibi olan Yüce Allah'ın yaratmasıyla meydana gelmiştir.

Sadece Şempanzelerin Değil, Başka Canlıların da İnsanlara Benzeyen Özellikleri Bulunmaktadır

Evrimciler, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğine insanları inandırmak için, maymunların insanları andıran bazı davranışlarına büyük önem verir ve sık sık bu benzerlikleri gündeme getirirler. Oysa, doğadaki canlıların birçoğu, insanlara benzeyen davranışlar göstermektedir. Sözgelimi, bal peteklerini mühendislik tasarımını andıran hesap ve planla inşa eden bal arıları, karınca kolonilerindeki insanlardan çok daha başarılı, olağanüstü sosyal düzen ve dayanışma, dişi ve erkek penguenlerin yavrularına gösterdiği şefkat bunlardan bazılarıdır.

Ayrıca, Berry'nin kitabında şempanzelerin tuzak ve pusu kurma gibi özellikleri örnek verilmektedir. Sayın Özkök ise, bir hayvan insana evrimsel açıdan ne kadar yakınsa, insanın kötü özelliklerine de o kadar sahip olur iddasında bulunmaktadır. Oysa, doğada tuzak ve pusu kuran tek canlı şempanzeler değildir. Aslanlar, tilkiler ve hatta örümcekler dahi düşmanlarına pusu kurarlar. Şempanzelerin taklit yetenekleri ise insanın yeteneklerini andırdığı için, bazı kimseler bundan dolayı büyük bir heyecan duymakta ve maymunların insanın yakın bir akrabası olduğuna daha da kanaat getirmektedirler. Oysa, papağanlar ve hatta muhabbet kuşları insanların ses tonlarını, konuşma üsluplarını dahi taklit edebilme yeteneğine sahiptirler. Ancak bu benzerliklerden yola çıkarak, evrimciler bile karıncaların, örümceklerin, muhabbet kuşlarının veya tilkilerin insana evrimsel açıdan yakın bir akraba olduğunu iddia edemezler.

Kısacası, sadece şempanzelerde değil, birçok canlı türünde insanlara benzeyen bazı davranışlar görmek mümkündür. Ancak bu benzerliklerin hiçbiri, insanla bu canlılar arasında evrimsel bir bağ kurmak için yeterli değildir.

Sonuç

Sonuçta insanlarla şempanzeler arasında %98 genetik benzerlik olduğu iddiası doğru değildir. Böyle bir benzerlik olsa bile, bu insanların maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiğini göstermez. İnsan, tarih boyunca hep insan olarak var olmuştur. Bazı insanların sahip oldukları kötü ahlak özellikleri ise, onlara sözde hayvan atalarından miras kalmamıştır. Kötülük her insanın nefsinde vardır. Ancak, Allah'tan korkup sakınan, vicdan ve akıl sahibi insanlar, nefislerindeki kötülüklere değil, iyiliklere uyarlar. Allah bu gerçeği Şems Suresi'nde şöyle bildirmiştir:

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 7-10)

İyi ile kötüyü birbirinden ayırt etme, akıl ve vicdan ile karar verme yeteneği ise sadece insana mahsus özelliklerdir. Hiçbir sözde evrim mekanizması veya tesadüf, düşünmekten, konuşmaktan, irade ve akıldan yoksun maymunlara, insan ruhuna ait bu özellikleri kazandıramaz.

1- Sibley and Ahlquist, *Journal of Molecular Evolution*, no. 26, ss. 99-121.

2- Sarich et al., *Cladistics*, 1989, no. 5, ss. 3-32.

3- Karen Hopkin, "The Greatest Apes", *New Scientist*, 15 Mayıs 1999, s. 27.

4- Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, Burnett Books Ltd., London, 1985, s. 145.

EVRİMCİLERİN SENARYOLARINA UYMAYAN BİR FOSİL DAHA BULUNDU

National Geographic dergisinin Ağustos sayısında kapak konusu olarak yayınlanan bir habere, daha önce 9 Temmuz tarihinde, *Radikal, Takvim, Dünya* ve *Sabah* gazetelerinde de yer verildi. Habere göre, Gürcistan'ın başkenti Tiflis yakınlarında Dmanisi bölgesinde şimdiye kadar 3 kafatası fosili bulunmuştu. Her biri insana ait özellikler gösteren, yaklaşık 1,8 milyon yaşındaki bu fosillerden en son keşfedileni, kafatası hacminin küçüklüğü nedeniyle evrimciler açısından son derece büyük sorunları da beraberinde getirdi.

Dikkat edilirse, evrimcilerin buldukları her yeni fosil, yıllardır süregelen "evrimci inançlarını" altüst ediyor; o güne kadar ortaya attıkları senaryolara uymadığı için evrimcileri yeni senaryolar üretmek zorunda bırakıyor. Kitaplarımızda da birçoğuna yer verilen bu "yeni fosil haberleri" artık "insanın evrimi ağacını altüst eden fosil" benzeri başlıklarla duyuruluyor. Örneğin geçen sene Etiyopya'da bulunan ve *Ardipithecus ramidus kaddaba* ismi verilen fosil için 13 Temmuz 2001 tarihli *Science* dergisinde Paris Doğa Tarihi Müzesi'nden Brigitte Senut'un şu yorumu aktarılıyordu:

*Son buluntular hominid evriminin yolu ve zamanlaması ile ilgili bugüne kadar kabul edilmiş düşüncelere karşı çıkıyor.*1

Kenya'da bulunan ve Mart 2001'de duyurulan *Kenyanthropus platyops* isimli fosil ise, evrim ağacını iyice karmaşık hale getiren ve insanın evrimi senaryosunu altüst eden bir fosil olarak duyuruldu. Örneğin *BBC* bu haberi, "Düz yüzlü adam bir bilmece" başlığı ile verirken, haberin içinde "Kafa karıştıran tablo", "Karmaşık insanın evrimi ağacı", "Bilimsel karşı gelme" ifadelerini kullanarak bu fosilin insanın evrimi ile ilgili senaryolara hiç uymadığını belirtti. *Nature* dergisinde ise aynı fosil için *"insanın evrim tarihi karmaşık ve çözülmemiş. Yeni bulunan fosil ile daha büyük bir karmaşıklığa sürüklenmiş gibi görünüyor*"2 ifadeleri kullanıldı.

Evrimciler şimdi ise, Dmanisi'de bulunan fosiller nedeniyle aynı karmaşayı yaşıyorlar. Konuyla ilgili açıklamada bulunan evrimcilerin her biri, aynı fosiller için farklı yorumlarda bulunuyor ve bir yandan da bu fosilin bugüne kadar insanın evrimi hakkında kabul edilen birçok inancı yıktığını itiraf ediyor.

Bunlardan biri olan Harvard Üniversitesi'nden Daniel Lieberman, bu kafatası fosillerinin, ilk insanların Afrika'dan göç etmeleri ile ilgili genel düşünceleri altüst edeceğini tahmin ediyor.3

Science dergisinde ise üç kafatası fosili için şu yorum yapılmış:

*Hepsi birarada incelendiğinde, Dmanisi kafatasları atalarımızın Afrikayı daha önce, evrimin daha önceki evrelerinde, yani tahmin edilenden çok daha önce terk ettiğini gösteriyor. Ancak Dmanisi kalıntıları insanın evrimi ağacında tam olarak nereye uyuyorlar – ve bir veya birkaç türü mü temsil ediyorlar? Bu sorular bir tartışmanın başlamasını ateşliyor...*4

Evrimciler bulunan kafataslarını nasıl sınıflandıracaklarına karar verememektedirler. Her biri ayrı bir fikir öne sürmektedir. *Science* dergisinde, evrimcilerin şu görüşlerine yer verilmektedir:

*Ekip, yeni kafatasını önceki iki kafatası gibi Homo erectus olarak sınıflandırıyor... Aslında yeni kafatasının bazı özellikleri H. habilis'e benziyor... Rightmire, 'aslında' diyor, 'eğer araştırmacılar bu fosilleri ilk olarak bulsalardı, o zaman bunları H. habilis olarak sınıflandırırlardı'.*5

Yani Rightmire'e göre, bu fosilin *Homo Erectus* olarak sınıflandırılmasının nedeni, bu fosille aynı bölgede bulunan diğer fosillerin *Homo erectus* olarak sınıflandırılmış olmasından başka birşey değil. Bu ifadeler, fosillerin tamamen evrimcilerin isteklerine, önyargılarına ve beklentilerine göre tanımlandığının en açık göstergelerinden biridir.

Amerikan Doğa Tarihi Müzesi antropologlarından Ian Tattersall ise, yeni fosilleri ne *Homo erectus* ne de *Homo habilis* olarak sınıflandırıyor ve şöyle diyor:

*Bu örnek, ilk insanın özelliklerinin neler olduğunu tekrar gözden geçirmemiz gerektiğinin altını çiziyor.*6

National Geographic Dergisi ise, yeni fosili "Skull Fossils Challenges Out of Africa Theory" (Kafatası Fosili Afrika'dan Çıkış Teorisine Karşı Geliyor) başlığı ile duyuruyor.

Bu makalede, Gürcistan'daki araştırmayı yürüten ve söz konusu fosili bulan David Lardkipanidze'nin şu ifadelerine yer veriliyor:

*Dmanisi'de bulunan hominidler arasındaki farklılık, bunların gerçekte kim olduklarını anlamayı zorlaştırmaktadır. Bu farklılık bilim adamlarını, 'Homo'nun anlamını tekrar düşünmeye zorlamaktadır.*7

Aynı kazı ekibinde bulunan ve aynı zamanda Kuzey Texas Üniversitesi'nde arkeolog olan Reid Ferring ise bu konuda şunları söylüyor:

*Dmanisi fosili, o dönemde var olmasını beklediğimiz herhangi bir insan grubundan çok daha farklı özellikler göstermektedir.*8

Bu fosiller hakkında farklı yorumlar getiren evrimciler sadece bu kadarla sınırlı değil. New York City Üniversitesi'nden Eric Delson, Pennsylvania State Üniversitesi'nden Alan Walker, Michigan Üniversitesi'nden Milford Wolpoff gibi evrimciler de, fosil hakkında farklı farklı görüşler öne sürmektedir.

Sonuç

Evrim teorisi bilimsel delillere dayalı olmayan, uydurma senaryolarla, propaganda yöntemleri ile ayakta tutulan bir teori olduğu için, evrim teorisini destekleyen bir fosil bulmak da imkansızdır. Darwinistler hayali bir doğa tarihi yazmışlar ve fosillerin de buna uymasını istemişlerdir. Oysa bunun tam aksi gerçekleşmekte, her yeni bulunan fosil evrim teorisini biraz daha açmaza sokmaktadır. Nitekim, bu gerçek yavaş yavaş evrimci yayınlarda üstü kapalı da olsa itiraf edilmeye başlanmıştır. Eskiden her bulunan fosili

Darwinizm'in kanıtı gibi gösteren gazete ve dergiler, durumun vehameti karşısında, üslup değiştirmek zorunda kalmışlardır ve artık "insanın evrimi ağacını altüst eden yeni bir fosil" gibi başlıklar kullanmaktadırlar. Umarız, *Sabah*, *Radikal*, *Dünya, Takvim* gibi ülkemizin önde gelen evrim savunucuları da evrim teorisinin bu büyük çöküşünün farkına varır ve bilimin gösterdiği yolu izlerler.

1 - Michael Balter and Ann Gibbons, "Another Emissary From the Dawn of Humanity", *Science*, cilt 293, no. 5528, 13 Temmuz 2001, ss. 187-189.

2- Daniel E. Lieberman, “Another face in our family tree”, *Nature*, 22 Mart 2001, ss. 410, 419-420.

3- Michael Balter and Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, cilt 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, ss. 26-27.

4- Michael Balter and Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, cilt 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, ss. 26-27.

5- Michael Balter and Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, cilt 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, ss. 26-27.

6- Michael Balter and Ann Gibbons, "Were 'Little People' the First to Venture Out of Africa?", *Science*, cilt 297, no. 5578, 5 Temmuz 2002, ss. 26-27.

7- John Roach, "Skull Fossil Challenges Out-of-Africa Theory", *National Geographic News*, 4 Temmuz 2002;

http://news.nationalgeographic.com/news/2002/07/0703_020704_georgianskull.html

8- John Roach, "Skull Fossil Challenges Out-of-Africa Theory", *National Geographic News*, 4 Temmuz 2002

http://news.nationalgeographic.com/news/2002/07/0703_020704_georgianskull.html.

MİLLİYET GAZETESİNİN YANILGILARLA DOLU EVRİM HABERİ

4 Şubat 2002 tarihli *Milliyet* gazetesinde, "Evrimin Sonuna Geldik" başlıklı bir haber yayınlandı. İlk olarak 3 Şubat 2002 tarihinde *The Observer* gazetesinde "Is Human Evolution Finally Over?" (İnsanın Evrimi Sonunda Bitti mi?) başlığı ile yayınlanan bu haberde, Steve Jones isimli bir bilim adamının iddialarına yer verilmekteydi.

Haberde, Londra Üniversitesi'nden Prof. Steve Jones'un *"Zayıflar biyolojik olarak elendi. İnsanoğlu gelişim sürecinde en son noktaya geldi. Batı'da evrim bitti"* iddiasına yer verilmekteydi. Bilimsel bir anlam taşımayan, sadece evrim propagandası amacıyla ileri sürülen bu iddianın içerdiği çelişki ve yanılgıları açıklamakta yarar görmekteyiz.

Doğal Seleksiyon, Türleri Evrimleştirmez

Prof. Jones, habere konu olan tezinde, evrimcilerin klasik iddiasını yinelemekte ve doğal seleksiyon sonucunda zayıf olan insanların tamamen elendiklerini ve bunun sonucunda Batılı insanların evrimin en son basamağına ulaştıklarını belirtmektedir.

Charles Darwin, evrim teorisini öne sürerken, doğal seleksiyon kavramına dayanmıştı. Doğal seleksiyon, doğada zayıf veya dezavantajlı olan canlıların elenmeleri, çevre şartlarına daha uygun olanların hayatta kalarak yeni nesiller üretmeleri için kullanılan bir ifadedir. Darwin ise doğal seleksiyon denen bu mekanizmanın, türleri evrimleştirdiğini ve yeni canlı türlerinin bu şekilde oluştuğunu öne sürmüştür.

Darwin'in bu iddiası her ne kadar, 19. yüzyılın bilimsel koşullarında kolay kabul gördüyse de, zaman içinde doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirici bir etkisi olmadığı bilimsel kanıtlarla ortaya çıktı. Evrim teorisine inanmasına rağmen, teoriyi birçok yönü ile eleştiren Jeremy Rifkin, *Darwin'in Çöküşü* isimli kitabında, doğal seleksiyonun evrimleştirici bir gücü olmadığının artık bilindiğini şöyle açıklamaktadır:

*Doğal seleksiyon teorisi yüzyılı aşkın bir süredir biyolog meslektaşlarımız ve genelde tüm dünya tarafından yeryüzünde hayatın gelişimini açıklayan bir teori olarak hiç eleştirilmeden kabul gördü. Bilim adamları teoriyi olduğu gibi kabul edince, onun temelini oluşturan varsayımları pek dikkatli incelemediler. Eğer bu varsayımlara dikkatli bakmış olsalardı, teoriyi desteklemek için ortaya konulan aldatıcı delilleri gördükçe kendilerinden utanırlardı. Ama artık bugün, ilk defa olmak üzere, bilim adamları doğal seleksiyon görüşünü eleştirel bir incelemeye tabi tutmaya başlamışlardır. Onların bulguları hem teoriyi, hem de bizzat bilimin kendisini sarsmaktadır.*1

Doğal Seleksiyon, sadece çevresine iyi uyum sağlayabilen, güçlü bireylerin hayatta kalma oranını daha da artıran bir mekanizmadır. Örneğin, karlarla kaplı bir bölgede yaşayan beyaz tavşanlar, kahverengi tavşanlara oranla daha avantajlıdırlar; çünkü daha iyi kamufle olurlar. Bu nedenle, nesilleri de daha uzun süre devam eder. Kahverengi tavşanlar ise, zaman içinde daha kolay av oldukları için, yok olur, ya da azalırlar. Ancak, bu mekanizma hiçbir zaman tavşanların başka canlılara evrimleşmesine neden olmaz.

Tavşanları başka canlılara evrimleştirmek bir yana, daha önceden var olmayan bir tavşan varyasyonunun oluşmasını bile sağlamaz. (Yani beyaz veya kahverengi tavşanlar, doğal seleksiyon sayesinde ortaya çıkmış değillerdir. Onlar genetik havuz içinde zaten vardırlar, doğal seleksiyon sadece var olan bu iki farklı tipten birisinin nüfusunun artmasına neden olur.) Doğal seleksiyonun canlıların evrimini açıklayan bir mekanizma olmadığı *Netcevap* serisinin diğer kitaplarında detaylı olarak anlatıldığı için burada ayrıntılara girilmeyecektir. *(*Detaylı bilgi için bkz. *Evrimcilere Net Cevap 1, 2, 3,* Harun Yahya, Araştırma Yayıncılık*)*

Doğal Seleksiyon ve İnsanın Hiç Gerçekleşmeyen Evrimi

Darwin, *Türlerin Kökeni* isimli kitabında hayvanların ve bitkilerin doğal seleksiyon yoluyla evrimleştiklerini, zayıf olan türlerin ise bu yolla elenerek yok olduklarını öne sürdükten sonra, *İnsanın Türeyişi* isimli kitabında aynı iddiayı insanlar için de tekrarlamıştı. Darwin'e göre, bazı insan ırkları diğerlerine göre daha üstündü; yani daha önce evrimleşmişti ve bu nedenle diğer ırklara (Darwin'in deyimi ile "aşağı olan ırklara") karşı üstün gelmişlerdi. Darwin'in üstün saydığı ırk ise, Batı toplumları idi.

İnsanlığın her geçen gün yeni bir bilimsel gelişmeye imza attığı, tıptan teknolojiye kadar her alanda büyük ilerlemeler kaydettiği gözle görülen bir gerçektir. Bu gelişmelerin sonucunda ise, insanlık kendisi için tehdit oluşturan birçok hastalıktan veya tehlikeden kurtulmuştur. Örneğin çok yakın bir geçmişte insanların büyük bir bölümü verem gibi hastalıklardan dolayı çok genç yaşlarda hayatını kaybederken, günümüzde verem bir ölüm nedeni olmaktan çıkmıştır. Benzer şekilde günümüzde tam olarak çaresi bulunamayan kanser için, yakın bir gelecekte bir çare bulunduğunda, kanser de ölüm sebebi olmaktan çıkacak ve belki insanların yaşam süreleri böylece daha da artacaktır. Ancak, bu gelişmelerin hiçbiri, hiçbir zaman insanların evrimleşmelerine neden olmamıştır ve olmayacaktır da. İnsan, en başından beri hep insan olarak vardır ve insan olarak var olmaya devam edecektir.

Dolayısıyla, Prof. Jones'un iddiası temelinde yanlıştır. Belki Prof. Jones insanlığın ulaşabileceği en son teknolojik imkana ulaştığını öne sürebilir veya bundan sonra insanların ömürlerini daha fazla uzatacak bir buluş olmayacak diye bir kehanette bulunabilir. Bunları kendince bazı verilerle de destekleyebilir. Ancak, hiçbir zaman gerçekleşmemiş olan bir sürecin, yani evrimin bittiğini iddia etmesi, temelden yanlıştır. Evrim hiçbir zaman gerçekleşmediği için, bundan sonra devam etmesi ve sona ermesi söz konusu değildir.

Evrim Teorisi, Hiçbir Delile Dayanılmadan İnanılan Bir Dindir

Evrim teorisinin hiçbir bilimsel delili yoktur. Ancak 19. yüzyılda giderek daha da güçlenen materyalist felsefeye, sadece görünüşte bilimsel olarak bir destek sağladığı

için, ateist bilim adamları tarafından büyük bir şevkle benimsenmiş ve adeta bir din gibi gözü kapalı, hiç sorgulanmadan kabul edilmiştir. Evrim teorisi bir bilim değil, ideolojik nedenlerle savunulan bir dogmadır. İşte bu nedenle, bazı bilim adamları her gelişmeyi veya olayı evrimin bir delili veya göstergesi sunmaya özel gayret ederler. Böylece, sorgulamadan inandıkları bir dinin propagandasını yaptıklarına inanırlar. *Milliyet* gazetesindeki haber de bu niteliklere sahiptir.

Darwinizm'e getirdiği büyük eleştirilerle tanınan *Evolution of Living Organisms* (Canlı Organizmaların Evrimi) isimli kitabın yazarı, ünlü Fransız zoolog Prof. Pierre Paul Grassé, Darwinizm'in gerçek bir bilim olmadığını şöyle açıklar:

*Gizli saklı varsayımların, ham, hatta yanlış dayanaklı sonuçlarının bazen iyi, bazen kötü kullanımıyla sahte bir bilim yaratıldı. Bu sahte bilim, biyolojinin tam kalbine kök salmakta ve temel kavramların kesinliğinin kanıtlandığını – ki kanıtlanmamıştır- samimiyetle inanan birçok biyokimyacı ve biyoloğu yanlış yöne sürüklemektedir.*2

Evrim teorisinin sahte bir bilim olduğu gerçeği, 20. yüzyılın ikinci yarısındaki bilimsel gelişmelerle açığa çıkmış ve giderek daha fazla bilim adamı bunu kabul etmiştir. Örneğin İngiliz zoolog Leonard Matthews, bir evrimci olmasına rağmen, objektif bir yorumda bulunmuş ve yıllar önce, Darwin'in *Türlerin Kökeni* isimli kitabının baskılarından birinin önsözüne şunları yazmıştır:

*Evrim gerçeği biyolojinin omurgasıdır, bu sebeple de kanıtlanmamış bir teori üzerine temellendirilmiş olmak gibi bir ayrıcalıklı konumu vardır. Öyleyse evrim teorisi bir bilim midir? Yoksa bir inanç mı?*3

Kuşkusuz evrim teorisi bir inançtır, hem de batıl bir inançtır; Darwin'in teorisi, hayatın nasıl geliştiğine dair birçok insanın paylaştığı, ama hiçbir delili olmayan bir inancı temsil etmektedir. Elbette ki herkes inançlarını, teorilerini ve kişisel görüşlerini belirleme ve koruma hakkına sahiptir. Ancak evrimciler, evrim teorisinin bir inançtan da öte mutlak ve tartışılmaz bir gerçek olduğunu sanmakta ve bu nedenle evrim teorisine getirilen hiçbir eleştiriye tahammül edememektedirler. Darwin'in *Türlerin Kökeni* isimli kitabının bir başka baskısının önsözünü yazan böcekbilimci W. R. Thompson, evrime bu şekilde dogmatik olarak bağlı olanların bilimsellikle uyuşmayan tavırlarını şöyle eleştirmiştir:

*İnsanların bilimsel olarak tanımlayamadıkları bir doktrini hep birlikte savunmaları ve bu doktrine yönelik eleştirileri bastırarak, doktrinin karşılaştığı sorunları yok sayarak onu güvence altına almaları bilim açısından anormaldir ve hoş karşılanmayacak bir durumdur.*4

Jeremy Rifkin ise, evrimcilerin evrim dinine bağlılıklarını şöyle açıklar:

*Bugün evrimci herşeyiyle sadık bir mümindir; doğal seleksiyonla vaftiz olmuş, müjdeyi (vahyi) yaymak ve diğer türdeşlerinin Darwin öğretilerini kabul etmeleri için tebliğe soyunmuştur.*5

Sonuç

İşte her gün yeni bir evrim teorisi yorumuyla medyada boy gösteren evrimci otoriteler, söz konusu dogmatik Darwinistlerdir. Ellerinde evrim teorisi lehinde bir kanıt olmamasına rağmen, ısrarla yeni spekülasyonlar üretmekte, senaryolar yazmakta ve bunları toplumun bilinç altına kazımaya çalışmaktadırlar. *Milliyet* gazetesinin bu yüzeysel propagandalara daha fazla araç olmayacağını umuyoruz. Kaldı ki bugün okuyucularının büyük bir bölümü, evrim teorisinin akıl ve bilim dışı bir senaryo olduğunun, evrimcilerin ise batıl bir dine bağlandıklarının bilincindedir.

1- Jeremy Rifkin, *Darwin'in Çöküşü*, Ufuk Kitapları, İstanbul, 2001, s. 115.

2- Pierre P. Grasse, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 202.

3- *Introduction to Origins of Species*, J. M. Dent & Sons, London, 1971, s. xi.

4- *Introduction to Origins of Species*, E. P. Dutton, New York, 1956.

5- Jeremy Rifkin, *Darwin'in Çöküşü*, Ufuk Kitapları, İstanbul, 2001, s. 92.

EVRENSEL GAZETESİNİN EVRİM PROPAGANDASI

2002 yılının Nisan ayı içinde *Radikal* ve *Evrensel* gazetelerinde gerçekte bilimsel bir delili olmayan, sadece evrim propagandası yapmak için hazırlandıkları açıkça anlaşılan sözde bilimsel yazılar yayınlandı. Bu yazılardaki mantık bozuklukları ve bilim dışı iddialar aşağıda açıklanmaktadır.

Evrensel **Gazetesi, Hala Lamarck'ın Etkisinde mi Yaşıyor?**

Söz konusu haberde, Warwick Üniversitesi'nden Dr. Sadie Plant'in bir araştırmasına yer veriliyordu. Dr. Plant'in araştırmasından elde edilen sonuca göre, cep telefonu kullanan ve bilgisayar oyunları ile ilgilenen gençlerin çoğunluğu baş parmaklarını diğer insanlara göre daha fazla kullanıyorlardı. Dr. Plant, bu nedenle bu gençlerin başparmaklarının daha kaslı olduğunu ve bir yeri işaret etmek veya zile basmak gibi insanların genellikle işaret parmaklarını kullandıkları durumlarda bu gençlerin başparmaklarını kullandıklarını belirtmekteydi.

Evrensel gazetesi ise bu araştırmadan elde edilen sonuca kendisi bir yorum daha eklemiş ve araştırmanın *"Evrim süreci teknolojik değişimlerle birlikte sürecek diyenleri haklı çıkaracak nitelikte"* olduğunu ileri sürmüştür.

Haberin verildiği yabancı kaynaklarda yer almayan, sadece *Evrensel* gazetesine ait olan bu "evrimsel yorumun" hiçbir bilimsel dayanağı bulunmamaktadır. Evrim teorisine

göre, evrimin gerçekleşebilmesi için bir canlıda meydana gelen değişikliklerin kalıtımsal olması, yani bir sonraki nesle de aktarılması gerekir. Ancak çok fazla kullandığı için başparmağı daha çok kaslanan bir gencin çocuklarının kasları gelişmiş başparmakları olan çocukları olmayacağını, ortaokul seviyesinde bilgisi olan biri dahi bilir. Böyle bir iddia, genetik bilimi ile geçersizliği anlaşılmış olan ve 19. yüzyılın başlarında ortaya atılmış bir hurafe sayılan Lamarckçı görüşün bir uzantısıdır.

Fransız biyolog Lamarck, *Zoological Philosophy* (Zooloji Felsefesi) adlı kitabında canlı türlerinin birbirlerinden evrimleştikleri varsayımını Darwin'den önce ortaya atan kişidir. Lamarck, canlıların yaşamları sırasında kazandıkları değişimleri sonraki nesillere aktardıklarını öne sürmüştü. Ünlü zürafalar örneğinde, bu canlıların eskiden çok daha kısa boyunlu olduklarını, ancak yüksek ağaçlara ulaşmak için çabalarken nesilden nesile boyunlarının uzadığını iddia etmişti.

Lamarck'ın "kazanılmış özelliklerin aktarılması" olarak bilinen bu evrim modeli, kalıtım kanunlarının keşfedilmesi ile birlikte geçerliliğini yitirdi. 20. yüzyılın ortalarında DNA'nın keşfiyle birlikte, canlıların hücrelerinin çekirdeğine kodlanmış çok özel bir genetik bilgiye sahip oldukları ve bu genetik bilginin, "kazanılmış özellikler" tarafından değiştirilemeyeceği ortaya çıktı. Yani bir canlı ağaçlara uzanabilmek için yaşamı boyunca çabalayıp boynunu bir kaç santim uzatsa bile, ürettiği yeni nesiller yine o türe ait standart boyun ölçüleri ile doğacaklardı. Kısacası Lamarck'ın evrim teorisi, bilimsel bulgular tarafından yalanlandı ve yanlış bir varsayım olarak tarihin derinliklerine gömüldü.

Bundan dolayıdır ki, *Evrensel* gazetesinin iddiası tamamen gerçek dışıdır: Çok kullandığı başparmağı kaslanan bir gencin çocukları da standart bir başparmağa sahip olarak doğacaktır; vücut geliştiren bir sporcunun çocuklarının da standart bir vücut yapısına sahip olarak doğduğu gibi.

Dolayısıyla *Evrensel* gazetesinin evrimsel yorumu, 19. yüzyıl hurafelerine dayanan, bilim dışı ve son derece mantıksız bir iddiadır.

MAHFİ EĞİLMEZ'İN YANILTICI EVRİM PROPAGANDASI

Mahfi Eğilmez, 24 Mart 2002 tarihli *Radikal* gazetesinde yeralan "Homo economicus" başlıklı yazısında, Washburn ve Moore isimli iki evrimcinin *Ape into man: A Study of Human Evolution* (Maymundan İnsana: İnsanın Evriminin Bir İncelemesi) isimli kitaplarında yer alan bir örneği aktarmakta ve bu örneğin son derece çarpıcı olduğunu belirtmektedir. Örnekte özetle şöyle denmektedir:

757 milyon yıl önce dünyanın uzaydan her yıl bir fotoğrafı çekilse ve bu fotoğraflar dizisi bir film haline getirilse ve izlense, filmin başında yeryüzünde hiçbir canlı yokken, ortaya önce tek hücreliler, sonra çok hücreliler çıkacak. Daha sonra ilk deniz omurgalıları, amfibiler, sürüngenler, dinozorlar, memeliler, insanlar sırasıyla görünmeye başlayacak. Ve filmin sonunda ise insanın aya ayak basışı görülecek.

Sayın Eğilmez yazısında, insanın sözde evriminin izlenebileceği bu hayali film üzerine bazı yorumlarda bulunmuştur. Sayın Eğilmez'in yazısında yer verdiği bu örnek, evrim teorisinin nasıl hayal gücüne dayalı açıklamalarla ayakta tutulmaya çalışıldığının açık bir örneğidir. Evrim teorisi, tek bir bilimsel delili olmayan, tamamen materyalist önyargılarla savunulan bir dogmadır. Evrimciler, tüm canlılığın ve insanın kökenini bilimsel deliller ile açıklayamazken, bu konular üzerinde spekülasyonlar yapar, senaryolar üretir ve bolca hayal ürünü hikayeler anlatırlar. Hayali çizim ve maketlerle süsledikleri bu hikayeleri ile, konu hakkında çok fazla bilgisi olmayan insanlara da evrim teorisini bilimsel bir gerçekmiş gibi empoze etmeye çalışırlar. Sayın Eğilmez'in yer verdiği örnek bunun önemli bir delilidir.

Her ne kadar bu örnekte, canlıların basit bir hücreden insana doğru yavaş yavaş evrimleştiği öne sürülse de, bilimsel deliller gerçeğin böyle olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtlarına göre, canlı türleri birbirinden bağımsız olarak, aralarında hiçbir ata-torun ilişkisi olmadan yeryüzünde birden bire ortaya çıkmışlardır. Dolayısıyla eğer böyle bir film çekme imkanı olsaydı, Sayın Eğilmez'in seyredeceği filmdeki görüntüler çok daha farklı olacak, canlı türlerinin nasıl birden bire, hiçbir evrimsel ataya sahip olmadan yeryüzünde belirdiklerine şahit olacaktı. Her ne kadar böyle bir film olmasa da, canlılığın bu ani gelişimini fosil kayıtlarından izlemek mümkündür. Amerikalı paleontolog R. Wesson, 1991'de yayınlanan *Beyond Natural Selection* (Doğal Seleksiyonun Ötesinde) adlı kitabında fosil kayıtlarının canlılığın oluşumu hakkında verdiği bilgiyi şöyle aktarır:

*Ne var ki, fosil kayıtlarındaki boşluklar gerçektir. Herhangi bir (evrimsel) soy oluşumunu gösterecek kayıtların yokluğu, son derece olgusaldır. Türler genellikle çok uzun zaman dilimleri boyunca sabit kalırlar. Türler ve özellikle cinsler hiçbir zaman yeni bir türe ya da cinse doğru evrim göstermezler. Bunun yerine, bir tür ya da cinsin bir diğeriyle yer değiştirdiği gözlenir. Değişim ise çoğunlukla anidir.*1

Kısacası, tek hücreliden insana doğru uzanan evrim ağacı sadece bir hayaldir ve sadece evrimcilerin hayallerinde, kurguladıkları senaryolarında vardır. *Nature* dergisinin bilim yazarı Henry Gee, hiçbir kanıt olmamasına rağmen ortada dolaşan evrim iddialarının tamamen "önyargılara" dayalı olduğunu şöyle belirtir:

*Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında oluşturulmuş bir insan icadıdır ve insanların önyargılarına göre şekillenmiştir... Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama geceyarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır—eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir.*2

Canlılığın ve insanın kökeni hakkındaki evrim teorileri, bu teorileri üretenlerin önyargılarını ve felsefi inançlarını yansıtmaktan başka bir işlev görmemektedir. Söz konusu örnek ve benzerleri ise bilimsel delilden yoksun evrim teorisini ayakta tutmak için başvurulan propaganda yöntemlerinden biridir.

Yale ve California Berkeley üniversitelerinde yüksek lisans ve doktora yapmış Amerikalı bir biyolog Jonathan Wells, *Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong?* (Evrimin İkonaları: Bilim mi Efsane mi, Evrim Hakkında Öğrettiğimiz Pek Çok Şey Neden Yanlış?) adlı 2000 yılı basımı kitabında evrimcilerin propaganda mekanizmasını şöyle özetler:

*Toplumun geneli, insanın kökeni hakkındaki derin belirsizliğe dair bilimsel uzmanların yaptıkları açıklamalardan çok nadiren haberdar edilir. Bunun yerine, şu veya bu kimsenin en son teorisi ile besleniriz ve bize bizzat paleoantropologların üzerinde anlaşamadıkları gerçekler aktarılmaz. Ve tipik olarak, teori mağara adamlarının veya "bol makyajlı" insan atalarının hayali resimleri ile süslenir... Görünen odur ki, bilimin hiçbir alanında bu kadar az bir malzeme üzerine bu kadar fazla bir kurgu yapılmamıştır.*3

Sonuç

Hem *Evrensel* hem de *Radikal* gazetesinde yer alan yazılar evrim teorisinin yüzeysel bir propagandası niteliğindedir. Konu hakkında fazla bilgisi olmayan kişilerin dahi kolaylıkla mantıksızlıklarını tespit edebileceği bu tür yazılar, artık evrim teorisini ayakta tutmak için yeterli değildir. Çünkü, insanlar artık evrim teorisinin çıkmazlarını, teorinin bilimsel delillerden yoksun olduğunu çok iyi bilmektedirler. *Radikal* ve *Evrensel* gazeteleri de, "her ne olursa olsun evrim teorisini ayakta tutma" çabasından vazgeçerek, bilimsel delillerin ne dediğine bakmalı, önyargılarından kurtulmalıdırlar.

1- R. Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, s. 45.

2- Henry Gee, *In Search of Deep Time*, New York, The Free Press, 1999, ss. 116-117.

3- Jonathan Wells, *Icons of Evolution: Science or Myth, Why Much of What We Teach About Evolution is Wrong,* Regnery Publishing, Washington DC, 2000, s. 225.

EVRENSEL GAZETESİNİN EVRİM MASALLARI

20 Kasım 2001 tarihli *Evrensel* gazetesinde "İlk adım tartışılıyor" başlıklı bir haber yayınlandı. Evrim propagandası niteliğindeki haber, istemeden de olsa, evrimcilerin önemli çelişkilerini ortaya koyuyordu.

Söz konusu haberde, bazı bilim adamlarının, insanın günümüzden 6 milyon yıl önce ağaçlar üzerinde yaşarken iki ayağı üzerine kalktığını iddia ettikleri belirtiliyordu.

Bu konudaki klasik evrimci senaryo ise daha farklıdır: Evrimciler, “insanımsı maymunlar” olarak niteledikleri hayali canlıların ağaçlar üzerinde dört ayaklı olarak yaşadıklarını, ancak daha sonra ormanların azalmasıyla yere indiklerini ve sonra da Afrika savanlarında “ayağa kalkıp dikleştiklerini” iddia edegelmişlerdir.

Evrensel’in sözünü ettiği yeni iddiaya neden olan bulgu, 2000 yılının Ekim ayında bulunan ve *Orrorin tugenensis* olarak adlandırılan bir fosildir. Fosil evrimcilerin bu senaryolarında birtakım değişiklikler yapmalarına neden olmuştur, çünkü fosili bulan paleontologlar bu fosilin 6 milyon yaşında dik durma özelliğine sahip bir insan olduğunu öne sürmektedirler. Ancak evrimcilerin tespitlerine göre, 6 milyon yıl önce Afrika sık ağaçlı ormanlarla kaplıdır. Bu durumda evrimciler her zamanki gibi zaten bir bulguya dayanmayan senaryolarını değiştirmişler ve "demek ki insan ilk olarak ağaçların üzerinde yaşarken dik durmaya başladı" iddiasını öne sürmüşlerdir. Bu iddianın çelişki ve mantıksızlığı ise açıkça ortadadır.

Dik Durmak, Ağaçlarda Yaşayan Bir Canlıya Avantaj Getirmez

Bilindiği gibi evrim teorisinin temeli, faydalı değişikliklerin doğal seleksiyon ile seçilmesi ve uzun vadede yeni türler oluşturması düşüncesidir. Bu tez temelinden çürüktür, çünkü:

1. Canlılarda faydalı kalıtsal değişiklik oluşturan bir mekanizma yoktur. Bu mekanizmaya aday gösterilen mutasyonların böyle bir etkisi hiç gözlemlenmemiştir.
2. Canlılarda faydalı kalıtsal değişiklik oluşabileceği varsayılsa bile, bunların kompleks organ ve sistemler oluşturması imkansızdır, çünkü söz konusu organ ve sistemler “indirgenemez kompleks” yapıdadırlar, yani sadece kusursuz olduklarında işlev görürler ve dolayısıyla kademe kademe oluşamazlar.

Dolayısıyla, eğer yeni bir özellik bir canlıya avantaj sağlayacak olsa bile, canlı bu özelliği evrimle kazanamaz, çünkü bu avantajı sağlayacak bir mekanizma yoktur.

Evrensel’in dile getirdiği örnekte ise, ortada bir avantaj dahi yoktur. Çünkü, bir maymunun duruş ve yürüyüş şekli, ağaçlarda yaşamak, ağaçlara tırmanmak ve ağaçlar arasında sıçramak için, bir insanın dik duruşundan çok daha elverişlidir. Bir başka deyişle, ağaçlarda yaşayan bir maymunun duruşu değişip, bu maymun dik durmaya başladığında

bu onun yararına değil zararına olacaktır. Dolayısıyla bu duruş şekli—imkansız olmasına rağmen mutasyonlar tarafından sağlandığını varsaysak bile—hiçbir zaman doğal seleksiyon tarafından seçilemeyecek ve gelişemeyecektir.

Ancak evrimciler, teorilerini gözü kapalı savundukları için en mantıksız tezleri dahi hiç çekinmeden savunurlar. Örneğin, dik duruşun ağaçlarda geliştiğini öne süren İngiliz paleoantropolog Robin Crompton, *"ağaçlar insanın yürümeyi öğrenmesi için ideal yerlerdir"* diyerek bu konuda ne kadar gözü kapalı olduğunu göstermektedir. Ağaçlar, açıklama gerektirmeyecek kadar, yürüyüşe elverişsizdir. Yüksek ağaçlara tırmanmak için insanlar çoğu zaman birtakım aletler kullanırlar. Kaldı ki, söz konusu haberde dik yürüyüşlü insanların ağaçlarda yaşadıkları, avlandıkları vs. iddia edilmektedir.

Bu iddianın inandırıcı olmadığını Londra Tarih Müzesi'nden Profesör Chris Stringer şöyle ifade etmektedir:

O kadar sık ağaçlar ve yapraklar arasında yürümenin daha zor olması gerekir.[1]

Evrimciler İki Ayaklılığın Kökenini Açıklayamamakta, Sadece Senaryo Üretmektedirler

İnsanlarla maymunlar arasındaki aşılamaz anatomik uçurumların en önemlilerinden biri insanla maymunun farklı yürüyüş şekilleridir. Evrimciler iki ayaklılığın maymunların dört ayaklı yürüyüşünden evrimleştiğini öne sürerler. Ancak buna gösterebildikleri hiçbir delil olmadığı gibi, araştırmalar göstermiştir ki, iki ayaklılığın evrimi hiçbir zaman gerçekleşmemiştir, gerçekleşmesi de mümkün değildir.

Öncelikle daha önce de belirttiğimiz gibi iki ayaklılık evrimsel bir avantaj değildir. Zira, maymunların hareket şekli insanın iki ayaklı yürüyüşünden daha kolay, hızlı ve verimlidir. İnsan ne bir şempanze gibi ağaçlar arasında daldan dala atlayarak ilerleyebilir, ne de bir çita gibi saatte 125 km hızla koşabilir. Aksine insan, iki ayağı üzerinde yürüdüğü için, yerde çok daha yavaş bir biçimde hareket edebilir ve bu nedenle doğadaki canlıların en savunmasızlarından biridir.

Evrimci iddianın bir diğer çıkmazı ise, iki ayaklılığın Darwinizm'in "aşama aşama gelişme" modeline kesinlikle uymamasıdır. Evrimin temelini oluşturan bu model, evrimin bir aşamasında iki ayaklılıkla dört ayaklılık arasında "karma" bir yürüyüş olmasını zorunlu kılar. Oysa, bugün *Evrensel* gazetesinde insanın ağaçlarda yürümeye başladığı yönündeki iddialarına yer verilen Robin Compton dahi, 1996 yılında bilgisayar yardımıyla yaptığı araştırmalarda bu çeşit bir "karma" yürüyüşün imkansız olduğunu göstermiştir. Compton'un vardığı sonuç şudur:

Bir canlı ya tam dik, ya da tam dört ayağı üzerinde yürüyebilir.[2]

Bu ikisinin arası bir yürüyüş biçimi, enerji kullanımının aşırı derecede artması nedeniyle mümkün olmamaktadır. Bu yüzden yarı-iki ayaklı bir canlı var olması mümkün değildir.

İnsanla maymun arasındaki uçurum, sadece iki ayaklılıkla sınırlı değildir. Beyin kapasitesi, konuşma yeteneği gibi diğer pek çok özellik de evrimciler tarafından asla açıklanamamaktadır. Evrimci paleoantropolog Elaine Morgan şu itirafta bulunur:

İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır:

1) Neden iki ayak üzerinde yürüdüler?

2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler?

3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler?

4) Neden konuşmayı öğrendiler?

Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir:

1) Henüz bilmiyoruz.

2) Henüz bilmiyoruz.

3) Henüz bilmiyoruz.

*4) Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir.*3

Paleontolog Meave Leakey de kendisine dik duruşun kökeni hakkında ellerinde bir delil olup olmadığı sorulduğunda, olmadığını belirtmiş, bunun bir sır olduğunu ve ilk başta canlıyı verimsiz kılacağını söylemiştir.4

Sonuç

Görüldüğü gibi evrimciler nasıl gerçekleştiğini dahi açıklayamadıkları dik duruş hakkında birçok spekülasyonlar öne sürmektedirler. Hatta, Robin Compton'ın örneğinde olduğu gibi, dik duruşun kademeli evriminin imkansız olduğunu bilimsel yöntemlerle ispatlayan bir bilim adamı, daha sonra ağaçlarda dik durmayı ve yürümeyi öğrenen maymunlar masalından söz etmekte bir sakınca görmemektedir. *Evrensel* gazetesinin sık sık yayınladığı bu evrimsel masallar, aslında evrim teorisinin çıkmazlarını, çelişkilerini ve mantıksızlığını gözler önüne sermekten başka bir şeye yaramamaktadır.

1- Robin McKie, “First Humans Learnt To Walk While Living In Trees”, *The Observer*, 18 Kasım 2001.

2- Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen", *Focus*, cilt 39, 1996, s. 178.

3- Elaine Morgan, *The Scars of Evolution*, Oxford University Press, New York, 1994, s. 5.

4- Phillip E. Johnson, Meave Leakey Announces New Hominid Genus; http://www.arn.org/docs/johnson/pj_leakey032201.htm.

HÜRRİYET GAZETESİNİN "UZAYDA YAŞAM VAR" YANILGISI

Hürriyet gazetesi "evrim teorisini ayakta tutma" misyonunu, okuyucularını yanıltmak pahasına sürdürmektedir. *Hürriyet* gazetesinin bilim ekinin 19 Ekim 2002 tarihli sayısında, "Europa'da yaşam belirtileri" ve "NASA: Uyduların çoğunda yaşam var" başlıkları ile yayınlanan haberde, okuyucuya uzayda yaşam olduğuna dair deliller bulunduğu müjdeleniyordu. Oysa habere konu olan araştırmalarla ilgili raporlarda ve yabancı basın kaynaklı haberlerde böyle bir delilden söz edilmiyordu.

Hürriyet Bilim dergisine konu olan araştırmanın konusu şöyle: Galileo olarak adlandırılan uzay sondasından elde edilen bilgilere göre, Jüpiter'in uydusu olan Europa'nın yüzeyindeki buz tabakasının altında okyanuslar olabileceği tahmin ediliyor. Her su birikintisinde canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini iddia eden ve uzayda da yaşamın kendiliğinden oluştuğunun kanıtlanmasını büyük bir umutla bekleyen evrimciler ise, Europa'da bulunduğu varsayılan okyanusta canlı organizmalara rastlama umudu içindeler. Ancak bunlar, sadece tahminler ve umutlardan ibaret, henüz evrimcilerin bu isteklerini ve beklentilerini destekleyecek bir delil yok.

Hürriyet Bilim ise, bu tahmin ve umutları, varlığı ispatlanmış bilgiler gibi okuyucuya sunmuş, *"Europa'da okyanus var ve bu okyanusta ve diğer benzeri uydularda yaşam var"* demiştir. *Hürriyet Bilim*'in gerçekte bilimle bir ilgisi olmadığını gösteren yeni bir kanıttır bu.

Vostok Gölü ve Europa

Bazı evrimci bilim adamlarının Europa'da var olduğunu umdukları okyanusla bu kadar ilgilenmelerinin nedeni ise Antartika'daki Vostok isimli göl. Bilim adamları, dünyanın en soğuk suyu olan bu gölde eğer canlı organizmalar bulurlarsa, Europa'daki soğuk sularda da yaşamın izlerinin bulunabileceğini umuyorlar. Ayrıca şunu belirtmek gerekir ki, Vostok Gölü'nde canlı organizmalara rastlanması, bu organizmaların burada kendiliklerinden, tesadüfen oluştuğunu göstermez. Evrimciler, en uygun koşullarda dahi, canlılığın kendi kendine tesadüfen oluştuğunu kanıtlayamamışlardır. (Bu konudaki detaylı bilgilere *www.netcevap.org* arşivinden ve *Evrimcilere Net Cevap-II* adlı kitabımızdan ulaşabilirsiniz.) Ancak bazı bilim adamları bu tür bir kıyaslamanın doğru olmadığını belirtiyor. Çünkü, Vostok Gölü canlılığın zaten var olduğu bir gezegende bulunuyor ve bu göle canlı organizmalar herhangi bir bölgeden bir şekilde gelmiş olabilir. Örneğin *ABC News*'un bilim yazarı Lee Dye bu konuda şu yorumu yapıyor:

Bununla birlikte, iki gökcismi arasında çok büyük farklılıklar var. Eğer bu mikroplar (Vostok gölünde bulunması umut edilen mikroplar) birkaç milyon yıllık olsalar bile, bazı bilim adamlarının inandığı gibi, bunlar Europa gibi çorak kayalıklarda değil, biyolojik faaliyetin olduğu bir gezegende oluştular.[1]

Ayrıca, söz konusu araştırmayı aktaran haberlerde, Europa'da yaşam olabileceğinin sadece tahmin edildiği özellikle vurgulanıyor ve bu tahminin doğruluğunun denenebilmesi için NASA'nın 2003 yılında göndereceği Europa Uydusu'ndan gelecek bilgilerin beklendiği belirtiliyor. Lee Dye'ın *ABC News*'daki yorumunda şöyle deniyor:

*Arizona-Tucson Üniversitesi'nden Richard Greenberg "Daha orada ne olduğunu bilmiyoruz" dedi ve tortuların bir çeşit organik madde olabileceğini öne sürmek için çok erken olduğunu ekledi. 2003 yılında NASA'nın Europa Uydusu, bir okyanusun var olup olmadığına delil bulmak için Europa'yı daha yakından ziyaret edecek.*2

Europa'nın yaşam için elverişli bir ortama sahip olduğu iddiası da bazı bilim adamları tarafından kabul edilmiyor. Örneğin İngiltere Kent Üniversitesi'nden uzay bilimci Dr. Mark Burchell Europa'daki koşulların ve çevrenin yaşam için uygun olduğu iddiasının bir spekülasyon olduğunu belirtiyor.3

NASA Ames Araştırma Merkezi'nden Jack J. Lissauer ise, *Nature* dergisinde konu hakkında yayınlanan makalesinde kesin bilgiler olmadan uzayda yaşam olduğu hakkında çıkartılan söylentiler için şöyle diyor:

*Başka bir yerde yaşamın keşfedildiği tahmininde bulunmak spekülasyon üzerine spekülasyon yığmak olurdu.*4

Ancak *Hürriyet Bilim* evrim teorisi ve uzayda yaşam gibi delili olmayan varsayımlar hakkında "spekülasyon yığmakta"dır. Evrimci bilim adamlarının dahi, "sadece tahmin" olarak öne sürdükleri ve ellerinde henüz bir delil olmadığını belirttikleri konular hakkında "kesin başlıklar" kullanmaktan çekinmemektedir.

Bunu yapmaktaki tek amaç ise, canlılığın rastlantılarla ve doğa kanunlarıyla uzayın bir köşesinde oluştuğunu, bilinçli bir Yaratıcı'nın tasarımı ve eseri olmadığını okuyucuya empoze etmektir. Oysa, uzayda bulunması umulan birkaç aminoasit türü, bir karıncadan örümceğe, arılardan kaplanlara, zebralardan kuşlara, atlardan tavşanlara, menekşelerden insanlara kadar hiçbir canlıdaki olağanüstü tasarımı ve kusursuz inşayı açıklayamaz. Allah'ın varlığını inkar eden hiçbir teori canlılığın kökeninin ne olduğu sorusuna cevap veremez, verememektedir. *Hürriyet Bilim*'in bu kesin ve açık gerçeği görmesini, asılsız haberlerden, ve "spekülasyon yığınlarından" vazgeçmesini diliyoruz.

1- Lee Dye, Tiny Life Under Antarctic; http://abcnews.go.com/sections/science/DyeHard/dyehard991215.html.

2- Lee Dye, Tiny Life Under Antarctic; http://abcnews.go.com/sections/science/DyeHard/dyehard991215.html.

3- Helen Briggs, Boost for Life on Jupiter Moon, BBC News Online, 30 Eylül 2002.

4- Jack J. Lissauer, "Extrasolar planets", *Nature*, no. 419, 26 Eylül 2002, ss. 355-358

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK DERGİSİNİN ''UZAYDAN GELEN YAŞAM'' YANILGISI

C*umhuriyet Bilim Teknik* dergisinin 13 Nisan 2002 tarihli sayısında, "Yaşamın Temel Taşları Uzaydan" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, Almanya ve Amerika'da iki araştırma ekibinin, dünyadaki yaşamın uzaydan gelen aminoasitlerle başladığını gösterdikleri belirtiliyordu. Bu araştırmacılar laboratuvarda, 4,6 milyar yıl önce Güneş Sistemi'nde meydana gelen toz ve gaz kütlelerinin kimyasal oluşumunu tasarlamışlar ve bu ortamda bazı aminoasitlerin oluştuğunu gözlemlemişlerdir. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisi ise bu sonuçları, dünyadaki yaşamın oluşumunun kaynağı olarak değerlendirmiştir. Ne var ki, bu sonuçları değerlendiren bilim adamları, bu deney sonuçlarının yaşamın kökenini aydınlatmadığını belirtmektedirler.

Laboratuvarda oluşturulan aminoasitler, yaşamın tesadüfen meydana geldiği tezini desteklemez. Evrimci bilim adamları, yıllardır canlılığın tesadüfen oluştuğunu kanıtlama çabası içindedirler. Bunun içinse canlıları oluşturan hücrelerin bazı parçalarını, hem de en küçük yapı taşlarını laboratuvarlarda sentezlemekte, sonra da "canlılığın nasıl oluştuğunu bulduk" mesajı veren başlıklarla bu deneyleri haber yapmaktadırlar.

Nature dergisinin 28 Mart 2002 tarihli sayısında yer alan araştırma sonuçları kaynak alınarak hazırlanan *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin haberi de benzer niteliktedir. Söz konusu deneyde, birkaç aminoasit sentezlenmiştir ve bunlardan sadece bazıları insan vücudunda bulunmaktadır. Aminoasitler, proteinlerin yapıtaşlarıdır. Ancak, bu küçük parçaların tamamı laboratuvarda sentezlense dahi, bu canlıları oluşturan hücrenin nasıl oluştuğunu, yani canlılığın tesadüfler sonucunda nasıl meydana geldiğini açıklamaz. Çünkü önemli olan bu küçük parçaların kendi aralarındaki kusursuz organizasyonudur.

Eğer hücreyi bir fabrikaya benzetirsek, proteinler bu fabrikanın hem makinaları, hem binası, hem de ürünleridir. Aminoasitler ise fabrikayı oluşturan en küçük parçacıklardır. Bir fabrikayı oluşturan tüm malzemenin üst üste yığıldığını düşünün. Eğer bu fabrikanın mimari tasarımını, mühendisliğini, inşaatını yapacak, makinaların montajını gerçekleştirecek, ne üretileceğine karar verecek, malzemeleri bu tasarımlara ve planlara uygun olarak dizayn ederek montajlayacak akıl, güç ve yetenek olmazsa, malzemelerin varlığı hiçbir işe yaramaz. Önemli olan mevcut malzemenin amaca yönelik olarak en uygun miktarda elde edilmesi ve organize edilerek değerlendirilmesidir. Dolayısıyla, aminoasitler uzaydan da gelse, dünya koşullarında kendiliğinden de oluşsa, aminoasitlerin organize edilerek, kusursuz bir tasarıma ve olağanüstü kompleksliğe sahip proteinleri tesadüfen oluşturması imkansızdır. Kaldı ki, bu proteinlerin de daha sonra yeterli sayı ve özelliklere sahip olarak, yine daha da olağanüstü akıl gerektiren bir organizasyon ile düzenlenmeleri ve bir fabrikadan çok daha kompleks bir yapıya sahip

olan hücreyi meydana getirebilmeleri gerekir. İlk hücreden sonra giderek artan bir kompleksliğe sahip canlılığın tesadüfler sonucunda oluşması ise çok daha imkansızdır.

Sonuç olarak, laboratuvarda ilkel dünya koşulları veya 4,6 milyar yıl önceki Güneş Sistemi'nin koşulları oluşturularak elde edilen bir kaç aminoasit canlılığın kökenine ışık tutmaktan çok uzaktır. Nitekim, *Nature* dergisinde 28 Mart 2002 tarihinde yayınlanan iki araştırmanın sonuçlarını değerlendiren Washington Üniversitesi'nden Everett L. Shock, "Astrobiology: Seeds of Life?" (Astrobiyoloji: Hayatın Tohumları mı?) başlıklı makalesine şu sözlerle başlamaktadır:

Hayatın temel taşı olan aminoasitler, yıldızlar arasında bulunan toz zerreciklerinde oluşabilmekte. Ancak bu Yeryüzünde hayatın kökeni hakkında bize ne kadar bilgi veriyor?

Everett L. Shock, deneyleri ve elde edilen sonuçları özetledikten sonra, canlılığı oluşturan malzemelerin bir yerlerde bulunduğunu öne sürmenin, canlılığın kökenini açıklamadığını belirterek makalesini şöyle bitirmektedir:

*Bu bize hayatın kökeni hakkında hiç bilgi veriyor mu? Hayatınızı kazanmak için jeoloji okuyabilirsiniz. Ancak, farklı kayaların nasıl oluştuğunu bilmek size hangi kaya kümesinin Teotihuacán, Tac Mahal veya Tony'nin Yeri olacağını göstermez. Hayatın kimyasal temel taşlarını araştırmak, bunların her yerde olduğunu ve hayat olmadan da var olabildiklerini gösterebilir... Bu gerçeği kabul ederek, hayatın ortaya çıkışı ile ilgili araştırmalar başka şekilde yönlendirilmeli. Hayatın kökeni ile ilgili materyaller gözönünde bulundurulmalı, ancak bunlara direkt olarak bağlı kalınmamalı. İnanıyorum ki, bu acemi astrobiyoloji için büyük bir meydan okumadır.*1

Sonuç

Canlılığın temel taşı olan yapıların laboratuvarlarda oluşturulması, evrim teorisine hiçbir delil oluşturmamaktadır. Daha önce de belirtildiği gibi, önemli olan bu parçaların organizasyonu ve tasarımıdır. Bu parçalar ancak üstün bir akıl ve bilinçli bir tasarımla işe yarar parçaları meydana getirebilirler. Bu gerçek, sonsuz bir Akıl ve Güç sahibi Yaratıcımız'ın varlığını göstermektedir.

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisi gibi evrimci yayınlar ise, evrim teorisinin propagandasını yapmak amacıyla, bu tür bilimsel araştırmaları propaganda malzemesi yapmakta ve okuyucuları yanıltmaktadırlar.

1- Everett L. Shock, "Astrobiology: Seeds of Life?", *Nature*, 28 Mart 2002, no. 416, ss. 380–381.

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK GENLERLE İLGİLİ DENEYLERİ SAPTIRIYOR

11 Ağustos 2001 tarihli *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde "Deney Tüpünde Evrim" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, proteinler üzerinde yapılan bazı deneyler anlatılarak, bu deneylerin evrim teorisinin delili oldukları öne sürülüyordu. Aşağıda, söz konusu yazıdaki bilimsel yanılgılar ortaya konmakta ve söz konusu deneylerin evrim teorisine bir kanıt oluşturmadığı açıklanmaktadır.

"Deney Tüpünde Evrim" başlıklı yazıda, bilim adamlarının *"DNA Shuffling"* olarak isimlendirdikleri bir yöntemden bahsedilmektedir. (İngilizce "*Shuffling*" kelimesinin Türkçe karşılığı "oyun kağıtlarını karıştırmak-karmak" anlamına gelmektedir. Yazıda bu ismin verilmesinin nedeni ise söz konusu yöntemde bir proteine ait DNA bilgilerinin karıştırılmasıdır.)

Bilindiği gibi, bir canlı vücudundaki her proteinin üretimini sağlayan bilgi, canlı hücresinin çekirdeğindeki DNA'da bulunur. Örneğin insan DNA'sı, 3,5 milyar harften oluşan bir bilgi bankası gibidir. Bir proteini oluşturmak için gereken bilgiler de bu 3,5 milyar harfin içinde bulunan bir grup harftir.

Söz konusu deneyde ise, bir proteini oluşturan bilgiler DNA'dan gen parçaları olarak kesilmiş ve bu genler birbirleri ile karıştırılmışlardır. Bu yolla proteini oluşturan genlerin birbirleri ile gelişigüzel birleşmeleri sağlanmıştır. Böylece birçok gen kombinasyonu elde edilmiştir. Bu genler tekrar o proteini üreten bakterilere aşılanmışlardır. Bakterilerin uygun ortamda gelişmeye ve üremeye bırakılması ile aşılanan genlerin ürünleri olan proteinlerin sentezlenmesi sağlanmıştır. Bunun sonucunda ise işe yarar proteinler tespit edilmiş, gerektiği durumlarda tekrar laboratuvar koşullarında birbirleriyle karıştırılmışlardır.

Günümüzde biyoteknoloji ve genetik mühendisliği alanında, özellikle ilaç veya insülin gibi proteinlerin üretiminde veya bazı enzimlerin reaksiyon hızlarını değiştirme gibi konularda kullanılan bu ve benzeri yöntemler, evrimciler tarafından evrim teorisinin bir delili gibi gösterilmektedir. Oysa bu çalışmaların evrim teorisi lehinde bir delil olması mümkün değildir. Genetik mühendisliği çalışmaları, "Rekombinant DNA" teknolojisinin gelişimi ile yürür. "Rekombinant" kelimesi ile, önceden ortamda var olan yapıların (burada genlerin) yeniden birleştirilmesi kastedilmiştir. Bu durumda, evrimcilerin öncelikle, genetik mühendisliğinin hammaddesi olan genlerin kökenini açıklayabilmeleri gerekmektedir. Oysa bilinen tüm evrimci yayınlarda bu konu hakkındaki açıklamalar birer masaldan öteye geçmemektedir. DNA'nın kökeni konusunda tam bir çıkmazda olan evrimciler, son bir umutla genetik mühendisliğinde kullanılan ve kesinlikle tesadüfe yer verilmeyen, yönlendirilerek hazırlanan çalışmalara bel bağlamışlardır. Oysaki evrim teorisi, canlı türlerinin sadece tesadüfi mekanizmalar ile oluştuğunu temel alan bir görüştür.

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisindeki yazıda da, genler üzerinde yapılan birtakım değişiklikler, "laboratuvarda evrimin bir aşaması oluşturuldu" gibi yanıltıcı bir şekilde duyurulmaktadır. Oysa başta da belirttiğimiz gibi bu ve benzeri deneylerin evrim teorisi ile hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

Genetik Çeşitlenmeler, Tür Oluşumuna Yol Açmaz

Bu çok açık bir gerçektir, çünkü genetik mühendisliğinin temel alındığı deneyler ile yeni bir tür oluşturulmamakta, sadece aynı tür içinde farklı özellikler elde edilebilmektedir.

Örneğin, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisindeki yazıda da, çamaşır suyunun soğuk suda da etkinliğini kaybetmemesi için yapılan çalışmalar örnek verilmiştir. Bu çalışmalar, *Pseudomonas* bakterisinde bulunan ve yağları çözebilme özelliğine sahip lipaz enzimlerinin, düşük sıcaklıklarda elde edilmesi esasına dayanır. Lipaz enziminin bilgisini taşıyan gen dizisi, çeşitli yöntemlerle daha küçük DNA parçalarına ayrılmaktadır. Daha sonra da bu parçalar gelişigüzel bir biçimde birbirleriyle birleşmeye bırakılmışlardır.

Bu deney, bir canlı türü içinde genetik değişimlerden ibarettir. Lipaz enzimine ait gen bilgisine yeni bir bilgi eklenmemekte, sadece enzimi etkin hale getiren sıcaklık derecesi düşürülmektedir. Bu ise, ne enzimin başka bir enzime ne de *Pseudomonas* bakterisinin bir başka tür bakteriye dönüşmesini sağlamaktadır. Buna "genetik çeşitlenme" (genetik varyasyon) denir ve bu çeşitlenme evrim teorisine hiçbir kanıt oluşturmaz.

Genetik çeşitlenmenin bakteriler düzeyinde pek çok örneği vardır. Sözgelimi, genetik mühendisliği çalışmalarında en çok kullanılan *E. coli* bakterisinin bir proteinine ait bilgiler, yukarıdaki yöntemle parçalanmakta, farklı eşleşmeler meydana getirilmekte ve böylece *E. coli* bakterisindeki bir proteine farklı özellikler kazandırılmaktadır. Ancak, burada kritik bir nokta vardır: Bu değişiklikler sonucunda, *E. coli* bakterisi hala *E. coli* bakterisi olarak kalmaktadır. Sadece, *E. coli* bakterisinin sahip olduğu bir özellik, örneğin bir enziminin etkin hale geldiği ısının derecesi değişmektedir.

Evrimciler ise, bu gerçeği bilmelerine rağmen biyoteknoloji ile genlerde yapılan değişiklikleri evrimin bir delili olarak sunmaya çalışırlar. Oysa, bu genetik değişikliklerin evrim teorisinin bir delili olabilmesi için, bu değişiklikler sonucunda bir genetik bilgi artışı olması ve farklı türlerin ortaya çıkması gerekmektedir. Çünkü evrim teorisinin temel iddiasına göre, türler, tamamen farklı özelliklere sahip başka türlere dönüşmektedir ve yeryüzündeki canlı türlerinin kaynağı bu değişimdir.

Laboratuvar deneyleri sonucunda elde edilen genetik çeşitlenmeler ise, bir canlı türünden tamamen farklı bir genetik yapıya sahip başka bir canlı türünün oluştuğu iddiasını açıklamaz. Genetik çeşitlenmede, sadece potansiyel veya mevcut genetik bilginin ortaya çıkması veya kaybolması söz konusudur.

Evrimciler genetik çeşitlenmeye "mikroevrim' adını vererek, kasıtlı olarak bu gerçeği saptırmaya ve genetik çeşitlenmeyi evrimin delili olarak göstermeye çalışırlar.

Bazı evrimcilerin iddiasına göre, genetik çeşitlenme, milyonlarca yıl içinde yeni bir türün oluşması ile sonuçlanır. Darwin'in iddiası da bu yöndedir.

Ancak genetik bilimi, evrimcilerin bu hayallerinin hiçbir zaman gerçekleşemeyeceğini ortaya koymaktadır. Çünkü, genetik çeşitlenmeye neden olan DNA'ların karışması, mutasyonlar, gen kombinasyonları gibi etkiler, sadece o canlı türünün sahip olduğu gen havuzu içinde gerçekleşir. Yani bu gen havuzuna yeni bir gen, başka bir deyişle farklı bir bilgi eklemek mümkün değildir. Sürekli karıştırılan oyun kartlarına yeni kartlar eklenmediği gibi, genlerin sürekli olarak birbirleri ile karıştırılmaları neticesinde yeni genler oluşmaz. 20. yüzyılın ünlü hayvan yetiştiricisi Luther Burbank da, türe bağlı kalma eğiliminin tüm canlıları belli bir sınır içinde tuttuğunu belirterek, türler arası değişimin olamayacağını açıklamıştır.1

Genetik Çeşitlenmeler "Tür Değişikliği" Sağlamadığı Gibi, Mutasyonlar da Böyle Bir Etki Göstermez

Bunun en açık delillerinden biri ise, yıllardır meyve sinekleri üzerinde yapılan deneylerdir. Radyasyona maruz bırakılan meyve sineklerinin birçok mutantı oluşmuştur: fazladan kanadı çıkan meyve sinekleri, kanatsız meyve sinekleri, çok büyük kanatları olan meyve sinekleri, çok küçük kanatları olan meyve sinekleri gibi... Ancak yine de bunların tamamı meyve sineği olarak kalmıştır, çoğu sakat kalmış, bir kısmı yaşamını dahi sürdürememiştir. Hayatta kalanlardan da ortaya yeni bir tür çıkmamıştır.

Moleküler biyolog Dr. Michael Thomas, mikroevrimin, türler arasında değişime olanak tanımadığını ve evrimcilerin bu konuda bir çarpıtma yaptıklarını açıklar. Bu konuda verdiği örneklerden biri, evrimciler tarafından çarpıtılarak kullanılan bakteri ribozomu mutasyonlarıdır. Bu mutasyonlar bazı durumlarda ribozumun çalışmasını durdurmamakta, sadece form değişikliğine yol açmaktadır. Bu form değişikliği ise bakterinin *streptomicin* gibi ribozom üzerinde etkili olan antibiyotiklerden etkilenmemesini sağlamaktadır. Ancak bu durum bakteriye yeni bir genetik bilgi eklememekte, dolayısıyla iddia edildiği gibi bir "evrim örneği" oluşturmamaktadır. Dr. Thomas şu yorumu yapmaktadır:

Mutasyona uğrayan ribozom hala tipik bir bakteri ribozomudur. Bakteri hala bir bakteri olarak değişim göstermiş, başka bir türe dönüşmemiştir. Bugüne kadar bakteriler üzerinde uygulanan mutasyonlarda, bakteriye değil de farklı bir türe ait bir özelliğe dönüşüm görülmemiştir.

Mikroevrim türleri değiştirmez, ancak organizmanın kendi türü içinde bazı değişikliklere sahip olmasına olanak tanır.

Bazı evrimciler bu "küçük" değişikliklerin milyonlarca yıl içinde makroevrimsel bir değişimle sonuçlanacağını öne sürebilirler. Ancak, E. coli gibi metabolik kapasitesi olan bir bakteriye uygulanan değişimler bile bakterinin türünü değiştirmesine yetmemiştir. Ayrıca laboratuvarda gözlemlenen değişimler, makroevrim için gereken değişimler değildir. Öyle ise,

mikroevrimin, makro evrim ile sonuçlanacağını iddia edenler yanlış bir benzetme kullanmakla suçlanabilirler.[2]

Mikroevrim olarak adlandırılan genetik çeşitlenmenin, evrim teorisinin temelini oluşturan makroevrim iddiasını açıklayamayacağını, ünlü evrimci paleontolog Roger Lewin ise şöyle açıklamaktadır:

Darwin'in (varyasyonlardan yola çıkarak) yaptığı mantık yürütmeler haklı mıydı? Evrimsel biyolojinin tarihindeki son 40 yılın en önemli konferanslarından birine katılan bilim adamlarının ortaya koydukları yargıya göre, bu sorunun cevabı "hayır"dır. Chicago konferansındaki temel sorun, "mikroevrimi sağlayan temel mekanizmaların, makroevrim adını verdiğimiz fenomeni açıklamak için de kullanılıp kullanılamayacağı olmuştur. Cevap açıkça verilebilir: Hayır.[3]

Evrim teorisini eleştiren kitap ve makaleleri ile tanınan biyofizik profesörü Lee Spetner ise, bu gerçeği şöyle ifade etmektedir:

Evrimciler, 'evrim bir gerçektir' diye ısrar etseler de, evrim imkansız bir hikayeden başka bir şey değildir. Hiç kimse makroevrimin oluştuğunu gösterememiştir. Birçok evrimci makroevrimin, uzun bir mikroevrim dizisinin sonucu olduğunu öne sürer, ancak bugüne kadar bunu kanıtlayabilen biri olmamıştır.[4]

Sonuç olarak, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde yer verilen ve genetik çeşitlenme ile sonuçlanan deneyler, evrim teorisinin bir delili değildir. Çünkü evrim teorisi, doğada canlıları daha kompleks hale getiren mekanizmalar bulunduğunu ve bu yolla bir canlı türünün bir başka canlı türüne dönüştüğünü iddia eder. Oysa, genetik mühendisliği ve biyoteknoloji alanında yapılan deneylerde genetik çeşitlenmelerin, tür değişikliğine yol açmasının imkansız olduğu görülmüştür. Ancak *Cumhuriyet Bilim Teknik* gibi evrimci yayınlarda bu gerçek görmezden gelinmekte ve bazı kelime oyunları ile evrim teorisinin laboratuvarda ispatlandığı gibi gerçek dışı iddialar öne sürülmektedir.

Bilinçli Olarak Yönlendirilmiş Deneyler, Evrim Teorisine Kanıt Sağlamaz

Bu noktada belirtilmesi gereken bir başka konu ise, evrimcilerin evrime delil gibi sundukları deneylerin yapısıyla ilgilidir. Evrimciler, hem genlerde oluşan değişikliklerin rastgele meydana geldiğini öne sürerler, hem de bu rastgele değişikliklerden faydalı olanların doğal seleksiyon gibi şuursuz bir mekanizma tarafından seçildiğini iddia ederler. Ancak, laboratuvarda oluşturdukları ortamda hiçbir şey rastgele değildir. Aksine, genlerin çeşitli özel enzimlerin kullanılmasıyla DNA'dan kopartılarak, birbirleri ile karıştırılmaları, daha sonra tekrar bakterinin hücresine yerleştirilmeleri, ardından faydalı olanların seçilerek, tekrar birbirleri ile karıştırılmaları ve bu esnada hep uygun ortamlarda bulundurulmaları gibi aşamalar, bilinçli, akıl ve bilgi sahibi bilim adamları tarafından, özel hazırlanmış laboratuvar koşullarında yapılmaktadır. Ancak evrimcilerin iddiasına göre, doğada "evrim" gerçekleşirken herhangi bir akıl, bilinç ve bilgi bulunmamaktadır. Sadece tesadüfler ve bilinçsiz doğa kanunları etkindir. Evrimciler her ne kadar "laboratuvarda evrim kanıtlandı" başlıkları ile deneylerini duyursalar da, bu deneyler aslında, laboratuvarda bilinçli bir tasarımın gerekliliğinin kanıtlandığını göstermektedir.

Aslında genetik mühendisliğini içine alan araştırma ve deneylerin tamamı, canlılığın var olabilmesi için akıl, bilinç, bilgi ve tasarım gerektiğini göstermektedir. Bu ise, sonsuz bir akıl ve bilgiye sahip olan Yaratıcı'nın, Allah'ın varlığının açık bir ispatıdır. Fakat evrimciler, evrim teorisine körü körüne bağlılıkları nedeniyle bu açık gerçeği görmezden gelmektedirler. Kansas State Üniversitesi'nden Scott C. Todd'un 30 Eylül 2000 tarihli *Nature* dergisinde yer alan sözleri bunun en açık delillerindendir:

Bütün veriler bilinçli bir tasarım olduğunu gösterse dahi böyle bir hipotez, natüralizme uymadığı için bilimden dışlanır.

Todd'un natüralizmden kastettiği ise, materyalist bilim anlayışıdır. Sadece maddenin varlığını kabul eden ve Allah'ın varlığını inkar etmeyi zorunlu kılan bir saplantıdır bu. İşte evrimciler bu materyalist saplantıları nedeniyle, evrim teorisini çürüten deney veya delilleri dahi, evrim teorisinin bir delili gibi sunma saplantısına sahiptirler. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde yer alan yazı da bunun tipik bir örneği olarak arşivlere geçmiştir.

1- *World Magazine,* cilt 16, no. 7, 24 Şubat 2001.

2- Michael Thomas, "Stasis Considered", *Origins Research*, cilt 12, no. 2.

3- Roger Lewin, "Evolutionary theory under fire", *Science*, cilt 210 (4472), 21 Kasım 1980, s. 883.

4- Dr. Lee Spetner, Lee Spetner/Edward Max Dialogue, continuing an exchange with Dr. Edward E. Max; http://www.trueorigin.org/spetner2.htm.

İNSAN DERİSİNİN RENGİNDEKİ FARKLILIKLARIN NEDENİ EVRİM DEĞİLDİR

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinin 30 Kasım 2002 tarihli sayısında, "İnsanın Deri Rengindeki Farklılıkların Sırrı Çözüldü" başlıklı bir yazı yayınlandı. İnsan derisinin renginin sözde evrimi hakkında bu yazıda yer alan yanılgılar aşağıda açıklanmaktadır.

İnsan Derisinin Rengindeki Farklılıklar Evrimin Sonucu Değildir

Söz konusu yazıda, ilk insanların farklı iklimlere göç ettikçe, derilerinin renginin bazı faktörlere bağlı olarak değiştiği anlatılmakta ve bu değişim evrimin bir parçası olarak gösterilmektedir. Oysa farklı deri renklerinin meydana gelmesi insan evriminin bir sonucu değildir. Farklı insan renkleri, insanların sahip olduğu genetik çeşitliliğin bir sonucudur.

Söz konusu yazıda, farklı insan derisi renklerinin kökeni özetle şöyle açıklanmaktadır: İlk insanlar farklı bölgelere göç ettiklerinde, farklı iklimler ve yiyeceklerle karşılaştılar. Bu yeni çevre koşulları ise, ten rengi ile birleştiğinde insanın sağlığı üzerinde farklı etkiler meydana getirdi. Örneğin daha soğuk iklimlere gidenler arasında daha koyu tene sahip olanlar vitamin D eksikliği yaşadılar; bu nedenle raşitizm gibi hastalıklara sahiptiler. Bilindiği gibi deri, güneş ışığını kullanarak D vitamini üretir. Soğuk iklimlerde daha az güneş ışığı olduğu ve koyu renk tenliler, güneş ışığına daha çok dirençli oldukları için daha az D vitamini ürettiler. Bunun bir sonucu olarak ise, soğuk iklime göç eden insan topluluğu içindeki koyu renk tenliler zaman içinde elendiler, geriye ise beyaz tenlilerden oluşan bir topluluk kaldı.

Bunun tam tersi durum ise, daha sıcak bölgelere göç eden topluluklar arasında yaşandı. Daha sıcak bölgelerde, daha koyu renk tenliler daha kolay yaşayacakları ve cilt kanseri gibi deri hastalıklarına yakalanma riskleri daha az olduğu için, burada yaşayan insan topluluklarının içinde, beyaz tenliler zaman içinde yavaş yavaş elendi ve geriye koyu renk tenliler kaldı.

Evrimciler bu süreci teorilerinin bir kanıtı gibi göstermeye çalışırlar, oysa yukarıdaki açıklamada görüldüğü gibi, gerçekte ortada bir evrim süreci bulunmamaktadır. Zaten mevcut olan insan derisine ait özellikler, belli yerlerde daha baskın çıkmakta ve bir süre sonra üstün duruma gelmektedir. Belli bir bölgedeki belli bir ten rengi, evrim teorisinin öngördüğü gibi mutasyonlar sonucunda meydana gelmemektedir. Ortada basitten komplekse doğru bir evrim de yoktur. Daha önce olmayan genlerin evrimi de söz konusu değildir. Sadece mevcut olan genetik çeşitlenmenin coğrafi dağılımı ve coğrafi şartlara göre bazı genetik varyasyonların baskın çıkması durumu vardır. Oysa evrim olabilmesi için, daha önce bulunmayan genlerin mutasyonlar ve doğal seleksiyon sonucunda ortaya çıkması ve organizmada basitten komplekse doğru bir gelişim olması gerekmektedir.

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisi, evrimcilerin klasik yanılgısını tekrar ederek, bir tür içindeki varyasyonları, evrim gibi anlatmıştır.

Varyasyonlar Evrim Değildir

Varyasyon, genetik biliminde kullanılan bir terimdir ve "çeşitlenme" anlamına gelir. Bu genetik olay, bir canlı türünün içindeki bireylerin ya da grupların, birbirlerinden farklı özelliklere sahip olmasına neden olur. Varyasyonların kaynağı ise o türün içindeki bireylerin sahip olduğu genetik bilgidir. Bu bireylerin aralarındaki eşleşmeler sonucunda bu genetik bilgi yeni nesillerde değişik kombinasyonlarda biraraya gelir. Anne ve babanın kromozomları arasında genetik madde alışverişi olur. Böylece genler birbiriyle karışır. Bunun sonucu da bu bireyin fiziksel özelliklerinde bir çeşitlenme meydana gelmesidir.

İnsan ırkları ve insanlar arasındaki birbirinden farklı fiziksel özellikler de insan türüne ait 'varyasyonlar'dır. Yeryüzündeki insanların hepsi temelde aynı genetik bilgiye sahiptirler; ama bu genetik bilginin izin verdiği varyasyon potansiyeli sayesinde, kimisi açık renk kimisi koyu renk tenlidir, kimi çekik gözlüdür, kimisi kızıl saçlıdır, kimisinin burnu uzun, kimisinin boyu kısadır. *(Varyasyonun anlamı ve neden evrim teorisine delil olmadığı konusunda detaylı bilgi için bkz. Hayatın Gerçek Kökeni, Harun Yahya)*

Sonuç

Yukarıdaki açıklamalarda da görüldüğü gibi, insanların derilerinin farklı renklerde oluşu, evrim teorisi açısından bir kanıt değildir. *CBT* dergisi, her zamanki yöntemini kullanarak, bazı bilimsel bulguları evrim teorisinin lehindeymiş gibi yorumlamakta bir sakınca görmemiştir. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin, evrimci ve materyalist tutuculuktan kurtulmuş, objektif bilim haberleri vermeye başlayacağı günlerin çok yakın olduğunu umuyoruz.

BİLİM ÇOCUK DERGİSİNİN YANILTICI EVRİM PROPAGANDASI

Tübitak yayınlarından *Bilim Çocuk* dergisinin Şubat 2002 sayısında "Atalarımız Ergenlik Çağını Yaşamıyordu" başlıklı bir yazı yayınlandı. Aşağıda, bu yazıdaki yanılgılar ve çarpıtmalar hakkında bir açıklama yer almaktadır.

Bir Diş Fosiline Bakılarak Üretilen Senaryolar Bilimsel Değildir

Söz konusu yazıda, bir diş fosilini inceleyen evrimci bilim adamının, ilk insanların ergenlik yaşını yaşamadıklarını ortaya çıkardığı iddia ediliyordu. Ayrıca, bu iddia iki hayali yarı insan yarı maymun yaratığın çizimleri ile süslenmişti ve çocuklara *"işte sizin atalarınız bu yarı hayvan yarı insan yaratıklardır"* mesajı veriliyordu.

Tek bir dişe veya küçük bir kemik parçasına bakarak, günümüzden milyonlarca yıl önce yaşamış olan canlıların anatomileri, sosyal yaşantıları, duruşları, yürüyüşleri hakkında senaryolar üretmek, son derece detaylı hikayeler yazmak evrimcilerin en bilinen özellikleri arasındadır. Evrimcilerin bu yanıltıcı çalışmalarından en ünlüsü Nebraska Adamı skandalıdır.

Evrimciler, buldukları tek bir diş fosilinden yola çıkarak, bu dişin sahibine Nebraska Adamı ismini vermişler, daha sonra bu hayali adamın hayali resimlerini çizmişlerdi. Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska Adamı'nın eşinin ve çocuklarının doğal ortamda aile resimleri yayınlanmıştı. Ancak, ileriki yıllarda iskeletin diğer parçaları da bulunduğunda, bu dişin ne bir maymuna ne de bir insana ait olmadığı, *Prosthennops* cinsinden yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne ait olduğu anlaşıldı.

Söz konusu örnek ve diğer pek çok benzeri bilimsel skandal bize göstermektedir ki, evrimcilerin insanın kökeni hakkındaki iddiaları, fosilleri taraflı yorumlayarak ürettikleri senaryolara dayalıdır ve tamamen hayal güçlerinin bir ürünüdür. Evrimciler tarafından fosil kalıntılarına dayanılarak yapıldığı ileri sürülen rekonstrüksiyonlar da, gerçekte tamamen evrim ideolojisinin gereklerine uygun olarak tasarlanır. Sözgelimi, söz konusu yazıda olduğu gibi bir diş fosili bulan bir evrimci bunu evrimci beklentilerine ve önyargılarına uygun olarak yorumlar.

Harvard Üniversitesi antropologlarından David Pilbeam, "*benim uğraştığım paleoantropoloji alanında daha önce edinilmiş izlenimlerden oluşmuş teori, daima gerçek verilere baskın çıkar"* derken bu gerçeği vurgulamaktadır.1

Sonuç

Evrim teorisini desteklemek uğruna yapılan önyargılı değerlendirmeler, bu teorinin bilimsel bir teoriden ziyade, bir tür ideoloji olduğunu göstermektedir. *Bilim Çocuk* dergisinde yayınlanan yazı da, evrim ideolojisine uygun olarak hazırlanmıştır.

Her ideolojinin olduğu gibi, bu ideolojinin de fanatik taraftarları vardır ve bunlar evrimi her ne pahasına olursa olsun savunma çabası içindedirler. Teoriye o denli dogmatik bir biçimde bağlanmışlardır ki, ellerine geçen her bulguyu, evrimle hiçbir ilgisi olmasa da, teorinin büyük bir kanıtı olarak algılamaktadırlar. Bu kuşkusuz bilim adına üzücü bir tablodur; çünkü bilim dünyasının temelsiz bir dogma uğruna yanlış yönlendirildiğini gösterir.

Daha da vahim olanı, genç beyinlerin bu tür dogmalarla doldurulması ve onlara sahte bir bilimin propagandasının yapılıyor olmasıdır. *Bilim ve Çocuk* dergisinin bir an önce bu yanlıştan vazgeçmesini diliyoruz.

1- David Pilbeam, "Rearranging Our Family Tree", *Nature*, Haziran 1978, s. 40.

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİ, EVRİM HİKAYELERİ ANLATMAYA DEVAM EDİYOR

B*ilim ve Teknik* dergisi, evrim teorisinin propagandasını yapma misyonunu Ağustos 2002 sayısında da sürdürdü. Derginin bazı bölümlerinde, gerçekte evrim teorisinin çelişkilerini ortaya koyan gelişmeler, evrim teorisinin yeni bir açıklaması veya delili gibi sunulmuştu. Bu yazılardan ikisine ("En Eski İnsan mı?" ve "Büyük Göçe Büyük Beyin Gerekmiyormuş") konu olan iki ayrı fosil hakkındaki evrimci iddialara önceki serilerde cevap verilmişti. *(bkz. Evrimcilere Net Cevap 2-3, Harun Yahya)* Bu nedenle bu yazıda, bu iki konuya yer verilmeyecektir.

Aşağıda, *Bilim ve Teknik* dergisinin Ağustos 2002 sayısında yer alan "Atalarımız Çoğalıyor" ve "Global Isınma Evrimi Hızlandırıyor mu?" başlıklı yazılardaki bilimsel ve mantıksal yanılgılar incelenecektir.

"Atalarımız Çoğalıyor" Başlıklı Yazı
Evrim Teorisinin Çıkmazını Ortaya Koymaktadır

Bu yazıda, Illinois Üniversitesi'nden Carl Woese'un geçtiğimiz ay, canlıların kökeni hakkında yaptığı yeni açıklamalara yer verilmektedir. Woese, klasik Darwinci düşüncenin doğru olmadığını, bu düşünce ile hayatın kökeninin açıklanamayacağını belirtmektedir. Ancak kendi getirdiği açıklama, en az klasik Darwinci tez kadar çıkmazdadır. Klasik Darwinci görüşe göre, canlılık tek bir ata hücreden evrimleşerek meydana gelmiştir. Tesadüfen oluştuğuna inanılan ilk ata hücre, evrimleşerek iki türe, arke ve öbakterilere bölünmüş, ökaryotlar ise daha sonra arkelerden ya da arkelerle öbakteri karışımı bir türden evrimleşmiştir. Woese ise, bu üç hücre türünün birbirinden bağımsız olarak ortaya çıktıkları görüşünü savunmaktadır.

Ancak, Woese'un açıklamaları evrim teorisi için daha da büyük sorunlar getiriyor. Çünkü, evrimciler henüz tek bir hücrenin, hatta hücreyi meydana getiren proteinlerden tek bir tanesinin dahi tesadüfen nasıl oluştuğunu açıklayamazken, Woese, üç farklı hücre tipinin birbirinden bağımsız olarak, ayrı ayrı nasıl olup da tesadüfen oluşabildiğini açıklamak zorunda.

Hücrelerin Yapı Taşları Olan Proteinlerin Tek Bir
Tanesinin Dahi Tesadüfen Oluşması İhtimali Yoktur

Hücrenin ve proteinlerin yapısındaki komplekslik ortaya çıktıktan sonra, birçok moleküler biyolog, proteinlerin tesadüfler sonucunda meydana gelme ihtimallerinin olup olmadığı konusunda pek çok olasılık hesabı yapmıştır. Bu bilim adamları arasında Harold Morowitz, Fred Hoyle, Ilya Prigogine, Hubert Yockey ve Robert Sauer gibi ünlü kişiler de bulunmaktadır. Burada sayılanlar, evrimci bilim adamları olmalarına rağmen, vardıkları sonuç, protein gibi makromoleküllerin tesadüfen oluşma ihtimallerinin kesinlikle olmadığı yönündedir.

Örneğin 100 aminoasite sahip küçük bir protein molekülünün tesadüfler sonucunda oluşma ihtimalinin imkansızlığını şöyle bir matematik hesabı ile görebiliriz:

100 aminoasit uzunluğundaki bir proteinde, tüm aminoasitlerin tesadüfen sol-elli olma ihtimali yaklaşık olarak (1/2)100 ya da 1030'da 1 ihtimaldir. (Doğada her aminoasit sağ elli ve sol elli olmak üzere iki türlüdür. Canlılardaki aminoasitlerin tamamı sol ellidir.) Canlılardaki proteinlerde 20 aminoasit bulunduğundan, proteini oluşturan aminoasit zincirinin belli bir bölgesinde özel bir aminoasit elde etme ihtimali 1/20 dir. 100 aminoasit uzunluğundaki özel bir proteini elde etme ihtimali (1/20)100 ya da 10130'da 1'dir. Belli bir aminoasit zincirinde peptid bağ elde etme ihtimali yaklaşık %50'dir. (Fonksiyonel bir proteini oluşturan aminoasit aralarında peptid bağ denilen bağ ile bağlanmalıdırlar.) İçindeki bütün bağların peptid olduğu 100 aminoasitlik bir zincir elde etme ihtimali yaklaşık (1/2)100 yada 1030'da bir ihtimaldir. Bu da neredeyse sıfır denebilecek kadar az bir ihtimaldir.

Şimdi tüm bu olasılık hesaplarını göz önünde bulundurarak, bütün bağlarının peptid bağ olduğu, bütün aminoasitlerinin sol-elli olduğu ve aminoasitlerin belirli bir protein için özel bir sıralamaya göre dizildiği 100 aminoasit uzunluğundaki bir zincirin tesadüfen oluşma ihtimalinin ne olduğuna bakalım. Bu ihtimal yaklaşık 10190'da 1 olur. Böyle bir ihtimalin gerçekleşebilmesi için dünyanın yaşı kadar uzun bir süre verilse bile, pratik olarak bu proteinin oluşması ihtimali sıfırdır. Ayrıca matematiksel olarak 1050'de bir ihtimalin "sıfır" olduğunu da göz önünde bulundurursak, böyle bir durumun tesadüfen oluşum ihtimalinin kesinlikle imkansız olduğunu daha açık görebiliriz. Hatta 10190 sayısının yaklaşık 4 tane 1050 sayısı içerdiği düşünülürse, bu imkansızlık daha da iyi anlaşılır. (1050.1050.1050.1040=10190).

Bu sonuçların ışığında dünyaca ünlü biyokimyacı Prof. Dr. Michael Behe, 100 aminoasit uzunluğundaki bir proteinde uygun bir dizilim elde etme ihtimalinin, gözleri kapalı birinin 8.600.000 kilometrekare büyüklüğündeki Sahra Çölü'ndeki işaretlenmiş tek bir kum parçasını bulma ve bunu üç kez tekrarlama ihtimalinden bile çok daha az olduğunu ifade etmektedir.[1]

Science News isimli bilimsel derginin Ocak 1999 sayısında yayınlanan bir makalede de, aminoasitlerin nasıl olup da proteinleri oluşturduğuna hala hiçbir açıklama getirilemediği şöyle belirtilmektedir:

Hiç kimse şimdiye kadar nasıl olup da geniş çapta dağılmış yapı taşlarının proteinlere dönüştüğünü tatmin edici bir şekilde açıklayamamıştır. İlkel dünyanın varsayılan koşulları, aminoasitleri yalıtılmış bir yalnızlığa doğru sürükleyecek şekildedir.[2]

Tek bir proteinin dahi tesadüfen oluşması imkansızlığın bu kadar ötesinde iken, canlıların yapılarında görev yapan binlerce çeşit proteinin tesadüfen oluşup, biraraya gelerek hücreleri oluşturduğunu iddia etmenin ne kadar mantık dışı olduğu ortadadır. Kaldı ki, hücre bünyesinde görev yapanlar sadece proteinler değildir. Hücre üstün bir şuurla yaratılmış olan proteinlerin ve diğer moleküllerin aynı şuur ile ve eşsiz bir planla organize edilmelerinden oluşur. Hücrenin planı içinde hiçbir molekül boş yere üretilmez, her birinin kendi özelliklerine uygun bir görevi vardır.

Evrimciler, hücrenin içindeki tek bir proteinin dahi tesadüfen nasıl oluştuğunu açıklayamazken, Woese'un öne sürdüğü gibi üç ayrı hücre tipinin ayrı ayrı tesadüfen oluştuğunu kesinlikle açıklayamazlar. Woese, her ne kadar yeni tezini ortaya atarken, "klasik Darwinist düşünce ile hücrenin evriminin açıklanmasının imkansızlaştığını, yeni görüşler öne sürmek gerektiğini" belirtmiş olsa da, kendi açıklaması ile evrim teorisi kurtulmamış, bilakis evrim teorisinin en önemli çıkmazlarından biri bir kez daha gözler önüne getirilmiştir.

Woese'yi böylesine imkansız bir tez öne sürmeye iten nedene de dikkat etmek gerekir: Söz konusu üç ayrı hücre tipi (yani arkebakteriler, öbakteriler ve ökaryotlar) birbirlerinden yapısal olarak çok farklıdırlar ve bu hücrelerin arasında "evrim basamağı" teşkil edecek bir ara form bulunmadığı gibi böyle bir ara formu teorik olarak tasarlamak bile mümkün gözükmemektedir. Dolayısıyla bunların ayrı ayrı ortaya çıktıkları tezi, herhangi bir kanıttan değil, bunların birbirlerinden evrimleşmelerinin imkansız olduğunun görülmesinden kaynaklanmaktadır. Bu açıdan da Woese'nin tezi evrim teorisi için yaşamın kökeni konusunda bir çıkış yolu değil, sadece büyük bir çıkmazın itirafıdır.

'Global Isınma Evrimi Hızlandırıyor mu?' Başlıklı Yazıdaki Yanılgılar

Bilim ve Teknik dergisinin Ağustos 2002 tarihli sayısında yer alan "Global Isınma Evrimi Hızlandırıyor mu?" başlıklı yazıda ise, çok daha vahim sayılabilecek bir iddia yer alıyor. Kansas Üniversitesi'nden bazı araştırmacılara göre, atmosferdeki CO_2 oranı arttıkça, türlerin sayısı da artış gösteriyor. Fosil verileriyle, CO_2 artış oranını karşılaştıran araştırmacılar, CO_2 oranı ile yeni türlerin ortaya çıkışı arasında bir ilişki olduğunu gördüklerini iddia etmektedirler.

Bu iddia, evrimcilerin kısır döngü mantıklarının tipik bir örneğidir. Evrimciler, her koşulda evrim teorisinin doğru olduğunu kabul ettikleri için, tüm mantıklarını bunun üzerine kurarlar. Örneğin,

1. günümüzde birçok canlı türü var,
2. evrim de gerçekleştiğine göre,
3. demek ki bu türler birbirlerinden evrimleştiler, benzeri mantıklar kurarlar. Ancak bu farklı türlerin birbirlerinden nasıl evrimleştikleri sorusuna verecekleri bir cevapları yoktur.

CO_2 ile türlerin ortaya çıkışı konusunda da aynı durum söz konusudur.

1. CO_2 oranı arttığı dönemlerde yeryüzünde daha çok tür ortaya çıkıyor.
2. evrim de gerçekleştiğine göre,
3. CO_2 türlerin evrimleşmesini hızlandırıyor.

Ne var ki, bir önceki örnekte de olduğu gibi, evrimcilerin bu kez de, "CO_2 nasıl olup da evrimi hızlandırıyor?" sorusuna verebilecekleri bir cevapları yoktur. Nitekim *New Scientist* dergisinde yer alan "Nature Steps on the Gas" (Doğa Gaz Üzerinde Yükseliyor) başlıklı makalede konu hakkında şu yoruma yer veriliyor:

Araştırmacılar, CO_2 seviyesinin evrimi nasıl etkilediği konusunda emin değiller.[3]

Evrimcilerin bu kısır döngü mantığı ile, her olayı birbiri ile ilişkili göstermek mümkündür. Örneğin, güneşli havalarda borsada satışların artış gösterdiğini öne sürebilirsiniz. Ancak biri size, Güneş ile borsa arasında nasıl bir ilişki olduğunu sorduğunda, "bunu bilmiyoruz" diyebilirsiniz. Veya, elma tüketiminin çok olduğu bir şehirde, kitap okuma oranının da yüksek olduğunu tespit edebilirsiniz. Ve eğer evrimciler gibi bir mantık yapısına sahipseniz, hemen elma tüketimi ile kitap okuma alışkanlığı arasında bir ilişki olduğunu öne sürebilirsiniz. Ancak yine, evrimciler gibi "nasıl" sorusuna bir cevabınız olmaz.

Sonuç

Bilim alanındaki gelişmeler, evrim teorisinin 19. yüzyıla ait gerçekdışı bir inanç olduğunu açıkça ortaya çıkardı. Ne var ki evrimciler, bu gerçeği görmezden gelerek, evrim teorisini ayakta tutmak için hala büyük bir uğraş vermeye devam etmektedirler. *Bilim ve Teknik* dergisinde yer alan bu haberler de bunun bir örneği. Fransız Bilimler Akademisi eski başkanı ve *Evolution of Living Organisms* (Canlı Organizmaların Evrimi) isimli kitabın yazarı Pierre Paul Grassé, bir evrimci olmasına rağmen, evrim teorisini açık sözlülükle eleştirmesi ile tanınmaktadır. Grassé, evrimcilerin gözü kapalı taraftarlıkları hakkında şu yorumda bulunur:

Bugün, bizim görevimiz, bizden daha önce baş gösteren ve basit, anlaşılır ve açıklanmış bir olgu olarak kabul edilen evrim mitolojisini yıkmaktır.

Hile (aldatma) bazen bilinçsiz olur, ama her zaman değil, çünkü bazı insanlar, tarafgirlikleri nedeniyle, amaçlı olarak gerçeği görmezden gelirler ve inançlarının yetersizliğini ve yanlışlığını kabul etmeyi reddederler.[4]

Bilim ve Teknik dergisine, daha önceleri birçok kez hatırlattığımız gibi, *"tarafgirliği nedeniyle, amaçlı olarak gerçeği görmezden gelmemesini, inançlarının yetersizliğini ve yanlışlığını kabul etmesini"* tavsiye ediyoruz.

1- *Mere Creation*, edited by William A. Dembski, Intervarsity Press, Illinois, 1998, ss. 125-126.

2- Sarah Simpson, "Life's First Scalding Steps", *Science News*, no. 155(2), 9 Ocak 1999, s. 25.

3- Dan Eatherley, "Nature steps on gas", *New Scientist*, cilt 174, no. 2348, 22 Haziran 2002, s. 13.

4- Pierre Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s. 8.

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİNİN FOSİL PROTEİNLER ÇIKMAZI

Bilim ve Ütopya dergisinin Aralık 2002 sayısının 75. sayfasında, "Fosillerdeki Proteinler, Evrimin Anlaşılmasına Yarayacak" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, bir kemik fosili üzerinde yapılan çalışmaların sonucunda, proteinlerin fosiller içinde milyonlarca yıl saklanabildiği belirtiliyordu. Hem *Bilim ve Ütopya*, hem de yazının asıl kaynağı olan *New Scientist* dergisi, bu buluş sayesinde, canlı türleri arasındaki evrimsel ilişkinin izinin sürülebileceğini öne sürmektedirler. Her buluşu, evrimci önyargılarıyla değerlendiren bu yayın kuruluşları, bilimsel bir çıkarımda bulunmamakta, sadece ideolojilerine uygun olarak dileklerini ifade etmektedirler.

Herşeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, canlı türlerinin birbirlerinden evrimleşerek türedikleri bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçek değildir. Aksine, kanıtlar bunun mümkün olmadığını göstermektedir. Dolayısıyla, evrimcilerin senaryoları, sadece teorilerine olan dogmatik bağlılıklarından kaynaklanmaktadır: Önce bir varsayımda bulunmakta, sonra da bu varsayım kesin bir gerçekmiş gibi yeni buluşları bu varsayıma uydurmaya çalışmaktadırlar.

Darwinizm'in bu çarpık mantık örgüsü bazen öyle işletilmektedir ki, evrimin aleyhindeki bir bilgi bile bazen teorinin kanıtı gibi sunulabilmektedir. *Bilim ve Ütopya*'nın yazısı bunun açık bir örneğini içermektedir: Yazıda, araştırmacıların yaklaşık 55 bin yıl öncesine ait bizonların atalarına ait kemiklerden *osteokalsin* adlı proteini aldıkları ve bu proteninin aminoasit dizilimini saptadıkları belirtilmektedir. Pekiyi sonuç nedir?

Bu dizilimin günümüz bizonlarınki ile tamamen uyumlu olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu bilgiyi öğrenen önyargısız bir kişi, *"demek ki bizonlarda hiçbir evrim yaşanmamış, 55 bin yıl önce nasıllarsa, günümüzde de aynı şekildedirler, bu çalışmanın evrimi gösteren bir yönü yoktur"* diyecektir. Ancak evrimciler bunu diyemedikleri için, *"Osteokalsinin farklılaşması yavaş..."* demektedirler. Bu evrimci önyargının etkisinin çarpıcı bir göstergesidir. Ortada hiçbir değişim olmadığı halde hala farklılaşmadan söz edebilmek, bu yorumu yapanın ne kadar bağnaz olduğunu ortaya koymaktadır.

Evrimciler, ellerinde evrimi kanıtlayan bir delil olmadığı için, kelime oyunlarını teorilerini ayakta tutabilmek için en etkin yöntem olarak görmektedirler.

Evrimcilerin bir diğer yöntemi ise, yine bu yazıda görülen taraftarlarına vaadde bulunma, ümit verme yöntemidir. Yazıda, fosillerden elde edilen proteinlerin, canlılar arasındaki evrimsel ilişkiyi ortaya çıkaracağı vaat edilmektedir. Ancak ortada bu yönde elde edilmiş tek bir bilimsel sonuç bulunmamaktadır.

Bilim ve Ütopya dergisine ve diğer tutucu evrimcilere tavsiyemiz, evrimi körü körüne savunmak için türlü yöntem ve taktikler geliştirmek yerine, konuya objektif bir gözle yaklaşmaları ve bilimsel delillerle yüzleşmeleridir. Bu durumda Darwinizm'e inanmakla büyük bir aldanış içinde olduklarını kendileri de göreceklerdir.

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİNİN ''HIV VİRÜSÜNÜN EVRİMİ'' HİKAYESİ

Bilim ve Teknik dergisinin Nisan 2002 sayısında "AIDS" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, AIDS hastalığına neden olan *HIV* virüsünün evriminden söz ediliyordu. *HIV* virüsünün çok fazla mutasyona uğraması ve ilaçlara çok hızlı direnç kazanması *Bilim ve Teknik* dergisi tarafından "*HIV* virüsünün evrimi" olarak nitelendirilmişti.

Oysa, *HIV* virüsünün bu özellikleri bir evrim değildir. *Bilim ve Teknik* dergisi, konuyu evrimci önyargılarla değerlendirmiştir.

HIV virüsünün çok hızlı mutasyon geçirdiği doğrudur, ancak bu virüsün çok fazla mutasyon geçirmesi onu başka bir canlı yapmamaktadır, *HIV* virüsü yine *HIV* virüsü olarak kalmaktadır. Biyoloji profesörü Michael Behe, evrimcilerin *HIV* virüsünün mutasyona uğramasını evrim olarak nitelendirmesini şöyle eleştirmektedir:

*Görüyorsunuz HIV mutasyona uğruyor ve ilaçlara dirençli hale geliyor, böylece evrim gerçekleşiyor! Başka soruya ne gerek var? Ancak bu programı (bu iddianın yer aldığı PBS televizyonundaki programı) izleyen hiç kimse, milyonlarca hastada yer alan olağanüstü sayıda virüs parçacıklarının defalarca mutasyona uğramalarına, aralarında acımasız bir rekabet olmasına ve doğal seleksiyonun etkisine rağmen hala HIV virüsüne sahip olduğumuzun, çok farklı bir virüsün oluşmadığının farkında değildi. Öyle ise bu doğal seleksiyonun sınırsız olasılıklarını değil de, sınırlarını mı göstermektedir? Ve bir virüste meydana gelen basit bir ilaç direncine bakarak, olağanüstü kompleks biyolojik özelliklerin zaman içinde oluşacağı varsayımında bulunabilir miyiz?*1

Tıp doktoru Carl Wieland ise "Has AIDS Evolved?" (AIDS Evrimleşti mi?) başlıklı makalesini şöyle bitirmektedir:

*Bu makalenin başlığında sorulan sorunun cevabı şudur: virüsler çok fazla değişebilirler ve AIDS virüsü bulaşıcılığını değiştirmiş olabilir, ancak bu tür değişikliklerin, nitelik veya yön olarak, virüsü tamamen yeni ve daha kompleks bir organizmaya dönüştürecek değişiklikler olmadığı kesindir. Bu anlamda, AIDS evrimleşmemiştir.*2

Evrimci bilim adamlarının, HIV virüsü gibi hızlı mutasyona uğrayan organizmaları veya ilaçlara karşı direnç kazanan bakteri ve virüsleri, türlerin sahip olduğu genetik çeşitliliği evrime delil gibi göstermeleri bilinen bir evrimci taktiktir. Amaç, konu hakkında bilgisi olmayan insanların gözlerini boyamak, evrimi bilimsel bir gerçek gibi sunmaktır. Genetik çeşitliliğin, ilaçlara direnç gelişmesinin ve mutasyonların neden evrim olmadıkları *Evrimcilere Net Cevap* serilerinde birçok kereler açıklandığı için burada tekrarlanmayacaktır.

Bilim ve Teknik dergisi gibi ciddi bir bilimsel yayında yer verilen bilgilerin doğruluğu ve güvenilirliği son derece önemlidir. Dergi yetkililerinin bu konuyu dikkate alacaklarını umuyoruz.

1- Michael Behe, "Fatuous Filmmaking"; http://www.trueorigin.org/pbsevolution02.asp.

2- Carl Wieland, "Has AIDS evolved?", *Creation Ex Nihilo*, no. 12(3, Temmuz-Ağustos 1990, ss. 29–32.

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİ, EVRİM ZİNCİRİNDEKİ BOŞLUKLARI DOLDURMA HAYELLERİ KURUYOR

B*ilim ve Ütopya* dergisinin Ağustos 2002 tarihli sayısında yer alan "Karada Yürüyen İlk Canlılardan Birinin Fosili" başlıklı yazıda, sudaki yaşamdan karadaki yaşama geçişe ışık tutan bir canlının fosilinin bulunduğu öne sürülüyordu. Yirmi yıl önce İskoçya'da bulunan ve *Pederpes finneyae* olarak isimlendirilen fosilin karada yürüdüğü, ancak zaman zaman suda yaşadığı, böylece balıklarla kara omurgalıları arasında çok önemli bir bağlantıyı sağladığı iddia ediliyordu.

Söz konusu fosil, her ne kadar *Bilim ve Ütopya* dergisi tarafından evrim teorisi için önemli bir delil bulunmuş gibi sunulmuşsa da, *Pederpes finneyae,* evrim teorisinin hiçbir sorununu çözmemekte, aksine evrim teorisinin önemli sorunlarından birini tekrar gündeme getirerek hatırlatmaktadır. Zooloji profesörü Robert Carroll, bu fosil hakkında *Nature* dergisinde yazdığı görüşünde bunu şöyle belirtmektedir:

*Belki de Pederpes'in en büyük önemi Karbonifer Devrinin başında bulunması beklenen diğer erken tetrapod soyuna ait fosillerin eksikliğini vurguluyor olması... İyi tanımlanmış grupların dinozorlar ve memeliler gibi fosilleri daha sık bulunabiliyor. Ancak büyük omurgalı gruplarını birbirine bağlayan gerçek ara formların sayısı çok az... ata ve torun formlarını birbirine bağlayan ender ve kısa ömürlü soylar, büyük ölçüde hala bilinmiyor... Palaeozoic soyların birçok erken üyesine ait fosillerin eksikliği, yaşayan tetrapod gruplarının güvenilir bir sınıflandırılmasının yapılmasını engelliyor.*1

Carroll'ın belirttiği gibi, dinozorların, memelilerin, balıkların fosillerine sıkça rastlanmaktayken, evrimcilerin yaşadıklarını varsaydıkları ara geçiş canlılarının fosillerine rastlanmamaktadır. Bunun nedeni, ara geçiş formlarının hiçbir zaman yaşamamış olmalarıdır.

Ayrıca, kara omurgalılarının (tetrapodların) kökeni, evrimciler için son derece büyük bir problemdir ve tek bir fosilin, evrimciler tarafından taraflı şekilde yorumlanması ile çözülmesi kesinlikle mümkün değildir. Tetrapodlar, semenderden fillere kadar dört ayağı üzerinde yürüyen tüm canlıları kapsar. Tüm bu canlıların kökeni, evrim teorisi açısından bakıldığında büyük bir muammadır. Bu canlıların tamamı, fosil kayıtlarında aniden belirmektedirler, evrimleştiklerine dair hiçbir iz bulunmamaktadır.

Tetrapodların Kökeni Evrim Teorisi Açısından Büyük Bir Sorundur

Dört ayaklılar (tetrapodlar), karada yaşayan omurgalı canlıların geneline verilen isimdir. Bu sınıflama içinde amfibiyenler, sürüngenler ve memeliler yer alır. Evrim teorisinin dört ayaklıların kökeni hakkındaki varsayımı ise, bu canlıların suda yaşamakta olan balıklardan evrimleştiği yönündedir. Oysa bu iddia, hem fizyolojik ve anatomik yönlerden çelişkilidir, hem de fosil kayıtları yönünden temelsizdir.

Bir balığın karada yaşamaya uygun hale gelmesi için, solunum sistemi, boşaltım mekanizması, iskelet yapısı gibi farklı yönlerden çok büyük değişimler geçirmesi gerekir. Solungaçlar akciğere dönüşmeli, yüzgeçler vücut ağırlığını taşıyacak biçimde ayak özelliği kazanmalı, vücut artıklarını arıtmak için böbrekler oluşmalı, deri sıvı kaybetmeyi engelleyecek bir yapı kazanmalıdır. Tüm bu değişimler gerçekleşmediği sürece, bir balık karaya çıktığında en fazla birkaç dakika yaşayacaktır.

Peki kara canlılarının kökeni evrim teorisine göre nasıl açıklanır? Evrimci literatüre bakıldığında, bu konudaki bazı yüzeysel yorumların Lamarckist mantıklar taşıdığını görebiliriz. Örneğin yüzgeçlerin ayaklara dönüşmesi konusunda, *"yüzgeçler, balıkların karada sürünmeye çalışmalarıyla birlikte yavaş yavaş ayak haline geldi"* gibi yorumlar yapılmaktadır. Türkiye'nin evrim konusunda otorite sayılan bilim adamlarından biri olan Ali Demirsoy dahi, şöyle yazmaktadır: *"Belki çamurlu sularda sürüne sürüne bu akciğerli balıkların yüzgeçleri bir zaman sonra amfibi ayağı şeklinde gelişmiştir."*2

Bu yorumlar başta da belirttiğimiz gibi Lamarckist bir mantığa dayanmaktadır. Çünkü yorumun temelinde *"kullanılan organın gelişmesi"* ve bunun sonraki nesillere aktarılması kavramları vardır. Lamarck'ın bir asır önce bilimin dışına itilmiş olan teorisi, görünen odur ki, hala evrimci biyologların bilinçaltlarında büyük bir etkiye sahiptir.

Söz konusu Lamarckist ve dolayısıyla bilim dışı senaryoları bir kenara bırakırsak, doğal seleksiyon ve mutasyona dayalı olan senaryoları incelememiz gerekir. Bu mekanizmalarla düşündüğümüzde ise, sudan karaya geçiş iddiasının tümüyle çıkmaz içinde olduğunu görürüz.

Sudan karaya çıkan bir balığın nasıl olup da karaya uygun hale gelebileceğini düşünelim: Eğer bu balık, solunum sistemi, boşaltım mekanizması, iskelet yapısı gibi farklı yönlerden çok hızlı bir biçimde değişim geçirmez ise, kaçınılmaz olarak ölecektir. Öyle bir mutasyon zinciri olmalıdır ki, bu, balığa anında bir akciğer kazandırmalı, yüzgeçlerini ayaklara dönüştürmeli, ona bir böbrek eklemeli, derisini su tutacak bir yapıya sokmalıdır. Bu mutasyon zincirinin tek bir hayvanın yaşam süreci içinde gerçekleşmesi de zorunludur.

Böyle bir mutasyon zincirini hiçbir evrimci biyolog savunmaz, çünkü bu düşüncenin saçmalığı ve imkansızlığı ortadadır. Buna karşılık, evrimciler "ön-adaptasyon" (pre-adaptation) kavramından söz ederler. Bunun anlamı, balıkların, karada yaşamak için gerekli olan değişimleri, henüz suda yaşarken edindikleridir. Yani, bu teoriye göre, bir balık türü, henüz suda yaşarken ve hiç ihtiyaç duymazken, karada yaşamasını sağlayacak özellikleri kazanmıştır. "Hazır" hale gelince de karaya çıkıp burada yaşamaya başlamıştır.

Ancak böyle bir senaryonun evrim teorisinin kendi varsayımları içinde bile bir mantığı yoktur. Çünkü denizde yaşayan bir canlının karaya uygun özellikler kazanması, onun için bir

avantaj oluşturmayacaktır. Dolayısıyla bu özelliklerin doğal seleksiyon tarafından seçilerek oluştuğunu ileri sürmenin hiçbir mantıklı bilimsel temeli olmadığı açıktır. Aksine, doğal seleksiyonun "ön-adaptasyon" geçiren bir canlıyı elemesi gerekir, çünkü bu canlı karada yaşamaya uygun özellikler kazandıkça denizde dezavantajlı hale gelecektir.

Kısacası, "denizden karaya geçiş" senaryosu tümüyle çıkmaz içindedir. Nitekim evrimci biyologların bu konuda ortaya koyabildikleri tutarlı tek bir fosil kanıtı da yoktur.

Evrimci doğa tarihçileri dört ayaklıların atası olarak genellikle *Rhipidistian* ya da *Cœlacanth* sınıflarına ait balıkları sayarlar. Bunlar, *Crossopterygian* takımına ait balıklardır ve evrimcileri umutlandıran tek özellikleri, yüzgeçlerinin diğer balıklara göre "etli" oluşudur. Oysa bu balıklar birer ara form değildir ve amfibiyenlerle aralarında doldurulamaz anatomik, fizyolojik uçurumlar vardır. Bu boşluğu doldurabilecek tek bir fosil de bütün araştırmalara rağmen bulunamamıştır. *Rhipidistian* takımının bir üyesi olan *Eusthenopteron* ile kuyruklu su kurbağası arasındaki anatomik karşılaştırmalar, bunların aralarında derin farklılıklar olduğunu göstermiştir. *Eusthenopteron*, normal bir balıktır ve kuyruklu su kurbağasına birçok yönden benzemez.3

Kısacası balıklar ve amfibiyenleri birbirine bağlayacak hiçbir ara form yoktur. Robert L. Carroll, bu gerçeği *"erken amfibiyenlerle balıklar arasında ara form fosillerine sahip değiliz"* diyerek istemeden de olsa ifade etmektedir.4 Carroll, aynı kitabında şu yorumları da yapmaktadır:

*Fosil kayıtlarında ilk ortaya çıktıklarında, hem kurbağalar hem de semenderler iskeletsel anatomileri yönünden temelde oldukça moderndirler... Kurbağalar, semenderler ve sesilyenler, iskeletsel anatomileri ve yaşam biçimleri yönünden hem şu anda hem de fosil kayıtları boyunca birbirlerinden çok farklıdırlar... Bu üç farklı takımın da özelliklerini barındıracak herhangi bir muhtemel atanın fosil izine rastlanamamıştır.*5

Bir başka evrimci paleontolog Barbara J. Stahl ise, *Vertebrate History: Problems in Evolution* (Omurgalı Tarihi: Evrimde Problemler) adlı kitabında şöyle yazar:

*Bilinen balık türlerinin hiçbiri, karada yaşayan dört ayaklıların atası olarak belirlenememektedir. Bu balık türlerinin çoğu amfibiyenlerin ortaya çıkmasından sonra yaşamışlardır. Amfibiyenlerden önce gelen balıkların, dört ayaklılarda bulunan eklem ve omurgaların herhangi birisini geliştirdiklerine dair ise hiçbir delil yoktur.*6

Sonuç

Bilim adamlarının müzeden tekrar ortaya çıkardıkları söz konusu fosil, evrimcilerin ara geçiş formu bulma umutları ile taraflı olarak yorumlanmıştır. Yukarıda da açıklandığı gibi, bir balığın bir kara canlısına dönüşmesi bilimsel olarak imkansızdır, bunun için ancak mucizeler gerekir. Dolayısıyla, evrimcilerin "ara geçiş formunu bulduk", "kayıp halka tamamlandı" benzeri sloganlarla duyurdukları haberler, sadece spekülasyonlardan

ibarettir. *Bilim ve Ütopya* gibi dergiler ise, bu tür spekülatif yöntemleri izleyerek, evrim teorisini ayakta tutmak için büyük—ama umutsuz—bir uğraş vermeye devam etmektedir.

1- Robert Carroll, "Palaeontology: Early land vertebrates", *Nature*, 4 Temmuz 2002, no. 418, ss. 35-36.

2- Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Meteksan Yayınları, Ankara, 1984, s. 496.

3- Maria Genevieve Lavanant, *Bilim ve Teknik*, no. 197, Nisan 1984, s. 22.

4- R. L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, W. H. Freeman and Co., New York, 1988, s. 4.

5- R. L. Carroll, *Vertebrate Paleontology and Evolution*, W. H. Freeman and Co., New York, 1988, ss. 180-182.

6- Barbara J. Stahl, *Vertebrate History: Problems in Evolution*, Dover, 1985, s. 148 .

EVRİMCİLERDEN BİR ''UÇAN DİNAZOR'' MASALI DAHA

24 Temmuz 2002 tarihinde *Cumhuriyet* ve *Gözcü* gibi bazı gazetelerde, "Çin'de Uçabilen Dinozor Fosili Bulundu" başlığı ile haberler yayınlandı. Bu haberlere göre, Çin'in Yixian bölgesinde bulunan ve paleontolog Ji Qiang tarafından kamuoyuna duyurulan 140 milyon yaşındaki, *Shenzhouraptor Sinensis* isimli fosil, dinozorlarla günümüz kuşları arasındaki kayıp halka idi.

Evrimciler tarafından büyük bir hevesle "kayıp halka bulundu" sloganları ile duyurulan bu fosil, gerçekte evrimcilerin bugüne kadar kuşların kökeni hakkındaki iddiaları ve ellerindeki sözde delilleri ile çelişmektedir. Yabancı basın ise yeni fosilin evrim teorisi ile çelişen yönlerini görmüş olacak ki, bu habere çok fazla yer vermedi. Türkiye'deki evrimci basın ise, konu hakkında pek bilgisi olmayanları evrim teorisinin doğru olduğuna inandırmak için göz göre göre bu haberi evrim teorisinin delili gibi duyurmakta ve fosilin ortaya çıkardığı gerçekleri saklamakta bir sakınca görmedi.

Ara Geçiş Formu Olduğu İddia Edilen *"Shenzhouraptor Sinensis"*, Bilinen En Eski Kuş Olan *Archaeopteryx*'ten Daha Gençtir

Evrimciler *Shenzhouraptor Sinensis*'in, hem kuş hem de dinozor özelliklerine sahip, uçabilen bir ara geçiş formu olduğunu öne sürmektedirler. Oysa, bilinen en eski kuş olan *Archaeopteryx*, pek çok yönden günümüzün uçucu kuşlarından farksızdır ve günümüzden 150 milyon yıl önce yaşamıştır. *Shenzhouraptor Sinensis* ise, günümüzden 140 milyon yıl önce yaşamıştır, yani *Archaeopteryx*'ten daha gençtir. Dolayısıyla bir ara geçiş formu olması imkansızdır, çünkü kendisinden önce zaten kusursuz tüylere ve uçuş için gerekli anatomiye sahip olan kuşlar yaşamaktadır.

Bu arada 100 yılı aşkın bir süredir evrim teorisinin en önemli ikonlarından biri olan *Archaeopteryx* hakkındaki evrimci iddiaların geçersizliğini büyük ölçüde yitirdiğini de belirtmek gerekir. Bu canlının kusursuz bir uçuş mekanizmasına sahip uçucu bir kuş olduğu anlaşılmış, *Archaeopteryx*'i sürüngenlere benzetmeye çalışan yorumlar da çürümüştür. Ünlü kuşbilimci Alan Feduccia'nın belirttiği gibi *"Archaeopteryx'in çeşitli anatomik özelliklerini inceleyen yeni araştırmacıların pek çoğu, bu canlının daha önce hayal edilenden çok daha kuş-benzeri olduğunu göstermiştir ve Archaeopteryx'in theropod dinozorlara olan benzerliği çok büyük ölçüde abartılmıştır."*1

Archaeopteryx hakkındaki bir diğer sorun ise, pek çok evrimcinin bu canlının atası olarak kabul ettiği theropod dinozorların fosil kayıtlarından *Archaeopteryx*'ten önce değil sonra ortaya çıkmalarıdır. Bu, elbette, ortada kuşların kökeni hakkında bir "evrimsel soyağacı" bırakmamaktadır.

Kuşların Dinozorlardan Evrimleştikleri İddiası Spekülasyonlardan İbarettir, Bilimsel Değildir

Evrimci basında sık sık yer alan "dino-kuş" ve "tüylü dinozor" haberlerinin amacı, evrimcilerin kuşların dinozorlardan evrimleştikleri iddiasını fosil bulguları ile kanıtlanmış gibi gösterme gayretlerinden başka bir şey değildir. Oysa, bu fosillerin hiçbiri kuşların dinozorlardan evrimleştikleri iddiasına bilimsel bir kanıt sağlamamaktadır. Ayrıca birçok evrimci de bu iddiayı geçerli bulmamaktadır. Örneğin dünyanın en ünlü ornitologlarından (kuş bilimcilerinden), Alan Feduccia ve Larry Martin bunun tamamen yanlış bir senaryo olduğu görüşündedirler. ABD'deki üniversitelerde okutulan *Developmental Biology* (Gelişimsel Biyoloji) adlı ders kitabında bu konuda şunlar yazılıdır:

Kuşların dinozor olduklarına tüm biyologlar inanmıyorlar... Bu grup bilim adamları, dinozorlar ve kuşlar arasındaki farklılıkları vurguluyorlar ve bu farklılıkların çok büyük olduğunu ve dolayısıyla kuşların kendilerinden önceki dinozorlardan evrimleşmiş olamayacağını savunuyorlar. Örneğin Alan Feduccia ve Larry Martin, kuşların bilinen herhangi bir dinozor grubundan evrimleşmiş olamayacağı görüşündeler. Bazı çok önemli kladistik (soy ilişkisi) bilgilerine karşı çıkıyorlar ve kendi iddialarını gelişimsel biyoloji ve biyomekanik ile destekliyorlar.[2]

Kuşlar ve Dinozorlar Arasında Önemli Yapısal Farklılıklar Bulunmaktadır

Evrim teorisi, kuşların küçük yapılı ve etobur theropod dinozorlardan, yani bir sürüngen gurubundan türediği iddiasındadır. Oysa kuşlar ile sürüngenler arasında yapılacak bir karşılaştırma, bu canlı sınıflarının birbirlerinden çok farklı olduklarını ve aralarında bir evrim gerçekleşmiş olamayacağını gösterir.

Kuşlar ve sürüngenler arasında birçok yapısal farklılık bulunur. Bunlardan en önemlilerinden biri kemiklerin yapısıdır. Evrimciler tarafından kuşların atası olarak kabul edilen dinozorların kemikleri, büyük ve cüsseli yapıları nedeniyle kalındır ve içleri dolguludur. Buna karşın yaşayan ve soyu tükenmiş tüm kuşların kemiklerinin içleri boştur ve bu sayede çok hafiftir. Bu hafif kemik yapısı, kuşların uçabilmesinde büyük önem taşır.

Sürüngenler ve kuşlar arasındaki bir diğer farklılık da metabolik yapıdır. Sürüngenler canlılar dünyasında en yavaş metabolik yapıya sahipken, kuşlar bu alandaki en yüksek rekorları ellerinde tutarlar. Örneğin bir serçenin vücut sıcaklığı hızlı metabolizması nedeniyle zaman zaman 48°C'ye kadar çıkabilir. Diğer tarafta ise sürüngenler kendi vücut ısılarını bile kendileri üretmez, bunun yerine vücutlarını Güneş'ten gelen enerjiyle ısıtırlar. Sürüngenler doğadaki en az enerji tüketen canlılar iken, kuşlar en fazla enerji tüketen canlılardır.

Kuzey Carolina Üniversitesi profesörü kuşbilimci Alan Feduccia, daha önce de belirtildiği gibi, bir evrimci olmasına karşılık, bilimsel bulgulara dayanarak kuşların dinozorlarla akraba olduğu teorisine kesinlikle karşı çıkmaktadır. Feduccia sürüngen-kuş evrimi tezi hakkında ise genel anlamda şöyle demektedir:

*25 sene boyunca kuşların kafataslarını inceledim ve dinozorlarla aralarında hiçbir benzerlik görmüyorum. Kuşların dört ayaklılardan evrimleştiği teorisi, paleontoloji alanında 20. yüzyılın en büyük utancı olacaktır.*3

Kansas Üniversitesi'nde eski kuşlar üzerinde uzman olan Larry Martin de kuşların dinozorlarla aynı soydan geldiği teorisine karşı çıkmaktadır. Martin, evrimin bu konuda içine düştüğü çelişkiden söz ederken, *"doğrusunu söylemek gerekirse, eğer dinozorlarla kuşların aynı kökenden geldiklerini savunuyor olsaydım, bunun hakkında her kalkıp konuşmak zorunda oluşumda utanıyor olacaktım"* demektedir.4

Ancak tüm bilimsel bulgulara rağmen, hiçbir somut delile dayanmayan "dinozor-kuş evrimi" senaryosu ısrarla savunulmaktadır. Özellikle de akademik derinliği olmayan, popüler yayın organları bu senaryoyu ısrarla sahiplenmektedir. Bu arada, bu senaryoya delil oluşturmayan bazı kavramlar da, *Shenzhouraptor Sinensis* örneğinde olduğu gibi, yüzeysel bir üslup içinde "dinozor-kuş bağlantısının kanıtı" gibi sunulmaktadır.

Sonuç

Evrimci basında yer alan "dino-kuş" haberleri, tamamen bir aldatmacadan ibarettir. Bu fosiller ya soyu tükenmiş kuşlara ya da dinozorlara ait fosillerdir, hiçbiri dinozorlarla kuşlar arasındaki "kayıp halka" değildir. Yukarıda da açıklandığı gibi, dinozorların kuşlara evrimleşmeleri, tesadüfler sonucunda kuşlara ait özellikler kazanmaları kesinlikle imkansızdır. Son zamanlarda evrimci basında sık sık yer alan dino-kuş haberlerinin tek amacı, çökmekte olan evrim teorisini son bir çırpınışla kurtarmaya çalışma çabalarından başka bir şey değildir. Ancak, bilim ve akıl her zaman evrim teorisi gibi aldatmacaların üstünde olacaktır.

1- Alan Feduccia, *The Origin and Evolution of Birds*, Yale University Press, 1999, s. 81.

2- Scott F. Gilbert, "Did Birds Evolve from the Dinosaurs?", *Developmental Biology*, 6. baskı, bölüm 16.4; http://www.devbio.com/chap16/link1604.shtml.

3- Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", *New Scientist*, 1 Şubat 1997, s. 28.

4- Pat Shipman, "Birds Do It... Did Dinosaurs?", *New Scientist*, 1 Şubat 1997, s. 28.

HÜRRİYET GAZETESİNİN KUŞ TÜYLERİ YANILGISI

3 Şubat 2002 tarihli *Hürriyet* gazetesinin *Hürriyet Bilim* adlı ekinde, "Erkek kuşlar neden daha renkli?" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, tavuskuşlarında ve diğer bazı kuş türlerinde, erkeklerin çok daha renkli ve gösterişli tüylere sahip oldukları belirtiliyor ve "*Bilim adamlarının bu konudaki araştırmaları sonucunda vardıkları sonuçların Darwin'in 1871'deki teziyle örtüştüğü"* ileri sürülüyordu. Oysa gerçekte ortada Darwin'in teziyle örtüşen bir bilimsel bulgu yoktur. *Hürriyet*'in sözünü ettiği konu, canlıların özelliklerinin evrimci bir önyargı ile yorumlanmasından ve bu yoruma dayalı senaryolar üretilmesinden başka bir şey değildir.

Söz konusu haberin konusu, Darwin'in 1871'de yayınlanan *The Descent Of Man, And Selection In Relation To Sex* (İnsanın Türeyişi ve Seksüel Seçme) adlı kitabında ortaya atılan tezdir. Darwin bu kitapta insanın kökenine dair bugün evrimcilerin bile dile getirmekten utandıkları ırkçı görüşler öne sürerken, bir yandan da canlılardaki bazı yapıların "seksüel seçme"nin eseri olduğunu iddia etmiştir. Seksüel seçme, bir hayvan topluluğundaki daha güçlü ve gösterişli bireylerin, karşı cins tarafından daha cazip bulunması ve bu yolla daha fazla üremeleri anlamına gelir. Örneğin bu mantığa göre, kimi erkek kuşların gösterişli renk ve desenleri, dişilerin daha gösterişli erkekleri tercih etmelerinin sonucunda doğal seleksiyon yoluyla aşama aşama kazanılmış bir özelliktir.

Hürriyet'in haberinin kaynağı, *Nature* dergisi tarafından yayınlanan *"Science Update"* (Güncel Bilim) bültenidir. Ancak *Hürriyet*, Türk basınındaki evrimci haberlerin çoğunda olduğu gibi, haberin orijinalinin sadece bir kısmını aktarmış, evrim teorisi açısından pürüzlü gözüken kısmını ise atlamıştır. Oysa gerçekte "Sex Drives Birds Apart" (Seks kuşların arasını açıyor) başlıklı haberde, söz konusu *"kuşlar seksüel seçmeyle renklendi"* iddiasına karşı çıkan bir bilim adamının da görüşleri aktarılmıştır:

Bu çalışma tarafından ele alınmamış olan, ancak seksüel farklılıkları açıklayabilecek başka muhtemel sebepler de var" diyor Trevor Prince. Prince, San Diego'daki California Üniversitesi'nde kuş türlerinin farklılıkları üzerinde çalışıyor. Örneğin, karada yaşayan ve kavgacı bazı türler büyük seksüel farklılıklar gösteriyorlar, çünkü belki de daha büyük ve daha parlak erkekler, saldırganları daha çok caydırıyorlar ve daha fazla dövüş kazanıp daha fazla çiftleşebiliyorlar. Yine de, Price'a göre, bu popülasyonlar kendi içlerinde farklılıkları koruyorlar, çünkü bazen daha güçlü erkekler kavga etmekle meşgulken, daha gösterişsiz erkekler çiftleşme için imkan bulabiliyorlar. 1

Görüldüğü gibi, bir başka evrimci bakış açısı, kuşların renkli tüylerine tamamen farklı bir "açıklama" getirmektedir. Ancak dikkat edilirse bu farklı açıklamaların hiçbiri, bilimsel delillere dayanarak geliştirilmiş birer tez değildir. Kuşların tüylerinin evrim mekanizmaları ile şekillendiğinin iddia edilebilmesi için, bu tüylerdeki şekil değişikliklerine yol açacak, ancak bu arada canlıya başka bir zarar vermeyecek

mutasyonların tanımlanması gerekir. Oysa bu yönde hiçbir bulgu yoktur; böyle bir mutasyonun mümkün olduğunu gösteren bir kanıt bulunmamaktadır. Dahası, bu gibi mutasyonların doğadaki frekansının hesaplanması, bunun popülasyon genetiği verilerine göre değerlendirilmesi ve bu yolla gerçekten böyle bir "evrim süreci"nin mümkün olup olmadığının hesaplanması gerekmektedir. Buna benzer bir hesaplama İsrailli biyofizikçi Lee Spetner tarafından yapılmış ve Spetner, popülasyon genetiği verilerine göre tek bir türün bir başka türe evrimleşmesinin pratikte imkansız olduğu sonucuna varmıştır.2

Evrimciler ise bu gibi gerçekçi hesaplamalarla değil, hayal ürünü senaryolarla konuya yaklaşmaktadırlar. Evrimin varlığını körü körüne kabul ettikleri için, bundan sonra önlerinde sadece "hangi senaryo" sorusu kalmakta, onlar da bu soruya hayal güçlerinin yardımıyla cevaplar aramaktadırlar. Bu nedenledir ki, canlıların kökeni konusunda birbirinden farklı pek çok evrimci senaryoya rastlamak mümkündür. Kuşların tüyleri mi renkli; o zaman Darwinizm bunu *"renklilik doğal seleksiyonla seçildiği için böyle oldu"* diye yorumlar. Bazı kuşların renkleri daha mı soluk; o zaman Darwinizm buna *"renkleri soluk, çünkü doğal seleksiyon soluk olanları avantajlı kıldı"* diye cevap verir. Her durum için doğal seleksiyon merkezli bir senaryo üretmek mümkündür. Ancak senaryolar sadece hayal gücüne dayanmaktadır.

Bu nedenle evrim teorisi, bilimsel bir gerçeklik değildir; Marksizm veya Freudizm gibi dogmatik bir yorum şeklidir. Bu gerçek, 20. yüzyılın en büyük bilim felsefecisi olarak kabul edilen Karl Popper tarafından önemle vurgulanmıştır. Popper, her üçü de 19. yüzyıl materyalizminin ürünü olan Darwinizm'in, Marksizm'in ve Freudizm'in, aynen astroloji gibi bilim dışında kalan bir öğreti olduğunu anlatır. Astroloji, yani yıldız falı, insanların davranışları ile yıldızların hareketleri arasında bir "ilişki" olduğunu varsayar ve sonra da yaşanan her olayı bu varsayıma göre kendince açıklar. Örneğin Salı günü hasta mı oldunuz? Astrolojiye inanan bir kişi, bunu *"Jüpiter'in dünya üzerindeki etkisi"*ne bağlayabilir. Ertesi gün iyileşirseniz, bu kez de Jüpiter'in etkisinin değiştiğini öne sürer. Her durum için, kendince bir "açıklama" getirir. Ama aslında bizzat bu "açıklamalar", astrolojinin bilimsel bir teori değil, tamamen dogmatik bir inanç olduğunu göstermektedir. Çünkü her durum için bir senaryo üretmek mümkündür, ama bu senaryoların doğruluğunu ve yanlışlığını test etme imkanı yoktur.

Evrimcilerin, insanın ve diğer canlıların kökenine dair ileri sürdükleri senaryolar da tamamen bu şekildedir. Kuşların kökeni hakkında *Hürriyet* gazetesinin dile getirdiği senaryo da buna dahildir.

Kendisini Darwinist bir önyargı ile şartlandırmayan, konuya akıl ve mantık yoluyla yaklaşan herkes ise, canlılardaki olağanüstü tasarımları bilinçsiz doğa mekanizmalarının ürünü olarak görmenin ne kadar saçma bir inanış olduğunu fark edecektir. Darwin dahi *"tavuskuşunun tüylerini düşünmek beni teorimden soğuttu"* itirafında bulunmuştur. Bugün bilim, canlılıktaki tasarımın Darwin'in zamanında bilinenden çok daha kompleks olduğunu gösterdiğine göre, günümüz evrimcilerinin teoriye körü körüne bağlı kalmayı bırakıp "yaratılış gerçeği"ni görmeleri gerekmektedir.

1- "Sex Drives Birds Apart: Promiscuity Makes Females Dull And Males Flashy", *Nature Science Update,* 13 Mart 2001, http://www.nature.com/nsu/010315/010315-5.html.

2- Lee Spetner, *Not By Chance*, The Judaica Press, New York, 1997.

CUMHURİYET BİLİM TEKNIK DERGİSİ VE ORHAN BURSALI'NIN DINO-KUŞ YANILGISI

C*umhuriyet Bilim Teknik* dergisinin 31 Ağustos 2002 sayısında "Çin'de Dinozor-kuş Arası Üçüncü Bir Örnek Bulundu" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, Çin'de bulunan ve *Jeholornis* olarak adlandırılan bir kuş fosilinden söz ediliyordu. Söz konusu kuşun uzun bir kuyruğa sahip olması, bazı evrimcilerin bu fosili kuşların dinozorlardan evrimleştiğine delil olarak göstermelerine neden oldu. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisi de aynı yanılgıya düştü ve fosili "dinozor-kuş" arası bir canlıya ait olarak tanıttı. Aşağıda *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin ve diğer evrimcilerin dino-kuşlar hakkındaki yanılgıları açıklanacaktır.

Kuş Fosilindeki Kuyruk, Kuşların Dinozorlardan Evrimleştiklerine Delil Olamaz

Evrimcilerin en sık içine düştükleri yanılgılardan biri, aralarında evrimsel bir bağ kurmak istedikleri türler arasındaki bazı benzer özellikleri, bu hayali evrimsel bağın bir delili sanmalarıdır. Çin'de bulunan *Jeholornis* adlı fosilde de evrimciler aynı yanılgıya düşmüşlerdir. Bu fosil kuşun uzun bir kuyruğa sahip olmasından dolayı, kuşların dinozorlardan evrimleştikleri tezine bir delil bulduklarını sanmışlardır. Oysa, doğadaki birçok canlı türü bir diğeri ile benzer özellikler taşıyabilmektedir ve bu türlerin birçoğunun arasında evrimciler dahi evrimsel bir bağ kuramamaktadırlar. Sözgelimi ahtapotların göz yapısı insanların göz yapısı ile çok benzerdir. Ama ahtapotlarla insanlar arasında evrimsel bir bağ olduğunu evrimciler dahi iddia etmemektedirler. Sineklerin de kuşlar veya yarasalar gibi kanatları vardır, ancak bu türlerin hiçbiri arasında evrimciler açısından dahi evrimsel bir akrabalık olduğunu öne sürmek mümkün değildir. Dolayısıyla dinozorlarla kuşlar arasında benzer bazı özellikler olması dinozorların kuşların atası olduğuna delil olarak gösterilemez. Nitekim, yıllarca kuşların dinozorlardan evrimleştikleri teorisine karşı çıkan ve bu teorinin yanlışlarını ortaya koyan kuş bilimci Prof. Dr. Alan Feduccia, bir evrimci olmasına rağmen, bu konuda şu tespitte bulunmaktadır:

*Eğer biri tavuk iskeleti ile dinozor iskeletine uzaktan dürbünle bakarsa, ikisinin benzer olduğunu düşünebilir. Ancak yakından ve detaylı bir inceleme, aralarında pek çok farklılık olduğunu ortaya çıkarıyor. Teropod dinozorlarının örneğin, eğri ve testere gibi uçları olan dişleri var, ancak ilk kuşların düz ve kanca gibi dişleri var ve uçları testere gibi değil. Ayrıca her iki türün dişleri farklı şekillerde çıkıyor ve yenileniyordu.*1

Ayrıca, farklı canlı gruplarının özelliklerini üzerinde barındıran "mozaik canlılar"ın var olduğu bilinen bir gerçektir ve bunların evrim teorisine delil olmadığı Stephen Jay Gould gibi önde gelen evrimciler tarafından da kabul edilmektedir.2

Örneğin Avustralya'da yaşayan *Platypus*, memeli, sürüngen ve kuş özelliklerini aynı anda üzerinde taşımaktadır. Ancak evrimciler bu canlıya teorileri açısından bir açıklama

getirememektedirler. Bir kuşun uzun bir kuyruğunun olması da, onun dinozorlardan evrimleştiğine delil olmaz. Evrim teorisinin bulması gereken canlılar mozaik canlılar değil "ara formlardır". Ara formlar, eksik, yarım, işlevini tam göremeyen organlara sahip olan canlılar olmalıdır. Oysa mozaik canlıların sahip oldukları organların her biri eksiksiz ve kusursuzdur. Örneğin *Jeholornis* olarak adlandırılan bu kuş tam ve güçlü bir uçucu kuştur.

Ayrıca bulunan bu fosilin 100 milyon yıllık olduğu tespit edilmiştir. Bu kuştan yaklaşık 50 milyon yıl önce uçabilen *Archaeopteryx* gibi kuşlar zaten bulunmaktadır. Dolayısıyla kuşların yarı dinozor yarı kuş atalarının kendilerinden 50 milyon yıl sonra yaşıyor olmaları iddia etmek mantıklı değildir.

Dino-kuş Hikayeleri Neden Bilimsel Açıdan İmkansızdır

Her ne kadar evrimciler kuşların dinozorlardan evrimleştiğini iddia etseler ve buna deliller arasalar da, dinozorların kuşlara evrimleşmesini imkansız kılan birçok faktör bulunmaktadır. Bu imkansızlıklara önceki bölümlerde ve daha önceki *Evrimcilere Net Cevap* serilerinde defalarca yer verildiği için, bunlar burada tekrar edilmeyecektir. *(Detaylı bilgi için bkz. Evrimcilere Net Cevap-3, Harun Yahya)* Ancak burada, Prof. Dr. Alan Feduccia ve diğer bazı bilim adamlarının bu konu hakkında yaptıkları yeni araştırmaların sonuçlarına ve Feduccia'nın bazı yorumlarına yer verilecektir.

Prof. Dr. Alan Feduccia ve kendisi gibi North Calorina Üniversitesi'nden Dr. Julie Nowicki, devekuşu yumurtalarını gelişimlerinin farklı aşamalarında incelediler ve bu incelemelerinin sonuçlarını Almanya'nın önde gelen biyoloji dergisi *Naturwissenschaften*'ın geçtiğimiz Ağustos sayısında yayınladılar. Araştırmaları sonucunda kuşların dinozorlardan evrimleşmediklerinin delillerini bulduklarını belirten Feduccia, elde ettikleri sonucu şöyle özetledi:

*Kuşların atası her ne idiyse, beş parmakları vardı, teropod dinozorları gibi üç parmaklı değildi.*3

Açtıkları devekuşu yumurtalarında embriyoların ellerinin gelişimini inceleyen Feduccia ve ekibi, kuş "ellerinin" dinozor ellerinden evrimleşmesinin imkansız olduğunu gördüler. Feduccia bu imkansızlığı ve bunun evrimciler için oluşturduğu problemi şöyle açıklıyor:

*Bu, dinozorların kuşların atası olduğunda ısrar edenler için yeni bir problem oluşturuyor. Örneğin, iki üç ve dördüncü hanelere sahip bir kuş eli, nasıl olur da sadece bir, iki ve üçüncü hanelere sahip dinozor elinden evrimleşebilir? Bu kesinlikle imkansızdır.*4

Uzun yıllardır, bir evrimci olmasına rağmen kuşların dinozorlardan evrimleştikleri tezine karşı çıkan Feduccia, dinozorların kuşlardan evrimleşmesinin başka nedenlerden dolayı da imkansız olduğunu açıklıyor:

*Bu teori ile ilgili aşılamaz problemler var. Bizim sunduğumuz bilgiler dışında, zaman problemi var. Dıştan bakıldığında kuşa benzeyen dinozorlar, 150 milyon yaşında olan en eski bilinen kuştan 25 ile 80 milyon yıl sonra ortaya çıkıyorlar.*5

*Bu kadar büyük iki ayağı, kısaltılmış ön ayakları ve ağır bir kuyruğu olan bir canlının evrimleşerek uçması biyofizik açıdan imkansızdır.*6

*Yeni araştırma göstermektedir ki, kuş embriyolarında, dinozorlarda bulunan embriyo başparmağı görülmemektedir. Bu her iki türün birbiriyle yakın ilişkisinin imkansız olduğunu göstermektedir.*7

Kısacası, kuşların dinozorlardan evrimleşmiş olmaları imkansızdır, çünkü böyle bir evrimi meydana getirecek ve iki canlı grubu arasındaki büyük farklılıkları ortadan kaldırabilecek bir mekanizma yoktur. Bunu evrimci bilim adamları dahi kabul etmektedirler.

Orhan Bursalı'nın Devam Eden Yanılgıları

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisi yayın danışmanı Sayın Orhan Bursalı, 31 Ağustos 2002 tarihli *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde, "Fosiller ve bilim" başlıklı yazısında, evrim karşıtlarını eleştirmiş, eleştirisinde evrimcilerin kendilerini eleştirenlere verdikleri klasik evrimci cevapları yinelemiş, evrim teorisinin tezlerine karşı olanları, her zamanki gibi bilime karşı olmakla itham etmiştir.

Sayın Bursalı'ya hatırlatmak isteriz ki, günümüzde evrim teorisinin tezlerine karşı olanlar, sadece Yaratılışa inananlar değildir. Yaratılışa inanan veya inanmayan birçok bilim adamı bugün evrim teorisinin çıkmazda olduğunun, yeni bulguların evrim teorisi ile çeliştiğinin farkındadırlar. Nitekim, eğer Sayın Bursalı *Evrimcilere Netcevap* kitaplarımızda ya da www.netcevap.org sitesinde evrimci iddialara verilen yanıtları incelerse, bu yanıtlarda kullanılan delillerin *Science, Nature, Scientific American, PNAS, New Scientist, Natural History* gibi evrimci kaynaklardan ve bizzat evrimci bilim adamlarının araştırma ve açıklamalarından geldiğini görecektir. Sözgelimi, yukarıda kuşların dinozorlardan evrimleşmediklerine dair kanıtlar, kendisi de bir evrimci olan Prof. Dr. Alan Feduccia'nın araştırmalarından ve açıklamalarından alınmıştır. Sayın Bursalı'nın da belirttiği gibi bu fosillerin doğru veya yanlış olduğunu ortaya çıkaracak olan yine bilimdir ve bilim yukarıda da açıklandığı gibi kuşların dinozorlardan evrimleşmelerinin imkansız olduğunu ortaya çıkarmıştır. Ancak, birçok evrimcinin yaptığı gibi dogmatik bir tutum sergilemek, bilimin ortaya çıkardığı gerçeklerden sadece işine gelenleri alarak, diğerlerini görmezden gelmek veya inkar etmek, kesinlikle bilimsel anlayışa ters düşmektedir. Sayın Bursalı'nın ve *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin böyle bir anlayıştan ve dogmatik bir tutumdan kaçınacaklarını umuyor, benzer yanılgıları tekrar etmemelerini, bilimin ve aklın yolunu izlemelerini diliyoruz.

1- David Williamson, "Scientist says ostrich study confirms bird 'hands' unlike those of dinosaurs", *UNC News,* no. 425, 14 Ağustos 2002; www.unc.edu/news/newsserv.

2- S. J. Gould & N. Eldredge, *Paleobiology*, cilt 3, 1977, s. 147.

3- David Williamson, "Scientist says ostrich study confirms bird 'hands' unlike those of dinosaurs", *UNC News*, no. 425, 14 Ağustos 2002; www.unc.edu/news/newsserv.

4- David Williamson, "Scientist says ostrich study confirms bird 'hands' unlike those of dinosaurs", *UNC News*, no. 425, 14 Ağustos 2002; www.unc.edu/news/newsserv.

5- David Williamson, "Scientist says ostrich study confirms bird 'hands' unlike those of dinosaurs", *UNC News*, no. 425, 14 Ağustos 2002; www.unc.edu/news/newsserv.

6- A. Gibbons, "New Feathered Fossil Brings Dinosaurs and Birds Closer", *Science*, no. 274, 1996, ss. 720-721.

7- A. C. Burke and A. Feduccia, "Developmental Patterns and the Identification of Homologies in the Avian Hand", *Science*, no. 278(5338), 24 Ekim 1997, ss. 666-668; with a perspective by R. Hinchliffe, "The Forward March of the Bird-Dinosaurs Halted?", ss. 596-597.

HÜRRİYET BİLİM DERGİSİ EVRİM PROPAGANDASI YAPMAYA DEVAM EDİYOR

6 Nisan 2002 tarihli *Hürriyet Bilim* dergisinde, "Kelebek Kanadında Evrim İlk Kez Gözlendi" ve "Yaşamın Hızlı Evrimi" başlıklı iki yazı yayınlandı. Her iki yazıda da benzer yanılgılar sergileniyor, evrim teorisi bilimsel bir gerçekmiş izlenimi oluşturabilmek için yanıltıcı bilgiler veriliyordu. Aşağıda her iki haberdeki yanılgılar açıklanmaktadır.

Evrimcilerin Genetik Çeşitliliği Evrim Olarak Göstermeleri Yanıltıcı Bir Propagandadır

Hürriyet Bilim dergisindeki "Kelebek Kanadında Evrim İlk Kez Gözlendi" başlıklı yazıda bazı deneyler sonucunda, tropikal bir kelebek türünün kanadındaki siyah noktanın büyüklüğünün nasıl değiştiği anlatılıyor ve bu değişim "evrim" olarak nitelendiriliyordu. Ne var ki, derginin evrim olarak nitelendirdiği olay gerçekte genetik çeşitlenmedir.

Genetik çeşitlenme, evrimcilerin sık sık evrim teorisi için delil olarak göstermeye çalıştıkları genetik bir olaydır. Ancak genetik çeşitlenmenin evrim teorisini kanıtlayan hiçbir özelliği yoktur. Genetik çeşitlilik, bir canlı türünün sahip olduğu genlerin elverdiği çeşitliliği tanımlar. Bunu bir örnekle açıklayalım: İnsan türüne ait genler insan türünün gen havuzunu oluşturur. Bu havuz içindeki genlerin çeşitliliği sayesinde insan türü içindeki bireyler farklı farklı özelliklere sahip olurlar; beyaz tenli, zenci, melez, kıvırcık saçlı, küçük burunlu, uzun boylu, ince kemikli, kalın sesli vs... Ve bu gen havuzu içinde meydana getirilecek farklı kombinasyonlar farklı insan tiplerinin oluşmasına neden olacaktır. Ancak, bu gen havuzu içinde ne kadar kombinasyon veya çeşitlenme olursa olsun, insan hep insan olarak kalır, yani türde bir değişim olmaz. Sadece bireylerin fiziksel görünümlerinde veya bazı yapılarında değişiklikler olur, ancak bunlar sadece mevcut gen havuzunun izin verdiği ölçüde gerçekleşir.

Evrimciler, farklı gen kombinasyonları sonucunda bir tür içinde meydana gelen çeşitlenmeleri evrimin yaşandığının bir delili olarak göstermeye çalışırlar. Ancak bu bir aldatmacadır. Çünkü evrim teorisinin iddiasına göre, genetik yapıdaki değişiklikler türler arasında değişime neden olmalıdır. Sözgelimi, bir sürüngen bir kuşa dönüşmeli, bir köpek ata dönüşmelidir. Yani bir türün genetik bilgisine yeni bilgiler eklenmelidir, örneğin sürüngenlerin genetik bilgisine kanatlarla ilgili yeni bilgiler eklenmelidir. Ancak genetik çeşitlenme sonucunda bu oluşmaz; köpekler köpek, sürüngenler sürüngen olarak kalırlar. Genetik çeşitlenme, sadece farklı tiplerde köpekler oluşmasına neden olur, türlere yeni özellikler eklemez.

Hürriyet Bilim dergisinde yer verilen deneyde de evrim değil, genetik çeşitlenme gözlemlenmiştir. Söz konusu deneyde, kelebeklerin genetik bilgisinde bazı değişiklikler yapılarak, küçük noktalı ve büyük noktalı kelebek soyları elde edilmiştir. Ancak kelebekler

yine kelebek olarak kalmışlar, türleri değişmemiştir. Ayrıca, yazının içinde de belirtildiği gibi, küçük nokta ve büyük noktaya ait bilgiler zaten kelebeğin genetik şifresinde bulunmaktadır. Yazıda şöyle denmektedir:

Ekip noktanın merkezini belirleyen Distal-less adlı geni inceledi. Önce dokuz kuşak kelebek yetiştirerek, bir küçük noktalı, bir de büyük noktalı kelebek soyu elde edildi. Her kelebekte aynı Distal-less geninin kopyasından iki tane bulunduğu için, aynı genin her türü bileşimini elde etmek mümkündü. Son soyları incelediklerinde, noktaların büyük ya da küçük olmasına, bu genin şifresindeki birkaç küçük farklılığın yol açtığını gördüler. (Nature dergisi, 17 Ocak) Noktaları büyük kelebeklerin Distal-less geni daha büyük bir değişiklik gösteriyordu.

Yukarıdaki açıklamadan da görüldüğü gibi, kelebek kanatlarındaki nokta deseninin büyüklüğündeki değişiklik, mevcut genlerin türlü bileşimleri ile sağlanmaktadır. Bu daha önce de belirtildiği gibi evrim değil, bu türün genlerinin izin verdiği ölçüde, bu tür içinde sağlanan genetik bir çeşitliliktir.

"Yaşamın Hızlı Evrimi" Başlıklı Yazıdaki Yanılgılar

Dergide yayınlanan "Yaşamın Hızlı Evrimi" başlıklı yazıda da yukarıda söz edilen yanıltıcı bilgilerin bir benzeri verilmişti. Söz konusu yazıda, Yeni Zelandalı bilim adamlarının penguen fosillerinin kemiklerindeki kalıtım moleküllerini inceledikleri ve buradan moleküllerin değişim hızını tespit ettikleri belirtiliyor, bu değişim hızı ise "evrimin hızı" olarak ifade ediliyordu.

Bu haberin kaynağı, 22 Mart 2002 tarihli *Science* dergisinde yayınlanan bir araştırmanın sonuçlarıydı. Bilim adamları, yeni buldukları yaklaşık olarak 7000 yıllık penguen fosillerinden aldıkları DNA'ları günümüz penguenlerinin DNA'ları ile karşılaştırmışlar ve aradaki moleküler farklılıkları tespit etmişlerdir. Ancak ortada bir evrim olmadığı için, evrimin hızından bahsetmek de imkansızdır. Çünkü kıyas, aynı türün farklı zamanlarda yaşamış olan bireyleri arasında yapılmaktadır. Daha önce de belirtildiği gibi bir türün sahip olduğu genetik havuz içinde birtakım değişiklikler, çeşitlenmeler olabilir. Ancak bu hiçbir zaman bir evrime, yani bir türün bir başka türe dönüşmesine sebep olmaz. Dolayısıyla bu bilim adamlarının araştırmalarının sonucu evrimin değil, genetik çeşitlenmenin hızını göstermektedir. Nitekim, bu araştırma hakkında yorum yapan Max Planck Enstitüsü'nden Svante Pääbo şöyle demektedir:

*Eski DNA üzerindeki araştırmalar, bir tür içinde binlerce yılda meydana gelen genetik çeşitlenmeyi araştırabilecek kadar ilerledi ve elde edilen veriler güvenilirdir.*1

Bu bilim adamının sözlerinden de anlaşıldığı gibi, söz konusu araştırmanın sonuçları bir tür içindeki genetik çeşitlenmeyi göstermektedir, bir türün bir başka türe evrimleşmesini değil.

Sonuç

Her iki haberde de, biyolojik bir olay evrim gibi gösterilmeye çalışılmış ve konu hakkında detaylı bilgisi olmayan okuyucuya "evrim teorisi deney ve araştırmalarla kanıtlanıyor" mesajı verilmek istenmiştir. Ancak bu sırada ciddi bilimsel hatalar yapılmış ve okuyucu yanıltılmıştır. *Hürriyet Bilim* dergisinin verdiği haberlerde tarafsız olması, okuyuculara yanıltıcı bilgiler vermekten kaçınması gerektiğini düşünüyoruz.

1- Elizabeth Pennisi, "Ancient DNA Untangles Evolutionary Paths", *Science*, cilt 295, no. 5563, 22 Mart 2002, s. 2197.

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİNİN TERMODİNAMİK YANILGILARI

Bilim ve Ütopya dergisinin Nisan 2001 sayısında yayınlanan evrimci makalelerin biri, aynı zamanda *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin yazarı olan Turgut Gürer'in "Yaşam Nedir" başlıklı yazısıydı. Turgut Gürer, daha önce *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde dile getirdiği evrimci yanılgılar gibi, bu yazısında da önemli bilimsel gaflar ve mantık hataları sergiledi.

Turgut Gürer'in başlıca yanılgısı; evrimci ideologlar tarafından ortaya atılan "maddenin kendini örgütlemesi" kavramını büyük bir hevesle sahiplenip savunması, ancak bu kavramı geçersiz kılan bilimsel gerçekleri göz ardı etmesi veya bunlardan tümüyle habersiz olmasıdır.

Turgut Gürer'in yazısında Stephen Jay Gould, Richard Dawkins gibi evrimcilerin doğa tarihiyle ilgili farklı tezlerinden söz edilmekte, hatta bu arada evrimcilerin "Kambriyen Patlaması"nı açıklayamadıklarına dair itiraflar aktarılmaktadır. Turgut Gürer'in yazısının - ve dolayısıyla yanılgısının - temeli ise, yıllar önce Edwin Schrödinger tarafından ortaya atılan ve sonra da Stuart Kauffman tarafından savunulan *"Evrim, Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla çelişmez"* iddiasıdır.

Termodinamiğin İkinci Kanunu

Fiziğin en temel kanunlarından birisi olan "Termodinamiğin İkinci Kanunu", evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı, cansız bütün herşey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu, er ya da geç her varlığın karşılaşacağı mutlak sondur ve söz konusu kanuna göre bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur.

Termodinamiğin İkinci Kanunu (ya da diğer adıyla Entropi Kanunu), doğruluğu teorik ve deneysel olarak kesin biçimde kanıtlanmış bir kanundur. Öyle ki yüzyılımızın en büyük bilim adamı kabul edilen Albert Einstein, bu kanunu *"bütün bilimlerin birinci kanunu"* olarak tanımlamıştır.

Evrim teorisi ise, bütün evreni kapsayan bu temel fizik kanununu bütünüyle göz ardı ederek ortaya atılmış bir iddiadır. Evrim, temelinde bu kanunla çelişen tam tersi bir mekanizma öne sürer. Evrime göre; dağınık, düzensiz, cansız atomlar ve moleküller, zamanla kendi kendilerine tesadüflerle biraraya gelerek düzenli ve planlı proteinleri, DNA, RNA gibi son derece kompleks moleküler yapıları, ardından da çok daha ileri düzenlere, organizasyonlara ve tasarımlara sahip milyonlarca canlı türünü ortaya çıkarmışlardır. Evrime göre, her aşamada daha planlı, daha düzenli, daha kompleks ve daha organize bir yapıya doğru ilerleyen bu hayali süreç, Entropi Kanunu'nun ortaya koyduğu gerçeklere

bütünüyle aykırıdır. Bu nedenle evrim gibi bir sürecin, en başından en sonuna kadar varsayılan hiçbir aşamasının gerçekleşmesi mümkün değildir.

Açık Sistem Tartışmasının Özü

İşte evrimciler, bu çıkmazı bir şekilde aşabilmek için çeşitli teorik arayışlara girmişlerdir. Turgut Gürer'in yazısının temel konusu olan "maddenin kendini örgütlemesi" kavramı da bu arayışların bir sonucudur.

Bu konudaki evrimci arayışların kökeni, "açık sistem" kavramıdır. Termodinamik anlamda bir sistem ya kapalı (dışarıdan herhangi bir enerji almayan) ya da açık (dışarıdan enerji alan) bir yapıda olabilir. Kapalı bir sistemin zaman içinde düzensizliğe doğru gittiği konusunda bir tartışma yoktur. Ancak evrimciler, açık sistemlerde "enerji girişi" sayesinde kimi zaman organize bir yapıya doğru bir gidiş olabildiğini ileri sürmüşlerdir. Dünya da Güneş'ten enerji alan bir "açık sistem" olduğu için, bu şekilde evrime bir kapı aralayabileceklerini sanmışlardır.

Peki açık sistemde ne olmaktadır? Evrimcilerin bu konuda verdikleri klasik örnekler, dağınık bir evin, evin hanımı tarafından organize edilmesi gibi komik benzetmelerdir. Bu örnekte, eve bir "enerji girişi" (yani ev hanımının kol gücü) olduğunu ve böylece organizasyon artışı olduğunu söylemektedirler. Oysa önemli olan nokta, bu "enerjinin" bilinçli bir enerji olmasıdır (yani ev hanımı akıllı bir varlık olarak, bilinçli bir düzenleme yapmıştır.) Eğer eve bilinçli olmayan bir enerji girişi olsaydı (örneğin eve bir fırtına isabet etse veya su baskını olsaydı) kuşkusuz bu enerjinin düzenlilik sağlamak gibi bir rolü olmayacak, aksine ev tamamen karmaşaya düşecekti.

İşte Dünya'ya Güneş'ten gelen enerji de bilinçsiz bir enerji olduğu için, dünyadaki cansız maddeyi organize etmesi, böylece kompleks canlı sistemler oluşturması mümkün değildir. Eğer olsaydı, o zaman bunun deneylerle ispatlanması, örneğin enerjiye tabi tutulan "ilkel dünya" modellerinin kendi kendine organize olan canlı sistemler üretmesi gerekirdi. Oysa hiçbir zaman ne deney ne de gözlem yoluyla böyle bir süreç gözlemlenememiştir.

Düzensizlikten Düzene Geçen Yapılar

Bu gerçekler karşısında köşeye sıkışan evrimci araştırmacılar, fiziksel dünyada rastlanabilen bazı "düzenlileşme" örneklerine sarılmışlar ve bunlarla canlıların kökenini açıklayabileceklerini sanmışlardır. Belçikalı fizikçi Ilya Prigogine tarafından ortaya atılan *"dissipative structures"* (enerji dağıtan yapılar) kavramı, Turgut Gürer'in kaynak gösterdiği Eric D. Schneider ve James J. Kay tarafından da tekrar edilmektedir. *(Enerji dağıtan yapılar hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, Hayatın Gerçek Kökeni, 2000, ss. 274-279)*

Özetle, bu kişiler, doğadaki bazı yapıların enerji girişi sayesinde düzensizlikten düzenliliğe doğru gittiklerini ve bunun da canlıların bilinçli bir müdahale olmadan var

olabilecekleri iddiasını desteklediğini savunmaktadırlar. Peki acaba söz konusu yapılar nasıl yapılardır? Turgut Gürer, makalesinde bu konuda şu örneği vermektedir:

Şimdi sönümlü yapıları (dissipative structures) yakından tanıdığımız bir örnekle ele alalım: Konveksiyon akımları. İçi kızartma yağıyla dolu bir tava düşünün. Tavayı ısıtmaya başlayın. Alttan uygulanan sıcaklık başlangıçta molekülden moleküle iletilir. Moleküller düzensiz hareketler yapmaya başlar. Birbirlerine çarpıp seken bir sürü molekül! Ancak sıcaklık belirli bir kritik değeri aştığında, sistem kararsız hale gelir ve moleküller eşgüdümlü (koordine) hareket etmeye başlar. Böylece düzenli, dairesel konveksiyon akımları ortaya çıkar. Bu dairesel hareketin (konveksiyonun) başlamasının nedeni; akışkanın (yağın) soğuk olan üst tabakasının daha yoğun olup aşağıya doğru hareket etmeye; alttaki daha sıcak olan tabakanın da yoğunluğunun azalıp üste doğru hareket etmeye çalışmasıdır. Bu yöntemle, kızartma yağı içindeki moleküller ısıyı çok daha iyi sönümlemeye başlarlar. (Buna benzeyen Bénard konveksiyon hücresi deneylerinde, sıcaklık arttıkça spiralden altıgene dek giderek daha da örgütlü makroskopik yapılar ortaya çıkar!)

Turgut Gürer, verdiği bu örneği yorumlarken de "moleküllerin örgütlü olarak hareket etmeye başlamasının", genetik bir planla veya sistemin bilinciyle oluşmadığını, tamamen fizik yasalarının bir sonucu olduğunu belirtmektedir. Ve tüm bu mantıkların ardından varmaya çalıştığı sonuç ise, maddenin kendi kendine, fizik kurallarının bir sonucu olarak, düzensiz bir halden düzenli bir hale geçebileceği ve canlılığın da bu şekilde ortaya çıktığı idiasıdır.

Ancak Turgut Gürer'in ve kaynak olarak kullandığı Schrödinger, Kauffman, Schneider, Kay gibi evrimcilerin ya anlamadıkları ya da gizlemek istedikleri çok önemli bir gerçek vardır: Sözünü ettikleri "düzensizlikten düzenliliğe" geçiş örnekleri ile canlılığın kökeninin hiçbir ilgisi yoktur. Çünkü canlılık, "düzenli" değil, "organize" bir yapıdır.

Düzenli Sistem ve Organize Sistem Farkı

Evrimcilerin bu konuda kullandıkları yanıltma, iki farklı kavramın, "düzenli" ve "organize" kavramlarının kasıtlı olarak karıştırılmasıdır.

Bunu şöyle bir örnekle açıklayabiliriz. Deniz kenarında dümdüz uzanan bir kumsal düşünün. Güçlü bir dalga kıyıya vurduğunda, bu kumsalda bazı büyüklü küçüklü kum tepecikleri, kumda dalgalanmalar oluşturur.

Bu bir "düzenleme" işlemidir: Deniz kıyısı açık bir sistemdir ve içeri doğru enerji akışı (dalga) kumsalın başlangıçtaki tekdüze görünümünü basit şekillere sokabilir. Termodinamik anlamda burada eskiye göre bir düzen oluşturabilir. Fakat şunu belirtmek gerekir ki, aynı dalgalar deniz kıyısında kumdan bir kale yapamazlar. Eğer kumdan yapılmış bir kale görürsek, bunu birinin yaptığından eminizdir. Çünkü kale "organize" bir sistemdir. Yani belli bir tasarıma ve bilgi içeriğine (enformasyona) sahiptir. Bilinçli bir kimse tarafından planlı bir biçimde, her parçası düşünülerek yapılmıştır.

Kale ile kum tepeleri arasındaki fark, birincisinin organize bir kompleksliğe, ikincisinin ise sadece basit tekrarlardan oluşan bir düzene sahip olmasıdır. Tekrarlardan oluşan düzen, bir daktilonun klavyesindeki "a" harfinin üzerine bir cisim düştüğü için (yani içeri giren enerji akımı ile) yüzlerce kere "aaaaaaaa..." yazması gibidir. Tabii ki "a"ların bu şekilde tekrarlı bir düzen içerisinde olması ne bir bilgi içerir, ne de herhangi bir komplekslik. Bilgi içeren kompleks bir harf sıralaması (yani anlamlı bir cümle, paragraf ya da kitap) yazmak için, mutlaka bir akla ihtiyaç vardır.

Aynı şey rüzgar, tozlu bir odaya girdiğinde de geçerlidir. Rüzgar odaya girdiğinde, daha önce yere tekdüze olarak yayılmış toz tabakası odanın belli bir kenarına toplanabilir. Bu yine termodinamik anlamda eskisine göre daha düzenli bir ortamdır, fakat toz parçacıkları hiçbir zaman rüzgarın enerjisiyle 'kendi kendilerine organize olarak' odanın tabanında bir insan resmi oluşturamazlar.

Sonuç olarak doğal süreçlerle hiçbir zaman kompleks ve organize sistemler meydana gelemez. Ancak zaman zaman yukarıdaki örneklerdekine benzer basit düzenlemeler oluşabilir. Bu düzenlemeler de belli sınırların ötesine geçemezler. Turgut Gürer'in yukarıda aktardığımız tavadaki kızgın yağ molekülleri örneği de, yine basit bir "düzenleme" örneğidir.

Evrimciler bu şekildeki doğal süreçlerle kendiliğinden ortaya çıkan düzenlenme (self-ordering) olaylarını evrimin çok önemli bir kanıtı gibi sunmakta ve bunları sözde "kendini organize etme" (self-organization) örnekleri gibi göstermektedirler.

Halbuki düzenli sistemler basit sıralamalar, tekrarlar şeklinde yapılar içerirken, organize sistemler içiçe geçmiş son derece kompleks yapı ve işlevler içerirler. Organize sistemlerin ortaya çıkmaları için mutlaka bilinç, bilgi ve tasarıma ihtiyaç vardır. Aradaki bu önemli farkı evrimci bilim adamlarından Jeffrey Wicken şöyle tarif eder:

*Organize" sistemleri "düzenli" sistemlerden dikkatlice ayırt etmek gerekir. İki sistemden hiçbiri "rastgele" değildir, ama düzenli sistemler basit kalıplardan oluştukları için hiç komplekslik taşımazken, organize sistemler her parçası yüksek bilgi içeren dış kaynaklı bir plana göre biraraya gelirler... Organizasyon, bu yüzden işlevsel kompleksliktir ve bilgi taşır.*1

Turgut Gürer'in aktardığı tezlerin asıl kaynağı olan Ilya Prigogine de bu kasıtlı kavram kargaşasına başvurmuş ve içeri doğru enerji akışı sırasında kendi kendine düzenlenen moleküllerin örneklerini, "kendiliğinden organize olma" şeklinde lanse etmiştir. Amerikalı bilim adamları Thaxton, Bradley ve Olsen *The Mystery of Life's Origin* (Canlılığın Kökeninin Sırrı) adlı kitaplarında, bu durumu aşağıdaki gibi açıklarlar:

*... Her durumda sıvının içerisindeki moleküllerin rastgele hareketlerinin yerini, son derece düzenli bir davranış almaktadır. Prigogine, Eigen ve diğerleri buna benzer bir 'kendi kendine organize olma'nın organik kimyanın esası olabileceğini ileri sürerler ve bunun da canlı sistemler için gerekli olan son derece kompleks molekülleri açıklayabilme potansiyeline sahip olduğunu iddia ederler. Fakat bu paralellikler hayatın kökeni sorusuyla alakasızdır. Bunun ana nedeni, bunların düzen ve kompleksliği ayırt etmeyi başaramamalarıdır.*2

Evrimciler, Turgut Gürer'in "tavada kızaran yağ" örneğine çok benzer bir örnek daha kullanırlar: Suyun buz haline gelmesi. Onlara göre bu, biyolojik düzenliliğin kendiliğinden ortaya çıkabileceğine örnektir. Thaxton, Bradley ve Olsen ise bu mantığın sığlığını ve çarpıklığını şöyle açıklarlar:

Suyun kristalize olup buza dönüşmesiyle, basit bir monomerin milyonlarca yıl içinde polimer halinde birleşerek DNA ve protein gibi kompleks moleküllere dönüşmesi arasındaki benzetme sık sık tartışılmaktadır. Her durumda benzetme açıkça yanlıştır... Isı alçaltılarak termal etki yeterince küçültüldüğünde, atomları birbirine bağlayan güçler, su moleküllerini düzenli kristalize bir dizilime sokarlar. Aminoasit gibi organik monomerler ise herhangi bir ısıda, değil düzenli bir organizasyona, birleşmeye dahi tamamen karşı koyarlar.[3]

Kısacası, hiçbir fiziksel ya da kimyasal etki, canlılığın kökenini açıklayamamakta, Turgut Gürer gibi evrimciler tarafından hevesle savunulan "maddenin kendi kendini örgütlemesi" kavramı bir hayal olarak kalmaya devam etmektedir.

Sonuç: "Maddenin Kendini Örgütlemesi" Materyalist Bir Dogmadır

Turgut Gürer'in (ve tüm *Bilim ve Ütopya* ekibinin) "maddenin kendi kendini örgütlemesi" kavramıyla savundukları iddia, cansız maddenin kendi kendini düzenleyip, organize edip, kompleks bir canlı varlık meydana getirebileceği yönündeki inançtır. Bu kesinlikle bilime aykırı bir inançtır, çünkü bütün gözlem ve deneyler, maddenin böyle bir yeteneğinin olmadığını göstermektedir. Ünlü İngiliz astronom ve matematikçi Sir Fred Hoyle bunu şöyle bir örnekle anlatır:

Eğer gerçekten maddenin içinde, onu yaşama doğru iten bir iç-prensip olsaydı, bunun bir laboratuvarda kolaylıkla gösterilebilmesi gerekirdi. Örneğin bir araştırmacı, ilkel çorbayı temsil eden bir yüzme havuzunu deney için kullanabilirdi. Böyle bir havuzu istediğiniz her türlü cansız kimyasalla doldurun. Ona istediğiniz her türlü gazı pompalayın, ya da üzerine istediğiniz her türlü radyasyonu verin. Bu deneyi bir yıl boyunca sürdürün ve (hayat için gerekli olan) 2000 enzimden kaç tanesinin sentezlendiğini kontrol edin. Ben size cevabı şimdiden vereyim ve böylece bu deneyle zamanınızı harcamayın: Kesinlikle hiçbir şey bulamazsınız, belki oluşacak birkaç aminoasit ve diğer basit kimyasal maddeler dışında.[4]

Peki evrimciler neden hala "maddenin öz örgütlenmesi" gibi bilimsel olmayan senaryolara inanmaktadırlar? Neden canlı sistemlerde açıkça görülen bilinci ve tasarımı reddetme konusunda bu kadar ısrarcıdırlar?

Bu soruların cevabı, evrim teorisinin asıl temeli olan materyalist felsefede gizlidir. Materyalist felsefe, sadece maddenin varlığını kabul eder. Bu durumda canlılara da sadece maddeye dayalı bir açıklama getirilmesi gerekmektedir. Evrim teorisi bu zorunluluktan doğmuştur ve her ne kadar bilime aykırı da olsa, sırf bu zorunluluk uğruna savunulmaktadır. New York Üniversitesi'nde kimya profesörü ve DNA uzmanı olan Robert Shapiro, evrimcilerin

"maddenin kendi kendini organize etmesi" konusundaki inançlarını ve bunun kökeninde yatan materyalist dogmayı şu şekilde açıklar:

*Bizi basit kimyasalların var olduğu bir karışımdan, ilk etkin replikatöre (DNA veya RNA'ya) taşıyacak bir evrimsel ilkeye ihtiyaç vardır. Bu ilke "kimyasal evrim" ya da "maddenin öz örgütlenmesi" (self-organization) olarak adlandırılır, ama hiçbir zaman detaylı bir biçimde tarif edilmemiş ya da varlığı gösterilememiştir. Böyle bir prensibin varlığına, diyalektik materyalizme bağlılık uğruna inanılır.*5

İşte *Bilim ve Ütopya* ekibinin de sorunu, "diyalektik materyalizme körü körüne bağlılık"tır. Bu nedenle, evrim teorisinin aleyhindeki bilimsel bulguları bile "biyoteknoloji materyalizmi kanıtlıyor" gibi başlıklarla çarpıtmaya çalışmaktadırlar. Oysa biraz açık düşündüklerinde, bilimin materyalizmi kanıtlamak bir yana yerle bir ettiğini, evrim teorisinin çoktan tarihe gömüldüğünü ve yaşamın asıl kaynağının Yaratılış olduğunu kendileri de göreceklerdir.

1- Jeffrey S. Wicken, "The Generation of Complexity in Evolution: A Thermodynamic and Information-Theoretical Discussion," *Journal of Theoretical Biology*, vol. 77, April 1979, s. 349.

2- Charles B. Thaxton, Walter L. Bradley & Roger L. Olsen, *The Mystery of Life's Origin: Reassessing Current Theories*, 4th edition, Dallas, 1992, s. 151.

3- C. B. Thaxton, W. L. Bradley & R. L. Olsen, *The Mystery of Life's Origin: Reassessing Current Theories*, Lewis and Stanley, Texas, 1992, s. 120.

4- Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, Holt, Rinehard & Winston, New York, 1983, s. 256.

5- Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York, 1986, p. 207.

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK'TEN TEHLİKELİ BİR EVRİM PROPAGANDASI

6 Ocak 2001 tarihli *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin 12. sayfasında "Cinsellik ve Evrim: Şiddete Dayalı Tacizin Sorumlusu Yoksa Evrim mi?" başlıklı bir yazı yayınlandı. Alman *Der Spigel* dergisinin 16/2000 tarihli sayısındaki bir makalenin tercümesi olan yazıda, Randy Thornhill ve Craig Palmer adlı iki araştırmacının, hiçbir bilimsel gözlem veya delile dayanmayan, tamamen hayal ürünü olan iddialarına yer verilmişti.

Yazıda özetle şiddet, cinsel taciz, tecavüz, saldırganlık, kıskançlık gibi özelliklerin insanlara hayvan atalarından miras kaldığı ve bu davranışların evrimin doğal bir sonucu olduğu iddia edilmektedir. Örneğin, tecavüz eden bir erkeğin tek amacının hayvan ataları gibi genlerini bir sonraki nesle aktarmak olduğu iddia edilmektedir. Bu dürtüyle hareket eden erkek ve kadınların tüm davranışlarına bu çerçevede makul bir açıklama getirilmeye çalışılmaktadır.

Bu iddia, hiçbir bilimsel delili olmayan bir varsayımdır ve bilim dünyasında da itibar görmemektedir. Evrimcilerin çoğu dahi, bu tezi saçma bulmaktadır.

Genlerin "Bilinçli" Oldukları Yanılgısı

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinde konu edilen evrimci tez, kısaca, insanın cinsel yönünün "daha fazla üreyerek evrimde avantaj kazanmak" dürtüsünden kaynaklandığını öne sürmektedir. Bu iddianın temelinde ise, insanın genlerden ibaret bir makina olduğu, genlerin ise sanki bilinçli bir varlıkmış gibi sürekli olarak "evrimleşme ve hayatta kalma" amacında olduğu şeklindeki evrimci bir batıl inanış yatmaktadır.

Bu batıl inanış, özellikle çağımızın önde gelen ateist evrimcilerinden Richard Dawkins'in *The Selfish Gene* (Bencil Gen) adlı kitabıyla popüler hale gelmiştir. Dawkins, tüm canlıların aslında *"bencil, çıkarcı ve sadece kendisini çoğaltarak varlığını korumaya çalışan genlerden ibaret olduğunu"* ileri sürmüştür. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisindeki "Cinsellik ve Evrim" başlıklı yazıda sözü edilen "cinsel taciz ve tecavüz, erkeklerin genlerini üreme yoluyla çoğaltma içgüdüsünden kaynaklanır" iddiası da, Dawkins'in iddiasının yeni bir uyarlamasıdır.

Oysa bu iddia son derece çürük ve akıldışı bir varsayıma dayanmaktadır: Genlerin bir aklı, bilinci ve hatta "karakteri" olduğu varsayımına. Bu varsayımın saçmalığını görmek içinse, genlerin ne olduğuna bakmak yeterlidir: Genler, birbirine eklenmiş ve özel bir "katlama ve paketleme" yöntemi ile sıkıştırılmış DNA parçalarıdır. DNA, bir canlı hakkındaki tüm kalıtsal bilgilerin kodlanmış olduğu bir şifreleme sistemidir. DNA, "baz" adı verilen dört farklı molekülün bir zincir boyunca birbirine eklenmesiyle oluşur. Adenin, Timin, Sitozin ve Guanin adlı bu moleküllerin sıralanış biçimi, bir tür kod oluşturmakta ve böylece DNA canlı hakkındaki tüm fiziksel özelliklerin bilgisini saklamaktadır.

Kısacası, DNA dört harfli bir alfabeyle yazılmış bir kitaptır. Elbette bir kitabın "bencil" olması, "kendisini üreme yoluyla çoğaltmayı hedeflemesi" veya başka bir şekilde bir bilince sahip olması mümkün değildir. DNA, şuursuz ve cansız atomlardan oluşan bir molekül zinciridir ve hiçbir molekül akıl ve bilince sahip değildir. Dolayısıyla Dawkins'in ortaya attığı "bencil gen" tezi, bir tür peri masalı gibi, akıl ve bilim dışı bir masaldan ibarettir. Evrimciler, insanın ruhunun varlığını kabul etmek istemedikleri için, insanı bir madde yığınından ibaret görmekte, dolayısıyla bu madde yığınının bir yerine bir şekilde şuur atfetmeye çalışmaktadırlar. Genlere şuur atfedecek kadar tutarsız bir iddia ileri sürmeleri ise, ne kadar köşeye sıkıştıklarının bir göstergesidir. Geçmişte tahtadan veya taştan yapılma putlarda akıl ve bilinç olduğunu zanneden putperestlerin yerini, günümüzde moleküllerde, bu molekülleri oluşturan cansız atomlarda akıl ve bilinç olduğunu zanneden evrimciler almıştır.

Evrimci Çelişkilerden Örnekler

"Herşey genlerdir, insan, genlerin kendilerini çoğaltmak için kullandıkları bir araçtır" şeklindeki dogmatik iddia bir kez doğru gibi kabul edilince, artık herşeye genlere göre sözde bir açıklama getirmek mümkündür. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde sözü edilen evrimcilerin yaptığı da budur. Ama bu iddia, günümüzde psikolojiyle ilgilenen bilim adamlarının çok büyük bölümü tarafından saçma ve tutarsız bulunmaktadır. Bu gerçeği, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde yayınlanan makalenin yazarları da görmüş olacaklar ki, bu gibi evrimci açıklamaların "fanteziyle" yazıldığını onlar da kabul etmişler:

... insansı davranışlarla ilgili bazı açıklamalar gelmiyor değil ama, bunlar genelde pek kanıtlanamamakta. Biraz fanteziyle insanın her türlü davranışı evrime uyum olarak açıklanmakta... Öyle ki, insanın kendi çocuğunu öldürmesi bile evrimsel varoluşun bir nedeni olarak gösterilmekte. İnsan yoğun stres altındayken böyle bir girişimde bulunabilir, deniyor. Ve yine ilkel dürtüler karşımıza çıkıyor. Çocuk katliamı kıtlık dönemiyle ilgili evrimsel anılara dayandırılan kitapta şöyle yazıyor: "O dönemde çocuğun açlıktan ölmesini beklemek yerine onu öldürmek daha akılcıydı." Birçok bilim adamı, insanın tüm davranışlarını evrimsel ayıklanmayla çözmeye çalışan evrim psikologlarını ciddiye almıyor. (Çeviri: Nilgün Özbaşaran Dede; kaynak: Der Spigel 16/2000)

Evrim psikoloğu denen kişilerin iddialarının ciddiye alınır olmadığı, bu iddialar biraz bile incelenince zaten anlaşılmaktadır. Örneğin *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisindeki yazıda yer alan aşağıdaki paragrafta, evrim psikologlarının spekülatif teorileri şöyle anlatılmıştır:

Örümcekler, avcı atalarımız için her zaman bir tehlikeydi ve içgüdüsel olarak ondan kaçmayı öğrendiler. Bugünkü Avrupalı bu korkuyu yenmiş durumda ama yine de, beynine kazınan yeni öğretilere rağmen ilk çağlardan kalma izlerin etkisiyle hâlâ bu hayvana dokunmaktan kaçınır. Yükseklik korkusu da kayalıkların kenarlarına yaklaşmaktan çekinen atalarımızdan kalma bir dürtü olarak değerlendirilmekte. Ve bugün tatlı yiyenler bunu atalarımızın karbonhidrat eksikliği çekmiş olmalarına bağlayabilirler.

İddiaların son derece mantık dışı olduğu ortadadır: İnsanların örümceklerden korkmaları, *"örümceklerin avcı atalarımızı korkutmalarına"* bağlanmıştır. Oysa örümcekler geçmişte insanlar için ne kadar tehlikelilerse, günümüzde de insanlar için o kadar tehlikelidirler. Zehirli örümcekler eskiden yaşadıkları gibi, bugün de yaşamaktadırlar. İkinci iddia da aynı derece saçmadır: Yüksekten düşmek geçmişte ne kadar tehlikeli ise, günümüzde de o kadar tehlikelidir. Geçmişte insanlar nasıl kayalıklardan düşme tehlikesi ile karşılaşmışsa, günümüzde insanlar yüksek yapılardan düşme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Üçüncü iddia ise şaşırtıcı derecede akılcılıktan uzaktır: İnsanların tatlı yemesi, "atalarımızın karbonhidrat eksikliği" ile açıklanmaya çalışılmıştır. Oysa tatlı, insan vücudunun temel ihtiyaçlarından biri olan glikozun kaynağıdır. Geçmişte insanlar buna ne kadar ihtiyaç duyuyorsa, günümüzdeki insanlar da o kadar ihtiyaç duymaktadır.

Dikkat edilirse, evrimcilerin ortaya attığı tüm bu iddialar tamamen hayal ürünüdür. Nitekim *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde yayınlanan makalede de bunu vurgulayan uzmanların görüşlerine yer verilmiştir. Örneğin, evrimcilerin ortaya attığı cinsellikle ilgili iddiaların son derece hayali ve yüzeysel olduğu, konunun uzmanı Hertha Richter Appelt'ten aktarılan sözlerle de kabul edilmiş:

Seksolog Hertha Richter Appelt olayı "Yazarlar ampirik olarak (bilimsel kanıtlar açısından) sağlam temellere dayandırılamayan bir teori geliştiriyorlar" diye değerlendirdi. Hertha Richter-Appelt (Hamburg), yazarların gerçekleri yansıtmaktan uzak olduklarını ve herşeyi birbirine karıştırdıklarını söylüyor.

Görüldüğü gibi, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisindeki "Cinsellik ve Evrim: Şiddete Dayalı Tacizin Sorumlusu Yoksa Evrim mi?" isimli yazıda yayınlanan evrimci iddialar, birer hayal ürününden ibarettir. Gerçekte bu iddialar, evrim teorisini savunanların ne derece körleştiklerini gösteren önemli bir kanıt durumundadır.

Evrimci Zihniyetin İnsana Bakışı

Konunun bir diğer önemli yönü ise, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde aktarılan bu evrimci safsataların toplumlara getireceği zarardır. İnsanları hayvan olarak nitelendiren, bir insanı sadece genlerini taşımakla ve bir sonraki nesle aktarmakla sorumlu bir robot gibi gören Darwinist düşünce, 20. yüzyılda büyük bir artış gösteren şiddet olaylarının, soykırımların, zalimliklerin, ahlaki dejenerasyonun en büyük sorumlusu olmuştur. Çünkü söz konusu iddialarla tüm zalimliklere, saldırganlıklara, ahlaksızlığa sözde bilimsel bir meşruiyet kazandırmıştır. 20. yüzyılın en büyük katliamlarını gerçekleştiren Hitler dahi kendisine Darwinizm'i destek olarak göstermiştir. Sözde "üstün ırk"ın dışındaki ırkların yaşamalarına gerek görmeyen, onları öldürmeyi hayvanları öldürmekle bir tutan Hitler'e zalimliği ve saldırganlığı konusunda destek veren Darwinizm olmuştur. *(Detaylı bilgi için bkz. Darwinizm'in İnsanlığa Getirdiği Belalar, Harun Yahya)*

İnsanların genetik olarak saldırgan, acımasız, bencil, katil olabileceğini savunan Darwinizm, tarihte de günümüzde de tüm suçları meşru göstermek için kullanılmıştır. Nitekim, ünlü evrimci Stephen Jay Gould bu konuda şöyle der:

Suçluluğa ilişkin biyolojik kuramlar pek yeni sayılmazdı ama Cesare Lombroso (İtalyan bir hekim) bu tartışmaya yepyeni, evrimsel bir yön verdi. Doğuştan suçlular sadece zihinsel dengesi bozuk ya da hasta değillerdi; daha önceki bir evrimsel aşamaya geri düşmüş, sözcüğün tam anlamıyla soya çekmişlerdi. İlkel ve maymunsu atalarımızın kalıtsal özellikleri genetik repertuvarımızda korunur. Bazı talihsiz bireyler normalden çok fazla atasal özelliğe sahip olarak doğar. Davranışları geçmişin bazı yabanıl toplumları için uygun olsa bile, bugün bu davranışlara suç diyoruz. Doğuştan suçluya acıyabiliriz çünkü kendine hakim olamaz.[1]

Böyle bir zihniyetle yetişen veya çeşitli yayın organlarında bu tür ahlaksızlıkların ve acımasızlıkların evrimin doğal bir sonucu olduğunu ve kişinin bunlardan dolayı suçlanamayacağı telkinini alan, akıl ve vicdanı zayıf insanların neler yapabileceklerini ortadadır. Bu nedenle *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde yapılan evrim propagandası, saçma ve çelişkili olduğu kadar, aynı zamanda da tehlikelidir.

Ahlakın ve Ahlaksızlığın Gerçek Nedeni

Darwinizm insanlara sadece gelişmiş bir tür hayvan oldukları yalanını değil, aynı zamanda tesadüflerin bir eseri olduklarını, yani bir Yaratıcı'nın olmadığı yalanını da telkin eder. Bu telkinleri okullarındaki ders kitaplarından, seyrettikleri filmlerden, okudukları kitaplardan alan insanlar kendilerini bir hayvan gibi sorumsuz zannederler.

Ancak, Darwinizm'i savunanların ve buna inananların hepsi yanılmaktadır. Çünkü insan başıboş ve sorumsuz değildir. İnsanı yaratan, her anını gözleyen, düşüncelerini dahi bilen ve öldükten sonra onu sorgulayarak yaptığı herşeye karşılığını verecek olan bir Yaratıcımız vardır. Ve Rabbimiz olan Allah insanı hayvanlardan farklı olarak bir ruh, akıl, irade, muhakeme ve yargı yeteneği ile yaratmıştır. Yani bir insan içinde her türlü eyleme karşı bir istek veya dürtü duysa bile sahip olduğu bu özelliklerle onu engelleme gücüne sahip olarak yaratılmıştır. Örneğin bir olay karşısında şiddetle öfkelenen, iradesi zayıf bir insan kendini ve karşısındaki insanı hayvan gibi görürse, ona hiç düşünmeden zarar verebilir, acımasızca davranabilir. Karşısındakinin küçük bir çocuk, savunmasız bir insan olması hiç fark etmez. Ancak, Allah'ın kendisine verdiği ruhu taşıdığını bilen, akıl ve vicdan sahibi insan her türlü durumda öfkesine hakim olur. Muhakemesi, yargısı, vicdanı her an açık olur. Allah'a hesap veremeyeceği en küçük bir harekette bulunmaz.

Allah bir ayetinde insanlara hem kötülüğün hem de kötülüklerden sakınmanın ilham edildiğini bildirir. (Şems Suresi, 7-10). Dolayısıyla, bazı insanların ahlaklarındaki bozuklukların, suç işlemelerinin ardındaki neden hayali bir evrim süreci değildir. Bunun nedeni, Allah'a iman etmemeleri, yaptıklarından dolayı Allah'a hesap vermeyeceklerini zannetmeleri ve bu nedenle sakınmamalarıdır. Bugün bütün dünyada meydana gelen savaşların, ırkçı katliamların, çete kavgalarının, dazlakların, holiganların acımasız saldırılarının, insanların açlığa, sefalete terk edilmelerinin, adaletsizliğin, merhametsizliğin ardındaki tek neden budur. İnsanları hayvan olarak görenler, hayvanlar

gibi yaşam mücadelesi içinde olmaları gerektiğini zannedenler, Allah'ı ve ahireti unutan ve unutturanlar hiçbir zalimlikte sınır tanımazlar.

İşte bu nedenle söz konusu tarzda yazıları yayınlayanlar neyin propagandasını yaptıklarını, bazı insanları nasıl bir çizgiye çağırdıklarını akıl ve vicdanlarını kullanarak bir kez daha düşünmelidirler. Bosna'da Sırpların tecavüz ve zulmüne uğramış kadınların resimlerinin altına "Bosna'daki Taciz Kurbanları: Şiddet ve Cinayet de Evrimsel bir Hak mıdır?" diye yazıp hiçbir açıklama yapmayan *Cumhuriyet Bilim Teknik* sorumluları, bunun ne demek olduğunu bir daha düşünmelidirler.

Her insan Allah'ın kendisine üflediği ruhu taşır ve hepimizi yoktan vareden Rabbimiz'e karşı sorumludur. Allah, Kuran'da kendisini başıboş zannedenlere yaratılışlarını ve ölümden sonra tekrar dirileceklerini şöyle hatırlatır:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor? Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.' Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (Kıyamet Suresi, 36-40)

1- Stephen Jay Gould, *Ever Since Darwin*, W. W. Norton & Company, New York 1992, s. 223.

YENİ BİLİMSEL BULGULAR DİYALEKTİK MATERYALİZMİ VE MARKSİZMİ BİR KEZ DAHA YIKMIŞTIR

2 5 Şubat 2001 tarihli *Evrensel* gazetesinin ekinin 10. sayfasında genlerle ilgili bir yazı yayınlandı. Yazının konusu en son genetik bulgulardı. *Evrensel* gazetesi bu bulguların Yaratılışı yalanladığını, diyalektik materyalizmi, marksizmi ve evrim teorisini ise doğruladığını iddia ederek, çok vahim bir yanılgı sergiledi. Yazının içeriğindeki mantık bozukluğunu ve son derece taraflı ve geçersiz yorumları kamuoyunun bilgisine sunmayı gerekli görüyoruz.

Kenan Ateş tarafından kaleme alınan yazıda, İnsan Genom Projesi dahilinde tespit edilen canlılar arasındaki genetik benzerliklerin Yaratılışla çeliştiğini ve canlıların birbirlerinden evrimleştikleri senaryosunu kanıtladığı iddia edilmektedir. Bu iddia tam bir bilgisizlik ve peşin hüküm örneğidir.

Gerçekten de Genom Projesi dahilinde, insanın genetik yapısının farklı canlılar ile benzerlik gösterdiği görülmüştür. Ancak, bu bulgu kesinlikle Yaratılışla çelişen bir sonuç değildir. Çünkü Genom Projesinin Yaratılışa ters düşecek bir iddiası yoktur. Hatta yeryüzündeki canlıların birbirlerine yakın genetik yapıya sahip olmaları beklenmedik bir durum değildir. Canlıların temel yaşamsal işlevleri birbiriyle aynıdır ve insan da canlı bir bedene sahip olduğuna göre, diğer canlılardan farklı bir DNA yapısına sahip olması beklenemez. İnsan da diğer canlılar gibi proteinlerle beslenerek gelişir, onun da vücudunda kan dolaşır, hücrelerinde her saniye oksijen kullanılarak enerji üretilir.

Dolayısıyla canlıların genetik benzerliğe sahip olmaları, ortak bir atadan evrimleştikleri iddiasına delil olarak gösterilemez. *Evrensel* gazetesi yazarı Kenan Ateş, eğer ortak atadan evrimleşme iddialarını delillendirmek istiyorsa, birbirinin atası olduğu iddia edilen canlıların moleküler yapılarında da bir ata-torun ilişkisi olduğunu ispat etmek zorundadır. Oysa kendi yazısının içinde de verilen bilgiler dahi, canlıların genetik yapıları arasında bir ata-torun ilişkisi olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Çünkü insan ile hiçbir benzerliği olmayan - dolayısıyla evrimcilerin de bir bağ kuramadıkları - canlıların dahi genetik yapısı insana büyük bir benzerlik göstermektedir. Bu konuyu gerek bu kitap içerisinde gerekse önceki serilerde defalarca açıklamış olduğumuz için detaylarına burada tekrar yer verilmeyecektir. *(Detaylı bilgi için bkz. Evrimcilere Net Cevap 1-3, Hayatın Gerçek Kökeni, Harun Yahya)*

Diyalektik Materyalizm ve Marksizm 20. Yüzyılda Tamamen Çökmüştür

Diyalektik materyalizmin canlıların diyalektiği iddiası evrim teorisinin bilimsel bulgular tarafından reddedilişi ile kesin olarak yıkılmıştır. Bilimsel bulgular hücreyi oluşturan proteinlerin bile son derece kompleks bir yapıya sahip olduğunu ve kesinlikle tesadüfen gelişen olaylar neticesinde kendi kendine oluşamayacağını göstermiştir. Ayrıca

yukarıda da değinilen konu gibi genetik, biyokimya, paleontoloji, anatomi, antropoloji gibi birçok bilim dalında elde edilen gelişmeler evrimin hiçbir zaman gerçekleşmediğini ortaya koymuştur.

Nitekim evrimciler de, elde edilen bulguların evrim teorisini yalanladığını ancak evrim teorisine diyalektik materyalizme olan bağlılıkları nedeniyle körü körüne inanmaya devam ettiklerini itiraf ederler. Bunlardan biri de evrimci bilim adamı Robert Shapiro'dur. Shapiro, evrim teorisinin iddiası olan, cansız maddelerin kendi kendilerini organize ederek DNA veya RNA'yı oluşturdukları iddiasının hiçbir zaman ispatlanamadığını açıklar ve şöyle der:

Bizi basit kimyasalların var olduğu bir karışımdan, ilk etkin replikatöre (DNA veya RNA'ya) taşıyacak bir evrimsel ilkeye ihtiyaç vardır. Bu ilke "kimyasal evrim" ya da "maddenin kendini örgütlemesi" olarak adlandırılır, ama hiçbir zaman detaylı bir biçimde tarif edilmemiş ya da varlığı gösterilememiştir. Böyle bir prensibin varlığına, diyalektik materyalizme olan bağlılık uğruna inanılır.[1]

Diyalektik materyalizm, maddenin ve zamanın ezeli ve ebedi olduğunu, yani bir başlangıcı olmadığını iddia eder. Ancak, 20. yüzyılda ortaya atılan ve daha sonraki bilimsel deliller ile ispatlanan Big Bang, maddenin ve zamanın bir başlangıcı olduğunu delilleri ile göstermiştir. Yani madde ve zaman, bir hiçlikten bir anda meydana gelmiştir. Bu, diyalektik materyalizmi yıkarken Yaratılışı doğrulayan bir diğer gerçektir.

Sonuç olarak *Evrensel* gazetesinin ekinde yer alan bu yazıda son bulguların diyalektik materyalizmin ve marksizmin bir zaferi olduğu iddiasının, Marksistlerin hiçbir zaman gerçekleşmeyecek hayalleri olmasından öteye bir değeri yoktur. Aksine, bilimsel gelişmeler, tüm canlıları Allah'ın ortak bir tasarımla yarattığını göstermektedir.

Yaratılış her insanın kolaylıkla görebileceği çok açık bir gerçektir. Ancak, diyalektik materyalizme inanmaya şartlananlar, en açık Yaratılış delillerini dahi göremeyecek kadar körleşebilmektedirler.

1- Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York, 1986, s. 207.

KADER GERÇEĞİNİ KAVRAYAMAMAK DA İNSANIN KADERİNDEDİR

10 Şubat 2001 tarihli *Hürriyet* gazetesinde, "Kadere Genetik Ayar" başlıklı bir haber yayınlandı. Yaratılış Gerçeğine ve kadere karşı çıkmak, bir yandan da evrim propagandası yapmak amacıyla hazırlandığı açıkça belli olan bu haberle ilgili bazı hususları kamuoyunun bilgisine sunma gereği hissediyoruz.

Haber, önümüzdeki 30 yıl içerisinde insanların genetik yapılarının tespit edilecebileceği, bu sayede herkese özel ilaç üretilebileceği, genetik bozuklukların giderilebileceği konusunda İnsan Genomu Projesi'nin mimarlarından Francis Collins'in yaptığı açıklamalara dayandırılarak hazırlanmıştır.

İnsan Genomu Projesi, gerçekten de insanlık için büyük umutlar taşımaktadır. Bu sayede birçok hastalığa çare bulunması beklenmektedir. Ancak, bu gelişmenin kader gerçeğine muhalif hiçbir yönü yoktur. Bu, birtakım materyalist görüşe sahip çevrelerin, bir türlü kader konusunu kavrayamamalarından ya da anlamazlıktan gelmelerinden kaynaklanan bir yanılgıdır. Bu nedenle kader gerçeğinin ne olduğunu bir kez daha hatırlatmak gerekir.

Kader, Allah'ın Geçmiş ve Gelecek Tüm Olayları
Tek Bir An Olarak Yaratmasıdır

Allah yaşanmamış olayların da tümünü önceden bilir. İnsanların önemli bir bölümü, Allah'ın henüz yaşanmamış olayları önceden nasıl bildiği konusunu, yani kader gerçeğini anlayamazlar. Oysa insanın henüz karşılaşmadığı bir olay kendisi açısından yaşanmamış bir olaydır. "Sonucu bilinmeyen" olarak nitelendirilen bütün olaylar sadece bizim için "bilinmez"dir. Sonsuz bir ilmin sahibi olan Allah ise zamana ve mekana bağlı değildir; zaten zamanı ve mekanı yaratan Kendisi'dir. Bu nedenle Allah için geçmiş, gelecek ve şu an, hepsi birdir. Allah Katı'nda bizim şu an yaşamakta olduğumuz ve ileride yaşanacak olan herşey olup bitmiştir. Tüm insanlar Allah'ın kendileri için yarattığı kadere, zamanı geldiğinde tanık olurlar.

Film karelerini eline alan bir insanın filmin başını, sonunu, arada gelişen olayları bir bütün olarak, tek bir anda görebilmesi gibi, Allah yaratmış olduğu tüm insanlarla ilgili herşeyden haberdardır. Herşeyi tek bir an olarak bilen Allah, bu tek bir anda yani sonsuz küçük zamanda sonsuzluğu yani sonsuz büyük zamanı yaratarak gücünün sınırsızlığını bize göstermektedir.

Gerçekte, Allah tüm olayları önceden bilmektedir, çünkü tüm bunları yaratan zaten Allah'tır. Allah gelmiş geçmiş bütün insanların hayatlarını tüm ayrıntılarıyla birlikte, daha o insan dünyaya gelmeden önce belirler. Her insan ve her olay için bu durum geçerlidir. Hiç kimsenin Allah'ın kendisi için yarattığı kadere müdahale etmesi, olayların akışında herhangi bir değişiklik yapması mümkün değildir. Örneğin *Hürriyet*'teki haberi yazan

kişinin kaderinde bu haberi hazırlamak, böyle büyük bir yanılgı içinde olmak ve kadere tabi olmasına rağmen bir türlü kader gerçeğini anlayamamak vardır. Bu kişi onu Allah dilemedikçe değiştiremez.

Genom projesi örneğini düşünürsek: Allah her insanı belli bir ömür ile yaratmıştır ve her insanın ölüm anı Allah Katı'nda yer, zaman ve şekil olarak da bellidir. Örneğin bir insanın yakalandığı hastalık o insanın kaderinde, kendisi doğmadan milyarlarca yıl öncesinde bellidir. O hastalıktan kurtulup kurtulamayacağını da, Allah kaderinde belirlemiştir. Hatta iyileşmesine vesile olacak olan doktorlar, hemşireler, hastane, ilaçlar, tedavi yöntemlerine kadar herşey Allah Katı'nda önceden yazılmıştır. Dolayısıyla, eğer bir insan iyileşirse, bu, onun kaderini yendiği, kaderini kontrolü altına aldığı anlamına gelmez. O insan, kaderinde iyileşmesi yazılı olduğu için iyileşmiştir.

Eğer gelecekte bir gün, bir insanın ömrü genlerine yapılan doğru müdahalelerle uzatılırsa, bu olay da söz konusu kişinin kendi kaderini yendiği anlamına gelmez. Bunun anlamı şudur: Allah bu insanı uzun bir ömürle yaratmıştır ve gen haritasının çıkartılmış olmasını da bu insanın ömrünün uzun olmasına vesile (aracı) etmiştir. Gen haritasının bulunması da, bu kişinin genlerle ilgili teknolojik gelişmelerin yaşandığı bir dönemde yaşaması da, yine o insanın ömrünün tıbbi imkanlarla uzatılması da onun kaderindedir; önce de belirttiğimiz gibi tümü Allah Katı'nda daha o insan dünyaya gelmeden önce bellidir. Hiç kimse bu gerçeği değiştirmeye güç yetiremez.

Aynı şekilde bu proje çerçevesinde yapılan buluşlar ve neticesinde ölümcül hastalığı tedavi edilen insan da, kaderini değiştirmemiştir. Çünkü bu insanın kaderinde, geçirdiği hastalıktan bu projenin vesilesi ile kurtulmak vardır. Ya da kalbi duran ve doktorunun kalp masajı ile tekrar yaşama dönen bir insan kaderini yenmez, doktor da onun kaderine karşı mücadele vermez. Hasta da, doktor da kaderlerinde olanı yaşarlar. Ona ömrünü geri veren, doktoru buna vesile eden Allah'tır. Allah'ın dilemesi dışında yeryüzünde tek bir yaprak dahi yere düşmez. (En'am Suresi, 59)

Sonuçta, insanın gen haritasının çıkartılmış olması ve insanoğlunun genetik programa müdahale edebilecek imkanları elde etmesi, Allah'ın yarattığı kadere karşı gelmek demek değildir. Aksine, bu şekilde insanlık Allah'ın kendileri için yarattığı gelişmeleri izlemekte, Allah'ın yarattığı bilgiyi keşfetmekte ve kullanmaktadır.

Kısacası *"kaderimi yendim", "kaderimi değiştirdim", "kadere müdahale ettim"* gibi ifadeler, kader gerçeğini bilmemenin getirdiği cehaletten kaynaklanmaktadır. Ve bir insanın bu ifadeleri kullanarak konuşması da onun kaderinde önceden belirlenmiştir. Kişinin bu cümleyi nerede, ne zaman, hangi şartlar altında kullanacağı dahi Allah Katı'nda tespit edilmiştir. Allah herşeyden haberdar olandır.

Allah, herşeyin Katı'nda bir kitapta yazılı olduğunu bildirmiştir. Bizler, bu kitapta yazılı olanların aynısını, hiçbir eksiklik veya fazlalık olmadan yaşarız. Allah ayetinde bu gerçeği şu şekilde belirtir:

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir Kitap'ta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)

Hürriyet gazetesinin her fırsatta Allah inancına, kadere ve dine karşı yorumlar içeren haberler hazırlaması da bu gazetenin kaderindedir. Biz her ne kadar her defasında bu haberlerdeki mantıksızlıkları, çelişkileri, bilime ve akla aykırı noktalarını açıklasak da, bunları sadece Allah'ın izin verdiği ve dilediği kimseler anlar. İnsana düşen samimiyetle Allah'tan anlayış ve kavrayış istemektir.

TÜRKER ALKAN'IN DARWINİZM HAKKINDAKİ YANILGILARI

14 Mayıs 2002 tarihli *Radikal* gazetesinde Sayın Türker Alkan'ın "Biz Kimiz Şimdi" başlıklı yazısında bazı önemli yanılgılar bulunmaktaydı. Aşağıda Sayın Alkan'ın bu yanılgıları hakkında bazı açıklamalar yer almaktadır.

1. Bilim, Dini Gerçekleri Değil,
Darwinizm'i Yıkmıştır

Sayın Alkan yazısında bilimin önyargıları yıkıp geldiğini belirtmiş ve buna Marksistlerin ve ırkçıların bilim tarafından yıkılan önyargılarından örnekler vermiştir. Sayın Alkan'ın bu konudaki tespitleri son derece doğrudur. Ancak, Sayın Alkan'ın yanıldığı nokta şu cümlesinde yer almaktadır:

"Bilim yıka yıka geliyor. En büyük darbeyi de Darwin kuramıyla yara alan 'Adem-Havva öyküsü' yedi."

Sayın Alkan'ın bu yorumu çok yanlıştır ve özellikle tam tersi bir durumun, yani Darwinizm'in bilim tarafından kesin ve açık delillerle yıkıldığının açığa çıktığı bir dönemde böyle bir yorumda bulunması, bu konudaki literatürü ve gelişmeleri takip etmediğinin bir göstergesidir.

Çünkü, 20. yüzyılın özellikle ikinci yarısından bu yana, paleontoloji, mikrobiyoloji, genetik, anatomi gibi birçok alanda, Darwinizm'in temel iddiaları bir bir yıkılmıştır. *Evrimcilere Net Cevap* serilerinde, evrim teorisini yıkan bilimsel gelişmeler detaylarıyla yer almaktadır, bu nedenle bunlara bu yazıda tekrar yer verilmeyecektir. Ancak, evrim teorisinin bilimsel geçerliliği olmamasının nedenleri özetle şöyledir:

- Fosil kayıtları evrim teorisine karşıdır. Çünkü bu kayıtlar farklı canlı gruplarının yeryüzünde birbirlerinden bağımsız olarak, aniden ve kompleks yapılarıyla ortaya çıktığını ve yüzmilyonlarca yıl boyunca değişmeden sabit kaldıklarını göstermektedir. Fosil biliminde "sudden appearance" (aniden ortaya çıkış) ve "stasis" (durağanlık) olarak adlandırılan bu iki bilimsel gerçek, evrim teorisini değil, yaratılışı desteklemektedir.

- Evrim teorisi, canlıların hiçbir plan ve tasarım olmadan, yani bilinçli bir şekilde yaratılmadan, rastlantılar ve doğa kanunlarıyla ortaya çıktığı iddiasındadır. Oysa yapılan gözlemler, deneyler, biyomatematiksel hesaplar, bunun mümkün olmadığını ispatlamıştır. Bir bilgisayarın, metal, plastik, cam gibi malzemelerin "tesadüfen" birleşmeleriyle oluşmasının imkansız olması gibi, canlıların da moleküllerin "tesadüfen" birleşmesiyle oluşması imkansızdır.

- Evrimciler tarafından iddia edilen "evrim mekanizmaları", gerçekte hiçbir evrim sağlamamaktadır. Doğal seleksiyon ve mutasyon (yani canlı genlerinde oluşan rastgele değişiklikler) yoluyla, hiçbir canlının avantaj sağladığı, geliştiği gözlemlenmemiştir.

Gerçekte mutasyon canlılara her zaman için zarar vermektedir. Yani doğada canlıları basitten komplekse doğru geliştiren "evrim mekanizmaları" yoktur.

- Canlıların anatomik ve özellikle de biyokimyasal yapılarının incelenmesi, Darwinizm'in temeli olan "kompleks yapılar, küçük rastlantısal değişikliklerle kademe kademe oluşur" varsayımını çürütmüştür. Çünkü pek çok organik yapının "indirgenemez kompleks" olduğu, yani daha basit bir formda hiçbir işlev görmeyeceği, dolayısıyla ancak mükemmel formuyla ortaya çıkmış olabileceği anlaşılmıştır.

Kısacası, Sayın Alkan'ın da belirttiği gibi "bilim yıka yıka gelmektedir." Fakat Sayın Alkan'ın fark edemediği nokta şudur: Bilimden gelen en büyük darbeyi Darwinizm almıştır. *(Darwinizmin yıkılışının bilimsel delilleri için bkz. Hayatın Gerçek Kökeni, Harun Yahya)*

Allah, Canlılığı Evrimle Yaratmamıştır

Sayın Alkan yazısında, hayatın rastlantı sonucu başladığına inanmadığını, bütün yaratılışı yönlendirenin Allah olduğuna inandığını belirtmiştir. Sayın Alkan, her akıl ve vicdan sahibi insanın vardığı sonucu şu cümleleri ile ifade etmiştir:

"Bana soracak olursanız bütün yaratılışı yönlendiren bir Tanrı vardır. Mucizevi yaşam macerasının bir rastlantı olduğuna inanmıyorum."

Ancak, Sayın Alkan, cümlesine şöyle devam etmiştir:

"Ama (Tanrı) iradesini neden din kitaplarında anlatıldığı gibi koysun da, Darwin'in dediği gibi koymasın, bunu anlamak mümkün değil."

Aslında, Sayın Alkan'ın "anlamak mümkün değil" dediği konu son derece açık ve anlaşılırdır. Allah canlılığı evrimle yaratmamıştır ve bu gerçeği görebileceğimiz iki kaynak vardır: Kuran ve bilim. Allah'ın kesin sözü olan ve hiçbir değişikliğe uğramamış olan Kuran'da Allah, canlıları nasıl yarattığını bildirmiştir ve bu yaratılışta evrimleşme yoktur. Allah canlıları "Ol" emri ile, bugünkü şekil ve yapıları ile yaratmıştır. Kuran'ı ve canlıları yaratan Allah'tır ve Allah'ın canlıları nasıl yarattığını öğreneceğimiz kesin kaynak da Kuran'dır. Bu nedenle, "neden din kitaplarında anlatılan yaratılışın kabul edildiği" sorusu da cevaplanmış olmaktadır.

Ayrıca bilim de bize Allah'ın canlıları evrim ile yaratmadığını göstermektedir. Yukarıda da söz edildiği gibi, canlıların evrim geçirdiklerine dair tek bir bilimsel delil bulunmamaktadır. Bu durumda, evrim teorisini kabul etmenin hiçbir gerekçesinin olmadığı açıktır. *(Bu konuda daha detaylı bilgi için bkz. Kuran Darwinizmi Yalanlıyor, Harun Yahya)*

Sonuç

Günümüzde bazı bilim adamlarının hala evrim teorisini kabul ediyor ve savunuyor olması Sayın Alkan'ı yanıltıyor ve kendisinin evrim teorisini bilimsel bir gerçek sanmasına

neden oluyor olabilir. Ancak evrim teorisi, tek bir bilimsel delili olmayan ve tamamen ideolojik nedenlerle savunulan bir teoridir. Allah'ın varlığına inanmayan, materyalist ve ateist bir dünya görüşüne sahip kişiler için, evrim teorisi, canlılığın kökenini açıklayan yegane açıklamadır. Bu nedenle, ideolojileri ve önyargıları uğruna, hiçbir bilimsel delili olmayan bir teoriyi savunurlar. Ancak, Sayın Alkan gibi, Allah'ın varlığını kabul eden, yaratılış gerçeğini görebilen kişilerin, evrim teorisini savunmaya hiçbir ihtiyaçları yoktur.

Sayın Alkan'ın, Darwinizm hakkında yeterli bilgi sahibi olmaması ve önyargıları nedeniyle bazı bilim adamlarının evrim teorisini savunuyor olmalarından etkilenmesinin, evrim teorisi lehinde düşünmesine neden olduğunu sanıyoruz. Konu hakkında detaylı bilgi edindiğinde, Darwinizm'in bilim tarafından yıkıldığını ve Allah'ın tüm canlıları evrimle değil üstün bir yaratılışla yarattığını görebileceğinden eminiz.

NATIONAL GEOGRAPHIC KANALINDAN HAYALİ HİKAYELER

N*ational Geographic* kanalında yayınlanmakta olan ve insanın sözde evrimini anlatan "Humans: Who Are We?" (İnsanlar: Biz Kimiz?) adlı belgesel, evrim mitinin en bilinen hayali senaryolarından oluşuyor. Belgeseldeki bilimsel yanılgılar ve aldatmacalar aşağıda açıklanmaktadır.

NGC (National Geographic Channel)'nin Çelişkileri ve Lamarkçı Evrim Anlayışı

NGC'de yayınlanan belgeselde ilk olarak antropolog Ian Tattersall'ın konuşması yer alıyor. Tattersall'ın ilk sözlerinden biri ise şu: *"insanın evrimi ihtiyaçlar sonucunda gerçekleşmedi, tamamen rastlantısaldı."* Ne var ki belgeselin ilerleyen dakikalarında, birçok kereler, maymun-insanların hangi ihtiyaçlardan dolayı insana evrimleştikleri anlatıldı. *NGC*'nin belgeselindeki en belirgin çelişkilerden biri buydu.

Aslında bu sadece *NGC* veya Ian Tattersall'ın değil, birçok evrimcinin yaşadığı bir çelişkidir. Konunun daha iyi anlaşılması için, (gerçekte her ikisi de bilim dışı birer efsane olan) "ihtiyaçtan meydana gelen evrim" ile "sadece rastlantılar sonucunda oluşan evrim" kavramları arasındaki farkın ne olduğunu özetleyelim.

Darwin'den önce canlıların kökeni konusunda evrimci bir model öne süren önemli bir kişi daha vardı; fransız biyolog Jean Baptiste Lamarck. Lamarck'ın iddiası, günümüzdeki evrim anlayışından biraz daha farklıydı. Ona göre, gereksinimler veya ihtiyaçlar kendi organını meydana getirmekteydi. Bunu, Lamarkçılığın ünlü zürafanın boynu örneği ile açıklayalım. Bu teoriye göre, ilk zürafaların boyunları geyikler veya ceylanlar gibi memelilerin boynu ile aynı uzunluktaydı. Ancak, yiyecek kıtlığı çeken zürafalar, ağaçların üst kısımlarındaki bol yiyecek kaynaklarına ulaşmak istediler. Böylece bir gereksinim

doğdu. Bu gereksinim sonucunda ise, ağaçların tepelerine ulaşmaya çalışan zürafaların boyunları uzadı.

Lamarkçılık bu iddiayı, "kazanılan özelliklerin gelecek nesle aktarılması" tezine dayandırıyordu. Yani yaşamı boyunca ağaç tepesine uzanmaya çalışırken zamanla boynu uzayan zürafa, bu özelliğini yavrularına da aktarmalıydı. Ancak kalıtım kanunlarının keşfedilmesi ile, kazanılan özelliklerin bir sonraki nesle aktarılamadığı görüldü.

Sonuç olarak Lamarkçılık daha 20. yüzyılın başında bilim tarafından çürütüldü ve bundan sonra kabul görmedi. Ancak evrimciler yine de satır aralarında, Lamarkçı görüşler bildirmekten vazgeçemediler. Bir yandan Lamarkçılığı şiddetle eleştirirken, bir yandan da canlıların evrimi ile ilgili senaryoları hep Lamarkçılığın izlerini taşıdı. Alet yapmak için ön ayakları boşta kalan ve bu sayede iki ayaklı olan insan masalı, *NGC*'nin iddia ettiği gibi soğuk iklimlerde yaşayabilmek için evrimleştiği iddia edilen Neandertal insanı, sık ormanların seyrelmesiyle çevresine uyum sağlayabilmek için evrimleşen Australopithecus masallarının hepsi, ihtiyaç nedeniyle evrim olduğu varsayımına dayanmaktadır.

Evrimcilerin, bir yandan Lamarkçı ifadeler kullanırken diğer taraftan Lamarkçılığı şiddetle eleştirmelerinin nedeni ise şudur: Evrim teorisine göre, örneğin bir maymunun iki ayak üzerinde durabilmesi için, onun iskeletinde böylesine hassas bir değişim sağlayacak, dahası başka da hiçbir zarar vermeyecek mutasyonlara maruz kalması gerekir. Bu zaten gerçekleşmesi imkansız bir iddiadır. Gerçekleşmesi zaten imkansız olan bu tesadüfi mutasyonun, tam da söz konusu canlının ihtiyaç içinde olduğu bir döneme tesadüf etmesi ve aynı türün bireylerine defalarca isabet ederek her seferinde biraz daha gelişme sağlaması zorunluluğu ise imkansızlığı çok daha şiddetli bir hale getirmektedir.

İşte bu nedenle evrimciler "ihtiyaç nedeniyle evrim oldu" demek istemezler. Ancak bir yandan da, cümlelerin arasında bu tezi savunurlar.

***Australopithecus*'lar bir maymun türüdür, iki ayaklı değildir**

NGC'nin iddiasına göre *Australopithecus* adlı tür, ilk dik duran insanın atasıdır. Oysa bu iddia doğru değildir. *Australopithecus* türlerinin tümü, günümüz maymunlarına benzeyen soyu tükenmiş maymunlardır. Tümünün beyin hacimleri, günümüz şempanzelerininkiyle aynı veya onlardan daha küçüktür. Ellerinde ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar mevcuttur ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısadır (en fazla 130 c.) ve aynı günümüz maymunlarındaki gibi erkek *Australopithecus* dişisinden çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

NGC'nin *Australopithecus*'un dik yürüyebildiği iddiası ise, Richard Leakey, Donald Johanson gibi evrimci paleoantropologların on yıllardır savundukları bir görüştür. Ama pek

çok bilim adamı, *Australopithecus*'un iskelet yapısı üzerinde sayısız araştırma yapmış ve bu iddianın geçersizliğini ortaya koymuştur. İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomist, Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard'ın, *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar bu canlıların iki ayaklı olmadıklarını, günümüz maymunları ile aynı hareket şekline sahip olduklarını göstermiştir. İngiliz hükümetinin desteğiyle, beş uzmandan oluşan bir ekiple bu canlıların kemiklerini on beş yıl boyunca inceleyen Lord Zuckerman, kendisi de evrim teorisini benimsemesine rağmen, *Australopithecuslar*'ın sadece sıradan bir maymun türü oldukları ve kesinlikle dik yürümedikleri sonucuna varmıştır.1 Bu konudaki araştırmalarıyla ünlü diğer evrimci anatomist Charles E. Oxnard da *Australopithecus*'un iskelet yapılarını günümüz orangutanlarınınkine benzetmektedir.2

1994 yılında İngiltere'deki Liverpool Üniversitesi'nden Fred Spoor ve ekibi ise, *Australopithecus*'un iskeleti ile ilgili kesin bir sonuca varmak için kapsamlı bir araştırma yapmıştır. Araştırma, *Australopithecus* fosillerinin iç kulak yapılarını inceleyerek yürütülmüştür. İnsanların ve diğer karmaşık yapılı canlıların iç kulaklarında, vücudun yere göre konumunu belirleyen "salyangoz" isimli bir organ bulunur. Bu organın işlevi, uçakların dengesini sağlayan "jiroskop" isimli cihazla aynıdır. Fred Spoor, insanın atası olarak gösterilen canlıların iki ayakları üzerinde dik olarak yürüyüp yürümediklerini bulmak için, işte bu "salyangoz" organı üzerinde incelemeler yapmıştır. Spoor'un vardığı sonuç, *Australopithecus*'un dört ayaklı olduğudur.3

Bu ise *Australopithecus*'un, insanlarla hiçbir ilgisi olmayan, nesli tükenmiş bir maymun türü olduğu anlamına gelmektedir.

Australopithecus'un insanın atası sayılamayacağı, son dönemde evrimci kaynaklar tarafından da kabul edilmektedir. Ünlü Fransız bilim dergisi *Science et Vie*, Mayıs 1999 sayısında bu konuyu kapak yapmıştır. *Australopithecus afarensis* türünün en önemli fosil örneği sayılan Lucy'i konu alan dergi, "Adieu Lucy" (Elveda Lucy) başlığını kullanarak *Australopithecus* türü maymunların insanın soy ağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır. St W573 kodlu yeni bir *Australopithecus* fosili bulgusuna dayanarak yazılan makalede, şu cümleler yer almaktadır:

*Yeni bir teori Australopithecus türünün insan soyunun kökeni olmadığını söylüyor... St W573'ü incelemeye yetkili tek kadın araştırmacının vardığı sonuçlar, insanın atalarıyla ilgili güncel teorilerden farklı; hominid soy ağacını yıkıyor. Böylece bu soy ağacında yer alan insan ve doğrudan ataları sayılan primat cinsi büyük maymunlar hesaptan çıkarılıyor... Australopithecuslar ve Homo türleri (insanlar) aynı dalda yer almıyorlar, Homo türlerinin (insanların) doğrudan ataları, hala keşfedilmeyi bekliyor.*4

Australopithecus hakkındaki bir diğer önemli bulgu ise, bu canlıların ellerinin, aynen günümüz maymunlarında olduğu gibi yürüme amaçlı kullanıldığının anlaşılmasıdır. Maymunlar el parmaklarının boğumlarının üzerine basarak dört ayaklı bir yürüme modeli kullanırlar. "Knuckle walking" (Parmak boğumu yürüyüşü) adı verilen bu yapı, maymunlar ile insanlar arasındaki büyük yapısal farklardan biridir. 2000 yılında *Australopithecus* fosillerinin

en ünlüsü olan Lucy üzerinde Richmond ve Strait adlı iki evrimci bilim adamı tarafından yapılan iskelet incelemeleri ise, araştırmayı yapan bu iki evrimciyi şaşırtan bir sonuç ortaya koymuştur: Lucy'nin el yapısı, aynen günümüzün maymunları gibi dört ayaklı "knuckle walking" yapısındadır. *Nature* dergisinde detaylı sonuçları yayınlanan bu bulgu hakkında Strait'in bir röportajda yaptığı yorum dikkat çekicidir: *"Lucy'i çıkarıp (baktım) ve o da ne! Klasik parmak boğumu yürüyücülerinin (knuckle walkers) morfolojisiyle tamamen aynıydı."*5

Homo erectus **bir insan ırkıdır, maymun insan değildir**

NGC'nin belgeselinde *Homo erectus,* dik yürüyen, garip sesler çıkartarak konuşmaya çalışan yarı maymun yarı insan bir canlı gibi tanıtılmaktadır. Oysa *Homo erectus*, bir insan ırkıdır, maymunlara ait hiçbir özellik taşımamaktadır.

Homo erectus'un iskeleti ile günümüz insanının iskeleti arasında hiçbir fark yoktur. Evrimcilerin *Homo erectus*'u "ilkel" saymaktaki tek dayanakları, kafatası hacminin (900-1100 cc.) günümüz insanının ortalamasından küçüklüğü ve kalın kaş çıkıntıları ile dar alın gibi bazı özgün yüz yapılarıdır. Oysa bugün de dünyada *Homo erectus*'a yakın kafatası ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır (örneğin pigmeler) ve bugün de çeşitli ırklarda kaş çıkıntıları vardır (örneğin Avusturalya yerlileri Aborijinler'de).

Kafatası hacmi farklılığının zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı ise bilinen bir gerçektir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.6

Homo erectus'u dünyaya tanıtan fosiller, her ikisi de Asya'da bulunan Pekin Adamı ve Java Adamı fosilleriydi. Ancak zamanla bu iki kalıntının da güvenilir olmadıkları anlaşıldı. Pekin Adamı, sadece alçıdan yapılmış ve aslı kaybolmuş modellerden ibaretti, Java Adamı ise bir kafatası parçası ile, ondan metrelerce uzakta bulunmuş bir leğen kemiğinden oluşuyordu ve bunların aynı canlıya ait olduğuna dair hiçbir gösterge yoktu. Bu nedenle Afrika'da bulunan *Homo erectus* fosilleri giderek daha fazla önem kazandı.

Afrika'da bulunan *Homo erectus* örneklerinin en ünlüsü, Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunan "Turkana Çocuğu" fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1,83 boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, *"ortalama bir patoloğun bu fosilin iskeletiyle, bir günümüz insanı iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu"* söyler. Walker kafatası için de, *"bir Neandertal kafatasına aşırı derecede benzediğini" söylemektedir.*7 Neandertaller ise günümüz insanın bir ırkıdırlar. Dolayısıyla *Homo erectus* da yine günümüz insanın bir ırkıdır.

Nitekim evrimci paleoantropolog Richard Leakey bile *Homo erectus*'un günümüz insanı ile olan farklılığının ırksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını şöyle ifade eder:

Herhangi bir kişi farklılıkları fark edebilir: Kafatasının biçimi, yüzün açısı, kaş çıkıntısının kabalığı vs. Ancak bu farklılıklar bugün değişik coğrafyalarda yaşamakta olan

*insan ırklarının birbirleri arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir. Böyle bir varyasyon, topluluklar birbirlerinden uzun zaman aralıklarında ayrı tutuldukları zaman ortaya çıkar.*8

Connecticut Üniversitesi'nden Prof. William Laughlin, Eskimolar ve Aleut Adaları insanları üzerinde uzun yıllar anatomik incelemeler yapmış ve bu insanlar ile *Homo erectus*'un şaşırtıcı derecede birbirlerine benzediklerini görmüştür. Laughlin'in vardığı sonuç, tüm bu ırkların gerçekte *Homo sapiens* türüne (günümüz insanına) ait farklı ırklar olduğudur:

*Hepsi Homo sapiens türüne ait olan Eskimolar ve Avustralya yerlileri gibi uzak gruplar arasındaki büyük farklılıkları dikkate aldığımızda, Homo erectus'un da kendi içinde farklılıklar taşıyan bu türe (Homo sapiens'e) ait olduğu sonucuna varmak çok mantıklı gözükmektedir.*9

Bir insan ırkı olan *Homo erectus* ile "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar (*Australopithecus, Homo habilis*) arasında ise büyük bir uçurum vardır. Yani fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aniden ortaya çıkmışlardır.

***NGC*'den ciddiyetsiz bilim yorumları**

NGC'de görüş bildiren bilim adamları, bilimsel bulgular sunmak yerine, hayal güçlerini kullanarak, izleyiciye masallar anlattılar. Belgeselin tamamına yakını bu tür hikayemsi anlatımlardan oluşuyordu. Bunun en çarpıcı örneği ise, Homo erectus'un konuşma yeteneği ile ilgili bölümde yeraldı. Bilim adamı statüsündeki kişiler, büyük bir ciddiyetle, Homo erectusların aralarında neler konuştukları hakkında görüş bildirdiler. Antropolog Dr. Steven Mithen'e göre, Homo erectuslar konuştukları zaman dedikodu yapıyorlardı! Bir başka evrimci bilim adamı ise, dedikodu yapmadıklarını, yemek servisi hakkında (!) konuştuklarını iddia etti.

NGC'de anlatılan hikayeler bunlarla sınırlı değildi. Göç eden bir maymun insanın neler düşündüğü, bir başka maymun insanın ne kadar sabit düşünceli olabildiğine kadar birçok detay, nasıl olduysa bu bilim adamlarının bilgisi dahilindeydi. Garip olan ise hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu Darwinist fikir jimnastiklerinin izleyicilere bilimsel gerçekler gibi sunulmasıydı.

***NGC*'nin görsel evrim propagandası**

NGC'deki belgesel boyunca ekranda yarı maymun yarı insan yaratıklar, Afrika savanlarında avlanırken, yemek yerken, göç ederken gösterildi. *NGC*'nin bilimsel bir kuruluş olduğunu düşünenler, yanılarak bu yaratıkların bilimsel delillere dayanılarak oluşturulduklarını zannetti. Oysa, verilen bilgiler gibi bunlar da tamamen evrimcilerin hayal güçlerine ve bazı sanatçıların yeteneklerine dayanılarak hazırlanmıştı.

Evrimcilerin en önemli propaganda araçlarından biri rekonstrüksiyonlardır. Bu tür belgesellerde, evrimci dergi ve gazetelerde görülen maymun insan maketleri ve çizimleri rekonstrüksiyon olarak isimlendirilir. Bunlar, kesinlikle bilimsel değildir ve gerçekleri

yansıtmazlar. Çünkü, fosillere dayanılarak bir canlının yumuşak dokuları hakkında bilgi edinmek mümkün değildir. Kemik kalıntılarına dayanılarak yapılan çalışmalarda sadece eldeki objenin çok genel özellikleri ortaya çıkarılabilir. Oysa asıl belirleyici ayrıntılar, zaman içinde kolayca yok olan yumuşak dokulardır. Evrime inanmış bir kimsenin bu yumuşak dokuları istediği gibi şekillendirip ortaya hayali bir yaratık çıkarması çok kolaydır. Harvard Üniversitesi'nden Earnst A. Hooten bu durumu şöyle açıklar:

*Yumuşak kısımların tekrar inşası çok riskli bir girişimdir. Dudaklar, gözler, kulaklar ve burun gibi organların altlarındaki kemikle hiçbir bağlantıları yoktur. Örneğin bir Neandertal kafatasını aynı yorumla bir maymuna veya bir filozofa benzetebilirsiniz. Eski insanların kalıntılarına dayanarak yapılan canlandırmalar hemen hiçbir bilimsel değere sahip değillerdir ve toplumu yönlendirmek amacıyla kullanılırlar... Bu sebeple rekonstrüksiyonlara fazla güvenilmemelidir.*10

NGC'nin belgeselinde ise, canlıların saçları, gözleri, dudakları, gözlerindeki ifade, kaslarının şekline kadar her türlü detay bulunmaktadır. Aslında, evrimciler bu hayali canlıların aralarında neler konuştuklarını tartışacak kadar kendilerini evrim masallarına kaptırmış oldukları için, bu hayali canlıların maketlerini veya çizimlerini yapıyor olmalarına şaşırmamak gerekir. Ancak, bu bilim değildir. Bu, sadece bir bilim kurgu filminin parçaları olabilir. Evrimciler, bilim adamı gibi davranmamakta, kehanetlerde bulunan falcılar gibi delile dayanmadan geçmiş ve gelecek hakkında senaryolar üretmektedirler.

Sonuç

NGC'nin, hiçbir delil göstermeden, hiçbir zaman bilinemeyecek detaylar vererek insanın sözde evrimini anlattığı belgeselin kesinlikle bilimsel bir değeri yoktur. Bu belgesel ancak bir bilim kurgu filmi veya bir senaristin insanın tarihi ile ilgili fantezileri olabilir. *NGC*'nin, çocukların dahi inanmayacakları senaryoları bilimsellik görüntüsü altında izleyiciye sunması, bu kuruluşun inanılırlığını gölgelemektedir.

HÜRRİYET GAZETESİNDEN KÖPEKLERIN KÖKENİ HAKKINDA HİKAYELER

15 Aralık 2002 tarihli *Hürriyet* gazetesinde "Bütün Köpeklerin Anası" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, *Science* dergisinde yayınlanan 3 ayrı araştırma kaynak gösterilerek, köpeklerin sözde evriminden söz ediliyordu.

Haberde, soyu tükenmiş bazı memeli türleri, kurtların ve köpeklerin evrimsel atası gibi tanıtılmıştır. *Hürriyet* gazetesindeki haberde yer alan bilimsel yanılgıları görebilmek için, daha önce *www.netcevap.org* sitesinde, *National Geographic* dergisine verilen *"National Geographic'in Köpeklerin Evrimi Yanılgısı"* başlıklı cevabı okuyabilirsiniz. *(bkz. http://www.netcevap.org/natgeo0201.html)*

***Hürriyet* gazetesinin hazırladığı haberde göz ardı ettikleri**

Hürriyet gazetesi, köpeklerin sözde evrimi ile ilgili haberinde yer verdiği iddiaları, kesinleşmiş bilimsel bulgular gibi okuyucuya iletmiştir. Oysa, haberin kaynağı olan *Science* dergisinde yer alan yazılarda, köpeklerin kökeni konusunda birçok farklı görüş olduğu birçok bilim adamı tarafından itiraf edilmekte, söz konusu araştırmaların sonuçları güvenilir bulunmamaktadır. Örneğin Georgia Üniversitesi'nden I. Lehr Brisbin, *"Köpeklerin kökeni hakkında yayınlanan herşey tartışmalıdır"* demektedir.1

Amherst, Massachusetts'teki Hampshire College'den davranışsal ekolog Raymond Coppinger ise *Science* dergisinde yayınlanan araştırmalar için *"Bunlara inandığımdan emin değilim"* diyerek, bu araştırmalara güvenmediğini belirtmiştir.2

Science dergisi yazarlarından Elizabeth Pennisi ise, köpeklerin evrimi hakkındaki çelişkili sonuçlardan bazılarını şöyle belirtmektedir:

*Birçok hevesli, köpeklerin kurtlardan evrimleştiğini söyleyen standard hikaye konusunda hem fikirdir. Ancak bazıları köpeklerin örneğin birçok çakal türünden birinden ... evrimleştiği konusunda ısrarlı. Diğerleri köpek evcilleştirmesinin birden fazla tür ile bir kereden fazla yapıldığını ve bunun köpek türünün içindeki çeşitliliği açıkladığını öne sürmekte.*3

Bu iddiaların hepsi herhangi bir delile dayanmadan öne sürülen spekülasyonlar olduğu için, köpeklerin kökeni hakkındaki alternatif hikayelerin sayısını daha da artırmak mümkündür.

Science dergisi, her ne kadar evrim teorisinin dünyadaki bir numaralı savunucularından biri ise de, köpeklerin sözde evrimi ile ilgili çelişkileri ve bazı bilim adamlarının şüphelerini yayınlamaktan çekinmemiştir. Ancak *Hürriyet* gazetesi, aynı objektifliği gösterememiş, köpeklerin sözde evrimi ile ilgili hikayeleri kesin bilimsel gerçekler gibi okuyucusuna aktarmayı tercih etmiştir. *Hürriyet* gazetesinin bu konularda objektif ve akılcı bir yayın politikası izlemesini diliyoruz.

1- Elizabeth Pennisi, "A Shaggy Dog History", *Science*, vol. 298, no. 5598, 22 Kasım 2002, ss. 1540-1542

2- Elizabeth Pennisi, "A Shaggy Dog History", *Science*, vol. 298, no 5598, 22 Kasım 2002, ss. 1540-1542

3- Elizabeth Pennisi, "A Shaggy Dog History", *Science*, vol. 298, no 5598, 22 Kasım 2002, ss. 1540-1542

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK'TEN BİLİNÇLİ TERCÜME HATALARI

Daha önce de pek çok kez Darwinist propagandalara imza atmış olan *Cumhuriyet* gazetesi, 21 Aralık 2002 tarihli *Bilim Teknik* ekinde de bu misyonunu sürdürdü. Dergide, 26 Ekim 2002 tarihli *New Scientist* dergisinden aktarılan bir yazıyla okurlara evrim teorisi telkin edildi.

Cumhuriyet gazetesinin yayınladığı yazıyla, *New Scientist* dergisindeki orijinali karşılaştırıldığında çevirmenin acemiliğinden kaynaklanan birçok hata ortaya çıkıyor. Yazıda çevirmenin konuya hakimiyetindeki yetersizlik, dikkatsizlik ve bilgisizliğini açığa vuran hatalar bir bilim ekinde bulunması kabul edilmeyecek niteliktedir. Bunun da ötesinde, orijinal yazıda evrimin bazı açmazlarının konu olduğu yerlerde çevirmen bunları açıkça örtbas etme yoluna gidiyor. Tüm bu hata ve saptırmalar gösteriyor ki, *Cumhuriyet* gazetesi, bilim ekinde verdiği evrim haberlerinin bilimsel içeriğinden çok propaganda yönüne önem veriyor.

Yazıda, ABD'deki George Washington Üniversitesi paleontologlarından evrimci Bernard Wood'un Çad'da bulunan ve 6 ila 7 milyon yıllık olduğu bildirilen *Sahelanthropus tchadensis* fosili üzerindeki yorumları aktarılıyor. Temmuz 2002'de açıklandığında, dünyanın en önemli dergi ve gazetelerinde ön sayfadan haber verilen bu fosilin, yüzyılın en önemli paleontolojik bulgusu, hatta nükleer bir bomba etkisinde olduğu belirtilmişti. Bu kafatası 7 milyon yıllık olmasına karşın, evrim şemalarında 2 milyon yıllık gösterilen hayali ara formlarla benzer bir yüze sahip olması nedeniyle, insanın sözde evrimini gösteren mevcut şemaları yıkıyor. Mevcut senaryoların geçersizliğini vurgulayan Wood, insanın evrimi iddiasının içinden çıkılamaz bir karmaşaya düştüğünü kabul ediyor.

Çevirmenin bazı yanlışlarına geçmeden önce, *Cumhuriyet* gazetesine, yabancı dillerden tercüme edilmiş yazıları yayınlamadan önce, konunun uzmanı bilim adamlarına kontrol için sunmasını tavsiye ediyoruz.

Yazıda, fosil veya yer isimlerinin birçok kez yanlış çevrilmiş olmasının yanı sıra, evrimsel kavramların tercümesinde de hatalar olduğu göze çarpıyor. Bu hatalar sonucunda *Cumhuriyet* gazetesi, bugüne kadar hiçbir evrimci kaynakta ortaya konmamış, son derece "orijinal" iddialara öncülük etmiş oluyor.

Yazının birkaç yerinde geçen "şempanze atalarımız" ifadesi "insanın atası şempanzeydi" demekle aynı anlama geliyor. Oysa böyle bir ifade, insanın kökeniyle ilgili evrimci iddialarda dahi yer almıyor. Evrimciler insanın şempanze atası olduğunu değil, şempanzeyle ortak bir atadan evrimleştiğini iddia ediyorlar. Şempanze atalarımız olarak tercüme edilen *"ancestral chimps"* ifadesi İngilizce'de *"şempanzelerin ataları"* anlamına geliyor ve insanın sözde evrimsel soyuyla ilgili hiçbirşey ifade etmiyor. Söz konusu canlılar *panin* olarak adlandırılır ve insanın evrimi senaryosunda bahsedilen *hominid*lerden tamamen bağımsızdırlar. Evrimci çevirmen bunu bilmiyor olacak ki, bu ifadeyi *"şempanze atalarımız"* diye çeviriyor.

Tercüme Hatası mı, Örtbas mı?

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisindeki yazıdaki hatalardan ikisine burada ayrı bir bölüm ayırma gereği duyuyoruz. Çünkü bu hatalar bir "amaç" içeriyor, yani kasıtlı. Söz konusu çeviride, Bernard Wood'un şempanzelerin evrimiyle ilgili yorumları Türkçe'ye şu şekilde tercüme edilmiş:

"Şempanzelerin kendi bağımsız evrim tarihleri bizimki kadar eski olsa da, bu evrimle ilgili neredeyse hiçbir fosil kanıtımız bulunmuyor."

Bu cümleyi okuduğunuzda şempanzelerin evrimiyle ilgili az da olsa elde birkaç fosil bulunduğunu düşünürsünüz. Oysa şempanzelerin evrimini gösteren tek bir tane dahi fosil kalıntısı yoktur. Orijinal yazıda Bernard Wood:

"Şempanzelerin kendi bağımsız evrim tarihleri bizimki kadar eski olsa da bu evrimle ilgili kesinlikle hiçbir fosil kanıtımız bulunmuyor" demektedir. (Although chimps have had their own independent evolutionary history going back as far as ours, we have absolutely no fossil record of that evolution.)

Çevirmen, şempanze evrimiyle ilgili tek bir fosil kanıt olmamasından rahatsız olmuş ki, İngilizce'de kesinlikle anlamına gelen *"absolutely"* kelimesini kasıtlı olarak *"neredeyse"* şeklinde tercüme etmiş.

Yazının en son paragrafında ise, *"kayıp halka'nın araştırılması başarısızlıkla sonuçlanabilir"* diye bir cümle yazılmış. Bu cümleden anlaşılan şu: *"kayıp halka, teknolojik yetersizlikler ya da fosillerin bozulmadan korunmasındaki zorluklar gibi sebepler yüzünden bulunamayabilir"*. İlk bakışta masumca bir cümle gibi duran bu ifade de gerçekte bir aldatmaca içeriyor. Çünkü Bernard Wood gerçekte bu halkanın kesinlikle bulunamayacağını söylüyor:

Kesinlikle, 'kayıp halka' araştırmaları başarısızlığa mahkumdur. (Certainly, the search for the "missing link" is doomed to failure.)

Kısacası artık "maymunsu atalardan insana uzanan zincirdeki kayıp halka" masalı sona ermiştir. *Cumhuriyet*'in okurlarından saklamaya çalıştığı bu gerçek, Bernard Wood dışında başka ünlü bilim adamları tarafından da kabul edilmektedir. Dünyaca ünlü bilim dergisi *Nature*'ın editörü ve aynı zamanda bir paleontolog olan Henry Gee, *The Guardian* gazetesinde çıkan bir makalesinde şunları yazmıştı:

Sonuç ne olursa olsun, bu kafatası (Sahelanthropus tchadensis), bir kez daha ve kesin olarak göstermiştir ki, eskiden beri kabul edilen (insanla maymun arasındaki) 'kayıp halka' düşüncesi saçmadır.... Şu an çok açık olarak görülmelidir ki, zaten her zaman için son derece sallantılı olan kayıp halka düşüncesi, artık tamamen geçerliliğini yitirmiştir.

Bilimsel bulgular, türlerin evrimle, yani rastlantısal doğal süreçlerle değil, bir plan ve tasarımla ve dahası aniden yeryüzünde ortaya çıktığını göstermektedir. Bir diğer ifadeyle, yaratılışı doğrulamaktadır. Bu gerçeği kabullenmek istemeyen *Cumhuriyet* gazetesi yönetimi, bir bilim yalanını desteklemek pahasına kendi saygınlığını zedelemektedir.

Eğer *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinin okurları bu dergi aracılığıyla kendilerine bilimsel bulguların objektif ve doğru olarak aktarıldığını sanıyorlarsa, büyük bir yanılgı

içindedirler. Okudukları yazılar, evrim teorisine körü körüne inanmış, elde edilen her bulguyu bu teorinin delili sanan, aleyhteki bulguları bile — hem önyargıları nedeniyle, hem de o bulgunun anlamını kavramaktan uzak oldukları için — evrim delili sanan kişilerin eseridir.

Umarız hem *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisi, hem de bu derginin bazı evrimci okurları, tüm bu önyargılardan sıyrılır, bir 19. yüzyıl dogması olan Darwinizm'den bağımsız olarak düşünmeye başlayabilirler.

Ek Bölüm: Çevirmenin Yanlışları

1. *Cumhuriyet Bilim Teknik* yazısının spotunda *"Şimdiyse, 'yalnızca ilkel bir maymun' diyorlar"* deniyor. Oysa bunu söyleyen paleontologlar şu an için oldukça küçük bir azınlık oluşturuyor. Yazının *New Scientist*'teki orjinalinde ise *"Şimdiyse bazıları, "yalnızca ilkel bir maymun" diyorlar"* deniyor.

2. 15. paragrafta *"chimps"* kelimesi maymunlar olarak çevrilmiş. Oysa bu kelime şempanzeleri ifade eder. Maymunlar daha genel bir sınıflamadır.

3. 16. paragrafta özgün insanlardan bahsediliyor. Özgün insan denince tüm özellikleriyle bir kültürü yansıtan, buna bağlı yaşayan biri akla geliyor. Oysa yazıda geçen *"original hominins"* ifadesi ilk *hominin*ler anlamında kullanılmıştır. Evrim teorisine göre her *hominin* insan değildir. Bir canlının insan olması için *Homo* türüne ait olması gerekir. Oysa evrimciler *Homo*'dan ayrı bir tür olan *Australopithecus* maymunlarını da *hominin* olarak göstermektedirler. (Bunun tümüyle yanlış bir varsayım olduğu ise daha önce tarafımızdan defalarca izah edilmiştir.)

4. Çevirmen yazı boyunca cümle cümle tercüme yapmayı benimsediği halde yazısının 9, 13, 14, 15 ve 17. paragraflarının sonunda orijinal metinde anlatılanları anlaşılmaz bir şekilde kesip atmış. Böylelikle Bernard Wood'un açıkladığı birçok nokta havada bırakılarak yazı bütünlüğü kaybedilmiştir.